[illegible]

મિત્રો સાથે

હુમત, હુખત અને હુવરશ્ત!

સારા વિચારો, સારા વચનો અને સારા કામો!

બેહસ્ત તરફ લઈ જાય છે.

પાક ખોરદેહ અવસ્તા.

(ચિત્રો સાથે)

જેમાં—

અષેમ, યથા, સરોશબાજ, હુશબામ, ૫ ગાહ, સઘળી નીઆયશો,
પતેત પસેમાની, દીવાનો નમસકાર, દુઆ તંદરૂસતી,
હોરમજદ અને અરદીબેહસત યશ્ત, તીસે રોજનાં
નામ વિગેરે તેનાં અર્થ અને સરેહ સાથે
સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

આ ભણવાની નાહની "પાક ખોરદેહ અવસતા" અશો સ્પિતમાન
જરથુશ્ત સાહેબની લખેલી છે તે ઉપરથી મી૦ દીનશા
એ. કરકરીયાએ પોતાના માણેક પ્રિંટીંગ પ્રેસ
ગ્રાંટરોડ મુંબઈમાં છાપી અને
ત્યાંથીજ પ્રગટ કરી છે.

ખુલાસો.

પીકચરો સાથની "પાક ખોરદેહ" અવસ્તા આજે માહરાં હમદીન જરથોશ્તી ભાઈ બેહનોનાં હાથમાં મુકતાં મને મોટી ખુશાલી ઉત્તપન થાય છે. આપણો પવિત્ર જરથોશ્તી પાક મહજબ, જે સૌથી પહેલો અને સૌથી શ્રેષ્ટ છે અને આજે લગભગ ૫, હજાર વર્ષનાં જમાના ઉપર ઈરાન દેશમાં ગુસ્તાસ્પ-પાદશાહનાં વખતમાં મહાન પેગમ્બર જરથોસ્ત સાહેબે સમજાવ્યો હતો, તે પવિત્ર ધર્મના બળથી આજે પારસીઓ દુન્યા ને જગ આશકાર છે. એવા મોતેબર ધર્મની આ નાહની કેતાબ માહરા જેવા એક અથોરનાનને હાથે પ્રગટ થઈ છે તેથી મને મોટી ખુશાલી પેદા થાય છે.

આ પાક ખોરદેહ અવસતામાં પીકચરોની પેહલ હમારી છે તેમજ બીજી અગતયની નોંધોથી ભણનારને મોટો સંતોષ જણાશે. પીકચરોને ઢાંકણ કરવાની સંભાળ લીધી છે અને સરેહ તેમજ અર્થોને અવસતાથી બને એમ જુદા રાખવામાં આવ્યા છે કે જેથી ભણનારને કોઇ કીસમે ફરીયાદ કરવાનું કારણ મળે નહીં. આ પાક ખોરદેહ અવસતામાં માહરા માનવંત મીત્ર ભાઈ જાંહગીર ન૦ પાલીસવાળાએ અર્થો અને સરેહ વિગેરે લખીને મોટી મદદ આપી છે. તેમજ વળી ચીત્રોની બનાવત મી૦ જાંહગીર એસ૦ તારાપોરવાલા અને એરચશા આરટીસ્ટની પીછીનું પરિણામ છે. આ નાહની કેતાબને મોટો આસરો આપનાર ભાઈ ફરામરોજ અરદેશર ન૦ મોદીનો તેમજ ઉપલા સર્વ ભાઇઓનો આ ટકે ખાસ આભાર માનવાની હું જરૂર જોઉં છું.

મુંબઈ તા૦ ૧-૯-૧૬.
રોજ ૨૬-૧૨-૮૫.

લી૦ દુવાગીર,

દીનશા એ. કરકરીયા.

જરથોસ્તી દીન અને પુસ્તકો.

આપણી દીનનું નામ માજદયસ્ની જરથોસ્તી છે, અને આપણી બુલંદ દીનનો લાવનાર પેગંબરનું અશો નામ જરથુસ્ત સ્પિતામન છે.

જરથોસ્ત સાહેબ એક કવિ, ફિલસોફ અને પેગંબર હતા. તેઓ કયાનીશાહ ગુસ્તાસ્પના વખતમાં આશરે ૫૦૦૦ વર્ષ અગાઉ થઇ ગયા. ગુશતાસ્પ પાદશાહ ગાદીએ બેઠા પછી ૪૦ વર્ષે પેગંબર સાહેબે અહુરમજદથી બશારત પામેલી પોતાની દિન જાહેર કીધી. શાહ ગુસ્તાસ્પે પોતે તેમજ તેના કુટુંબીઓએ આ દીન કબુલ કીધી, અને મુલકે મુલક કાસદો મોકલી તેનો ફેલાવો કીધો આ દીન ફેલાવવાના કામમાં જરથોસ્ત સાહેબના પહેલા ચેલાઓ મેદીઓમાહ, જામાસ્પ, ફરશોસ્તર, જરીર અને અસફંદિઆરએ મુખ્ય મદદ કીધી હતી.

ઈરાન દેશની કયાની (હાલની શોધ પ્રમાણે હખામનીઆન) શહેનશાહતનો યુનાનના ફતેમંદ પહેલવાન સેકંદરને હાથ નાશ થયા પછી આપણા ધર્મના પુસ્તકોનો મોટો ભાગ પરાગંદે થઇ ગયો, અને ઇરાનનું આપણું મોટું કેતાબ ખાનું દઝે

નપીશ્નત બાળી નાખવામાં આવ્યું, અને ગંજે શપીગાન નામના બીજા કેતાબ ખાનાનાં પુસ્તકો યુનાનીઓ લઇ ગયા, તે છતાં આપણી પાસ હાલમાં આપણા પાક અસલ ધર્મને લગતાં થોડાં પુસ્તકો સચવાઇ રહયાં છે.

જરથોસ્ત સાહેબના ધર્મને લગતાં ૨૧ નુસ્કો હતાં, જેનાં નામો "યથા અહુ વઇર્યો"ના ૨૧ શબ્દોપરથી આપવામાં આવ્યાં હતાં. હાલના બચી રહેલા લખાણોમાં ગાથા સઉથી અસલ, મુખ્ય અને ભેદી ગણાય છે. ગાથાના આ પવિત્ર કલામો જરથોસ્ત સાહેબના પોતાના લખેલા છે. જરથોસ્ત પછી થોડીજ મુદતમાં "યસ્ન હપ તંગહાતી"ના અવસ્તા લખાયલા દીસે છે. વંદિદાદ એ ૧૯ મો નુસ્ક છે, જે જરથોસ્તની હઇયાતી બાદ કેટલીક સદીઓ પછી રચાયો હોય એમ જણાય છે.

આપણી પાસ સચવાઇ રહેલાં અવસ્તા લખાણોના પુસ્તકોમાં મુખ્ય નીચલાં છે:-

૧. યસ્ન (જેમાં પાંચ ગાથાઓ સમાઇ જાય છે).

૨. વિસ્પરદ.

૩. વંદિદાદ.

૪. ખોરદેહ અવસ્તા.

પહેલા ત્રણનું સામટું નામ "વંદિદાદશાદે" આપેલું છે આપણાં ધર્મના લખાણોને અવસ્તા કે ઝંદ અવસ્તાથી ઓળખવામાં આવે છે. અવસ્તાનો અર્થ અસલ લખાણ, અને ઝંદનો અર્થ સરેહ, ટીકકા એવો થાય છે. આ લખાણો ઇરાની ભાષાઓની સઉથી જુની ઝંદ ભાષામાં લખાયલા છે.

ઝંદ ભાષાના પુસ્તકો સિવાય ઇરાનના સાસાની વખતમાં તથા ત્યાર પછી પહેલવી ભાષામાં ઘણાએક દફ્તરો લખાયલાં હતાં, જેમાં દીનકર્દ મુખ્ય છે.

સાસાનિયન જમાનાં પછી પાજંદ ભાષા આપણી દિનની બાબદની માહીતી માટે વપરાવા લાગી. એ પુરાણી ફારસી ભાષા તરીકે ગણાઇ શકાય. પાજંદ જબાનમાં પણ જરથોસતીઓના અવસ્તાના થોડાં લખાણોનો તરજુમો થયો છે, જેમાં પતેત, આફ્રીનો, દુઆઓ, યસ્ટની પછવાડે ભણાતી નિરંગો, સેતાયશો વગેરે મુખ્ય છે.

ખોરદેહ અવસ્તા એટલે ન્હાના અવસ્તા-એમાં કુસ્તી કરવાનાં ભણતરો નિયાએશો, યશ્તો, આફ્રીનગાન, ગેહો, દુઆઓ, પતેતો વગેરે બંદગી કરવાના ન્હાના ભણતરો છે.

ઇજશ્ને, વિસ્પરદ અને ખોરદેહ અવસ્તા એ સઘળાં બંદગી કરવાના પુસ્તકો છે. તેઓમાં નીતિની બાબદોનો મ્હોટો ભાગ છે. ખોદાતાલાની ભકિત કરવાની જરૂરિયાત, ગુજરેલાંઓને યાદ કરવાની અગત્યતા, નેકીની તારીફ, બદીનો ધિક્કાર, ઉદ્યોગ કરવાની ખોજ્તેગી, નેક કામો પછવાડે કોશેશ કરવાની મરદો અને ઓંઓની ફરજ, અને એવીજ રીતના બીજા નેક ફરમાનોથી આ દફતરોનો મ્હોટો ભાગ રોકાએલો છે.

એ પુસ્તકોનાં લખાણોપરથી બંદગી કરવાનો કાયદો આપણને માલુમ પડે છે. જરથોસ્તીઓ એક ખુદાને માને છે અને તેને સઘળી પેદાએશો-નો સાહેબ ગણી તેની બંદગી વખતે આતશ, પાણી, ખોરશેદ, ઓરવર, અને માહબોખતાર જેવી કુદરતી નુરી ચીજોનો કેબલો કરે છે, એટલે તેની સામું ઉભા રહી તેની સિફત ગાઇ અહુરમજદની યાદ કરે છે.

વળી ગુજરનાર માણસોના રવાનની બહેતરી માટે તેમના નામથી કપડાં, ખોરાક અને પૈસાની સખાવતો કરવી અને બીજા સવાબનાં કામો કરવાની જરથોસ્તી મહજબમાં જે ફરજ છે, તે બાબદના બેશુમાર ફરમાનો એ દફતરો મધેથી આપણને મળે છે. એ લખાણોની એવી નીતિ ભરેલી ખુબીને લીધે બંદગી કરનારાંઓની ભલી મોરાદો બર આવે છે અને તેમની સંસારી હાલતમાં સુખનો વધારો થાય છે. આવું ખુબીથી ભરપુર લખાણ દુનિયાના હાલના કે આગલા વખતના કોઇપણ ધર્મ પુસ્તકોમાં કે બીજાં પુસ્તકોમાં મળતું નથી. જેઓ આ ધર્મના ફરમાનો પ્રમાણે ચાલે તેઓમાં સુખસંપજ, ભાઇબંધી, પ્યાર, મહોબત અને ભલાં કામોનો વધારો થયા વગર રહેજ નહીં, કારણકે આપણા ધર્મમાં નાફરમાનદારી ઉપર ફરમાનદારીને સરદારી આપી છે. કજીઆ કંકાસ ઉપર સુલેહને સરસાઇ આપી છે. બખિલાઇ પર સખાવતને માનભરેલી ગણી છે અને બુરૂં મન, બુરા શબ્દો અને બુરા કામો પર સાચું મન, સાચા શબ્દો અને સાચા કામ કરનારને બોજોર્ગી આપી છે.

દીનશા એ. કરકરીયા.

અવસ્તાનું સાંકલ્યું.

ત્રીસે રોજના મુબારક નામો.

૧ દાદાર અહુરમજદ.
૨ બેહમન અમષાસ્પંદ.
૩ અરદીબેહુશ્ત અમષાસ્પંદ.
૪ શેહેરેવર અમષાસ્પંદ.
૫ અસ્પંદાદમદ અમષાસ્પંદ.
૬ ખુરદાદ અમષાસ્પંદ. ઉપલા સાત અમસાસપંદો ગણાય છે.
૭ અમેરદાદ અમષાસ્પંદ.
૮ દએ-પ-આદર દાદાર.
૯ આદર યજદ.
૧૦ આવાં યજદ.
૧૧ ખુરશીદ યજદ.
૧૨ માહ યજદ.
૧૩ તેશ્તર તાર યજદ.
૧૪ ગોશ યજદ.
૧૫ દએ-પ-મેહેર દાદાર.
૧૬ મેહર યજદ.
૧૭ સરોશ યજદ.
૧૮ રશને રાસ્ત યજદ.
૧૯ ફરોખ ફરવરદીન યજદ.
૨૦ બેહેરાંમ યજદ
૨૧ રાંમ યજદ.
૨૨ ગવાદ યજદ.
૨૩ દએ-પ-દીન દાદાર.
૨૪ દીન યજદ.
૨૫ માનો અશીશવંઘ.
૨૬ આશતાદ યજદ.

૨૭ મીનો આસ્માન.
૨૮ જમ્યાદ યજદ.
૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
૩૦ મીનો અનેરાંન.

બાર મહીનાનાં મુબારક નામો.

૧ ફરોખ ફરવરદીન.
૨ અરદીબેહશ્ત અમષાસ્પંદ.
૩ ખોરદાદ અમષાસ્પંદ.
૪ તીર યજદ.
૫ અમરદાદ અમષાસ્પંદ.
૬ શેહરીવર અમષાસ્પંદ.
૭ મેહર યજદ.
૮ આવાં યજદ. (બીજી હાવન આ મહીનાના પેહલા રોજથી શરૂ થાય છે.)
૯ આદર યજદ.
૧૦ દએ દાદાર.
૧૧ બેહમન અમષાસ્પંદ.
૧૨ અસ્પંદારમદ અમષાસ્પંદ. આ મહીના પછવાડે ૫ ગાથા શરૂ થાય છે.)

૭ ગહમ્બારનાં નામો.

૧ મએદીઓ જરમ.

અરદીબેહેસ્ત મહીનામાં ખુરસેદ રોજથી શરૂ થાયછે (તે પાંચ દીવસ) દેપમેહર રોજ સુધી રહેછે.

૨ મએદીઓ શહેમ.

તીર મહીનામાં ખુરસેદ રોજથી શરૂ થાયછે ને (પાંચ દીવસ) દેપમેહર રોજ સુધી રહેછે.

૩ પએતેશહેમ.

સહરેવર મહીનામા આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાયછે તે છેલ્લા અનેરાંન રોજ સુધી (પાંચ દીવસ) રહેછે.

૪ અયાથ્રેમ.

મેહર મહીનામાં આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાયછે તે છેલ્લા અનેરાન રોજ સુધી (પાંચ દીવસ) રહેછે.

૫ મઃએદીઆરેમ

દે મહીનામાં મેહર રોજથી શરૂ થાયછે તે પાંચ દીવસ (બેહરામ રોજ) સુધી રહેછે.

૬ હમસપથમએદએમ.

આ પાંચ દીવસો ગાથા અને ગાંહમબાર તરીકે સાથે ઓળખાય છે, એ દીવસો ઘણાજ પવિત્ર ગણાયછે વરસની આખેરીએ જે પાંચ દીવસ ઉમેરી ૩૬૫ દીવસનું વરસ પુરૂં કરીએ છીએ તે છેલ્લા આ પાંચ દીવસોમાં (આખા વરસમાં થયલા ગુનાહોનો) પસતાવો કરવાથી તે ગુનાહો માફ થઇ શકે છે, અને નવા સાલથી નવી શરૂઆત માટે પતેટીને દીવસ હસી ખુશીથી પાલવાનું આ મોતેબર કારણ છે.

પાંચ ગાથાનાં નામ.

૧ અહુનવત, ૨ ઉશતવત, ૩ સ્પેન્તોમદ, ૪ વોહૂક્ષથ્ર, ૫ વહિશ્તોઇશ્ત.

અશો જરથોસ્ત સાહેબને નમન!

ઓ! "પાક ખોરદેહ અવસ્તા" ના બનાવનાર સ્પિતમાન જરથુસ્ત? તારા પવિત્ર ધર્મનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાથી આજે તમામ પારસી કોમ દુન્યાંને જગ આશકાર થઈ છે.

મેં દુનયામાં નજર કરી જોયું, તેમાં—ઓ સ્પિતમાન જરથુસ્ત! તારા જેવો પવિત્ર અને ખાલેસ ધર્મ ફકટ એકજ છે.

બનામે યજદે.

બનામે યજદે, બક્ષાયંદેહે, બક્ષાયશ્ગરે,
મેહરૂબાન્, દાદગરૂ, દાદારૂ અહુરમઝ્દ.

——:o:——

અષેમ.

અશॅમ વોહૂ વહિશ્તેમ્ અસ્તી,
ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહ્માઇ,
હ્યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અષેમ્.

અહુનવર.

યથા અહૂ વઇરયો અથા રતુશ્ અષાત
ચીત્ હચા,

વંઘહેઉશ્ દજ્દા મંનઘહો શ્યઓથનનાંમ
અંઘહેઉશ્ મજદાઇ,

ક્ષથ્રેમચ્યા અહુરાઇ આ યિમ્ દ્રેગુબ્યો દદત
વાસ્તારેમ્.

કેમના મજદા.

કેમ્ ના મજ્દા મવઇતે પાયુમ્ દદાત્, હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઑ દીદરેષતા અએન્ંઘહે, અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંઘહસ્ચા, એયાઑ શ્યઑથનાઇશ્ અષ્ઁમ્ થ્રઑશ્તા અહુરા. તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્ દએનયાઇ ફ્રાવઑચા. કે વ્ઁરેથ્રેમ્-જા થ્વા પોઇ સેન્ગહા યો હ્ઁન્તી, ચિથ્રા મોઇ દાંમ્ અહુમ્-બિશ રતૂમ્ ચીઝ્દી; અત્ હોઈ વ્ઁોહૂ સરઑષો જન્તૂ મનંઘહા, મઝ્દા અહુ-માઇ યહ્માઇ વષી કહ્માઇ ચીત્.

પાત-નો ત્બિષ્યન્તત્ પઈરિ, મઝ્-દાઑસ્ચ આર્મઇતીશ્ચ સ્પૅન્તસ્ચ, નસે દએવો દ્રુક્ષ્, નસે દએવો ચીથ્ર, નસે દવેઓ ફ્રકરશતે, નસે દએવો ફ્રદાઈતે, અપ દ્રુક્ષ્ નસે, અપ દ્રુક્ષ્ દ્વારૂ, અપદ્રુક્ષ્વીનસે, અપાખ્ઁધ્ર અપનસ્યેહે, માઑરેન્ ચઇનીશ્ ગએથાઑ અસ્ત્વઇતીશ્ અષહે, નૅ મસ્ચા યા આર્મઇતિશ્ ઇજાચા. અષ્ઁમ્ વોહૂ ૧.

(કેમના મજદા ભણ્યી રેહવ્વા પછી કુસ્તી છોડવી.)

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની.

અહુરમજદ ખોદાએ, આહેરેમન્ અવાદ શાંન્ દૂરૂ અવાજ઼-દાશતારૂ; જ઼દ શીકસ્તે હુ બાદ; આહરેમન્ દેવાન્, દ્રુજાંન્, જાદૂઆન્, દરવંદાંન્, કીકાન્, કરપાંન્, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન્, આશમોગાંન્ દરૂવંદાન્, દુસ્મનાં ફ્રીઆંન્, જ઼દ શીકસ્તેહુબાદ, દુશ્ પાદશાહાંન્ અવાદ શાંહાન્ બાદ, દુસ્મનાં સ્તોહૂ બાદ; દુશમનાં અવાદશાહાંન્ બાદ. અહુરમજ઼દ ખોદાએ, એજ હમાં ગુનાહુ, પતિત પશેમાન્ઓમ, ઍજ઼ હરૂવસ્તીન્ દુશમત દુજ઼ુખ્ત દુજ઼વરૅશત, મૅમ પ ગેથી મનીહ, ઉઇમ્ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન્, બૂદ ઍસ્તૅદ, ઍજ઼ આન્ ગુનાહૂ. મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેથી મઇ-ચુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસેગવશ્ની પ પતિત્ હોમ.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ઼દાઓ; તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ્. હઇથ્યા વરૂશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રશોતૅમૅમ; સ્તઓમિ અષેમ-

અષૅમ વૅાહૂ ૧) યથા અહૂ વઈરૂયો ૨) (પહેલી યથા અહૂ વઇર્યાને ષ્યઑથનનામ શબ્દ ભણતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના હાથે વાળવો તથા બીજી યથા અહુ વઇર્યાને ષ્યોથનનાંમ શબ્દ ભણતાં બીજો ગાંઠ ડાભા હાથે વાળવો) **અષૅમ વૅાહૂ ૧** (અષૅમ વોહુ આખી પઢતાં પછવાડેના બંને ગાંઠ પેહલો જમના હાથે અને બીજો ડાભા હાથે વાળવા.)

જસમે અવંઘહે મજદ.

જસમે અવંઘહે મજદ, જસમે અવંઘહે મજદ, જસમે અવંઘહે મજદ. મઝદયસ્નો અહૂમિ, મઝદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ ફ્રવરાને આસ્તુ તસ્ચા, ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હુવરસ્તૅમ ષ્યઑથનૅમ, આસતુયે દએનાંમ વંઘઉહીમ માઝદયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઑ ખ્ઍઘ્રાંમ, નિધાસ્નઇ થીષૅમ, ખએત્વદથાંમ અષઑનીમ યા હાઇ તિનામચા, બૂષ્યેઇતિ

નાંમચા, મજિશ્તાચા, વહિશ્તાચા, સ્રએશતાચા, ચા આહૂઇરિશ જરથુશ્ત્રિશ, અહુરાઇ મઝ્દાઇ, વીસ્પા વૅાહૂ ચિનહ્‌મી, અએષા અસ્તી દએનયાઓ મા ઝ્દયસ્નોઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

નીરંગે ગઓમીજ.

શીકસ્તેહ્‌ શીકસ્તેહ્‌ શએતાન્, આહરે મન્ ગજસ્તેહ્‌ કારો કેરૂદારૂ, નર સહ્ ગજસ્તેહ્‌ કારો કેરૂદારૂ, સીઓસે અમેષાસ્પંદ્ દાદાર અહુરમઝ્દ પીરો ઝ્ગર પાક; અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(આ નીરંગ ત્રણ વાર ભણવી)

પછી આખી સરોશ બાજ ભણતાં ૫) યથા અહુ વઈર્યો આવે છે તે માની એક એક અહુનવર ભણતાં શરીરના ખુલ્લા ૫) ભાગોને નીરંગ લગાડવો. (૧) જમના હાથને, (૨) દાબા હાથને, (૩) મોઢાંને, (૪) જમના પગને, (૫) ડાબા પગને.

સરોશ બાજ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, અષેમ વોહૂ (૧)

પનામે યજ્દાન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજાની ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ્. સરોશ અષો, તગી તન ફરૂમાન્, શેકપ્ત જીન્, જીન્ અવજાર, સાલારે દામાન્ અહુરમજ્દ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત પશેમાન્ ઓમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજુખ્ત દુજ્વર્શ્ત, મેમ્ પ ગેથી મનીદ્, ઉઇમ્ ગુફ્ત્, ઉઇમ્ કર્દ, ઉઇમ્ જસ્ત્, ઉઇમ્ બૂન ખુદ્ અસ્તદ્, અજ્. આન્ ગુનાહ્ મનશ્ની, ગવશ્ની, કુનશ્ની તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવસની પ પતિત્ હોમ. યથા અહૂવઇરયો પ) અષેમ વોહૂ ૩). (આખી પઢવી.)

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો અહુર-ત્કએષો.

હાવનેએ અષઓને અષહે રથવે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્ત યએચ. સાવંઘહેએ વીસ્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(આ ભણત જુદી જુદી ગાહ વખતે પઢવું.)

રપિથ્વનાઇ અષઆને અષહે રથ્વે, *ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦. ફ્રાદત્-ફ્ષવે જ઼તુમાઇચ અષઑને અષહે રસ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦.*

ઉજ઼યેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦,* ફ્રાદત્ વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦.*

અઇવિસ્રૂથ્રૅમાઇ અઇબિ ગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦.* ફ્રાદત્ વિસ્પાંમ્ હુજયાઇતેએ જ઼રથુશ્ત્રોતૅમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦.*

ઉષહિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦,* બૅરજયાઇ ન્માન્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦,* સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ માંથ્રહે, દરૂષિદ્રઓશ્ આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ*

☞ યથા અહુ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્ ચિત હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

સ્રઑશેમ્ અર્ષીમ્ હુરઆઘ્ઍમ, વૅરથ્ર

જનેમ ફ્રાદત-ગએથ્રૅમ, અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ઼મઈદે. અહુનૅમ વઈરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઈરૂયો ૧)

કેમના મજ઼દા* (આખી પઢવી) અષેમ વૉહૂ ૧. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨). યસ્નૅમચ વહ્‌મેમ્ચ અઓજસ્ચ જ઼વરૅચ આફ્રીનામી, સ્રઑષહે અશ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ્‌ આહૂરૂયેહે. અષેમ વૉહૂ (૧).

અહમાઇ રએશચ.

અહ્‌માઇ રએશ્ચ ખરેનસ્ચ, અહમાઈ તન્વો દ્રવતાતૅમ, અહ્‌માઇ તન્વો વજ઼દ્વરૅ, અહ્‌માઈ તન્વો વૅરેથ્રૅમ, અહ્‌માઇ ઇશ્તીમ્‌ પઓઉરૂશ્‌ ખાથ્રાંમ્‌, અહ્‌માઇ આસ્નાંમ્‌ ચિત્‌ ફ્રજ઼ન્તીમ્‌, અહ્‌માઇ દરેઘાંમ્‌ દરેગો જીતીમ, અહ્‌માઇ વહિશ્તૅમ અહૂમ્‌ અષઓનામ્‌, રઑચંઘહેમ્‌ વીસ્પોખાથ્રૅમ. અથ જમયાત્‌ યથ આફ્રીનામિ. અષેમ વૉહુ ૧.

નીરંગ લેવાની ક્રીયા.

મોટામાય નાડની ખુર્ચીને સાડવારના નીરંગ આપતાં તેની સમજ આપે છે

બક્ષેશ કરનાર માફી બખશનાર દયાળુ દાદાર અહુરમજદનાં નામથી હું શરૂ કરૂં છું.

અષેમનો અર્થ.

અશોઈ સૌથી સરશ નેઆમત છે અને સુખ છે: તે (શખ્સ) ને સુખ છે જે સૌથી સરશ અશોઇને લીધે અશો છે.

અષેમની સરેહ.

આ ન્હાની બંદગી ઘણીજ પુરાતન વખતની છે. યજશ્નેમાં અષેમ, યથા અને યંઘહેયાતમ એ ત્રણ નામીચી બંદગીને માન સાથ યાદ કીધી છે. કારણ કે અષેમ અને યથા અહુ વઇર્યો ને દાદાર અહુરમજદના પોતાના કલામ તરીકે ગણવામાં આવ્યા છે. અશોઇનો અર્થ રાસ્તી, પરહેજગારી એવો થાય છે. એ બંદગી ઉંઘમાથી જાગૃત થતાં બીછાને જતી વખતે કે કોઇબી કામ શરૂ કરવાની આગમજ હર વખતે ભણવાનું ફરમાન છે. જેઓને અવસ્તા પઢતાં ન આવડે તેઓએ પણ આ કલામો સદા ભણવા ઘટે છે.

અહુનવરનો અર્થ.

જે પ્રમાણે આ દુનિયાનો સરદાર પોતાની મરજી પ્રમાણે ચાલનાર છે, તે પ્રમાણે દસતુરાન દસતુર અશોઈને લીધે (ચાલનાર છે) બહમનની બક્ષેશ આ દુનિઆના અહુરમજદને માટેના કામો કરનારાઓની છે; જે શખ્સ લાચારો માટે પાસબાની કરનાર થાએ છે તે હોરમજદ માટે પાદસાહી (કબુલ રાખે છે).

અહુનવરની સરેહ—

આ કલામ એટલો તો પવીત્ર ગણાય છે કે તે ભણવાથી ૧૦૦ ગાથા ભણવા જેટલો સવાબ લાગે છે. એ પાક કલામ અહુરમજદે આસમાન અને દુનિયા પેદા કીધી તેની પણ આગમજ બનાવ્યો હતો. આ બંદગીમાં ૨૧ શબ્દો છે, જે પરથી જરથોસ્ત પેગમબરના ધર્મના ૨૧ નુસ્કના નામ પાડવામાં આવ્યાં હતાં. કોઇબી વખતે કોઇબી મુસ્કેલીમાં હોરમજદને યાદ કરી પુર એતેકાદથી આ કલામ ભણવાથી આપણામાં હિમ્મત આવે છે, અને આવતી બળા દફે થઇ શકે છે. એ કલામની એજમતી ખુબી વિષે વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદ અને શરોષ હાદોખ્તમાં લખાણુ આવેલું છે. આપણા જરથોસ્તીઓ કંઇબી કામ કરવા આગમજ "અથા તારી મદદ" કરી બોલે છે, તે "યથા અહુ વૈર્યોનાં પાક કલામો છે.

કેમના મજદાનો અર્થ.

જ્યારે કોઈ દુષ્ટ માણસ કીનો લેવાને મારી ઉપર ડોળા કકડાવે (ત્યારે) અએ હોરમજદ! મને તથા મારા લાગતાઓને માટે કયો શખ્સ બચાવ આપશે? આતશનો મનનો તું સિવાય (બીજો કોણ બચાવ આપશે?) જે બેહુનાં કામોથી, અએ હોરમજદ રાસતી વધે છે. દીનને માટે તે જ્ઞાન મને તું જાહેર કર.

તારા (અવસ્તાના) કલામ જે પાસબાની કરનારા છે તે કલામથી કયો શખ્સ દુશ્મનને મારનાર છે? બંને જીંદગી માટે

મને જાહેર રીતે એક ડાહયો સરદાર દેખાડ. જે કોઇને તું ચાહે છે તેને માટે અએ હોરમજદ! ભલાં મન સાથે સરોશ જાએ.

અએ હોરમજદ તથા સપંદારમદ! અદેખાથી અમને તમો બચાવો. અએ દેવી દરૂજ તું દફે થાઃ અએ દેવની તોખમના! તું દફે થા; અએ દેવની વાવેલી (ખરાબી) તું દફે થા; અએ દેવની રસમ પર ચાલનારી (ચીજ) તું દફે થા; અએ દરૂજ! તું દૂર દફે થા; અએ દરૂજ તું દૂર દોડી જા; અએ દરૂજ દુર વધારે દફે થા, ઉત્તર તરફ તું દફે થા, અશોઈના હાડમંદ મુલકો નાશ ખાવાને, લાએક નહીં (થાએ), ભલા વિચાર તથા આબાદીને નમાજ (હોજો)!

કેમના મજદાની સરેહ—

આ બંદગી કુસ્તી છોડતી વખતે હંમેશ ભણવામાં આવે છે, અને તે ઇજશ્નેમાંના ચાર જુદે જુદે ઠેકાણાના અવસ્તા લેઇ બનાવેલી છે. ભણનાર એથી પોતાનું અને પોતાને લગતાઓનું દુઃખ દર્દોથી રક્ષણ માંગી પાપી શક્તિ-ઓનો નાશ થાય એવી પ્રાર્થના કરે છે.

આ બંદગી સહવારના ઉંઘમાંથી બીદાર થતાં ભણવી નહીં. પણ ફકત એક "અષેમ વોહુ" ભણી કુસ્તી છોડવી. તે પછીના આખા દીવસમાં કોઈપણ વખતે કુસ્તી છોડવા આગમજ શરીરનાં તમામ ખુલ્લા ભાગો સ્વચ્છ પાણીથી ધોઇ સાફ કરી તે ભાગો સફેદ રૂમાલથી નુછી "કેમના મજદા" ભણી કુસ્તી છોડવી. કુસ્તી છોડવી અને બાંધવી તેની ક્રીયાઓ ઉપર મોટો આધાર રાખે છે, તે ઉપર ભણનારે ખાસ ધ્યાન આપવું.

અહુરમજદ ખુદાયનો અર્થ—

દાદાર અહુરમજદ સાહેબ છે, તથા બદ અને નાપેકાર હારેમનને દુર અને પાછો હઠાવનાર છે. (હારેમન) મારેલો અને તુટેલો હોજો. હારેમન, દેવો, દરૂજો, જાદુગરો—

દરવંદો, જોતી આંખે આંધળા અને સાંભળતા કાને બેહેરા, જુલમગારો, ગુન્હાગારો, રાસતીનો નાશ કરનારા દરવંદો, દુશ્મનો, પરીઓ મારેલાં અને તુટેલાં હોજો ખરાબ પાદશાહો દુર તથા નાબુદ હોજો!

ઓ દાદાર હોરમજદ સાહેબ! તમામ ગુન્હાથી પતેત કરી હું પશેમાન થાઉંછું; તમામ ખરાબ વિચારો જે હું મારા મનમાં લાવ્યો હોઉં, ખરાબ પાપો જે મેં કીધાં હોએ, જે મારેથી ઉત્પન્ન થયાં હોય અથવા જેની શરૂઆત મારાથી થઈ હોય તે ગુનાહ વિચારને લગતા સખુનને લગતા, કામને લગતા તનને લગતા, રવાનને લગતા, આ દુનિયાને લગતા, પેલી દુનિયાને લગતા (હોય) તે બધા ગુનાહોથી ઓ હોરમજ્જદ! હું પશેમાન થઇને દુર રેહું છું. ત્રણ સખુનોથી પતેત કરી હું પશેમાન થાઉંછું.

દાદાર હોરમજદની ખસ્નુદી (થાઓ)! હારેમનનો તિરસકાર (થાઓ); રાસતીના કામ કરનારાઓની ખાહેશ ઘણીજ ચઢતી છે. રાસતીને હું વખાણું છું.

અહુરમજદ ખુદાયની સરેહ—

આ અવસ્તા કુસ્તી બાંધતી વખતે પઢવામાં આવે છે. એનો પહેલો ભાગ પાજંદ ભાષામાં છે અને બીજો ભાગ અવસ્તામાં છે. એમાં પાપી, જુઠુ બોલનારા માણસોનો તિરસ્કાર કીધેલો છે. અને ભણનાર તન અને મનના દરેક

જાતના ગુનાહોથી પસ્તાવો કરે છે. આ નાહની બંદગી દીવસની પાંચ ગાહોનો (વખત) છે જે દરેક ગાહની શરૂઆત વખતે ફરજ્યાત કુસ્તી છોડી ભણતર ભણીને બાંધવાનું ફરમાન છે. દીવસની પાંચ ગાહો ઉપર દુન્યાના વખતનો અમલ ચલાવતા ૫, ફરેસ્તાઓ છે જેઓ પોતાના મુકરર કીધેલા વખતે પોતાનું કામ કર્યાં જાય છે. કુસ્તી આપણો પવિત્ર કમરબંધ છે જે ક્રીયાઓનાં ભણતર સાથે કમર ઉપર બાંધવામાં આવે છે જેની નેમ ઘણી મોટી છે. કુસ્તીનું ભણતર ભણીને કુસ્તી બાંધ્યા પછી માથું ઉંઘાડુ રાખીને કે પગો ઉઘાડા રાખવાથી ભણતર ભણી ને બાંધેલી કુસ્તીની ક્રીયા ભાંગી રદ થાય છે તેથી પવિત્ર કુસ્તી બાંધવાનો આપણો હેતુ સચવાતો નથી જેથી આપણે ઉંઘાડુ માથું રાખીને કે ઉઘાડે પગે ફરવું નહીં. અને જો કદાચ તેમ ભુલમાં બની જાય તો પાછી ફરીથી કુસ્તી કરવી જોઇએ.

જસમે અવંઘહે મજદનો અર્થ.

ઓ દાદાર અહુરમજદ! મારી મદદે પહોંચ. હું માજદીયશ્ની છું; માજદીયશ્ની જરથોસ્તી તરીકે (દીનનો) વખાણનાર (અને) એકીન લાવનાર (થવાનું) હું પસંદ કરૂં છું. નેક વિચારેલા વિચારને, નેક બોલેલા સખુનને, નેક કીધેલાં કામોને હું વખાણું છું. ભલી માજદયશ્ની દીન, જઘડો મટાડનારી, હથિયાર છોડવનારી, પોતાવતપણું આપનારી, રાસ્ત તેને હું વખાણું છું, હાલમાં જેટલી દીનો મોજુદ છે, તથા જેટલી હવે પછી

થશે, તેઓમાં સૌથી મ્હોટી, સૌથી સરસ તથા સૌથી શ્રેષ્ઠ દીન તે હોરમજદી જરથોસ્તી છે. તમામ નેઆતમ હોરમજ્દની તરફથી છે એમ હું કબુલ કરૂં છું, આ માજદયશ્ની દીનની વખાણ છે.

જસમે અવંઘહે મજદની સરેહ.

આ અવસ્તા કુસ્તી બાંધતી વખતે છેવટે પઢવામાં આવે છે. "જસ મે અવંધહે મજદ"–એ શરૂઆતના બોલો હોરમજદ યસ્તના ૩૭ ના ફકરામાંથી લીધા છે, જયારે બાકીનો સઘળો ભાગ ઈજિસ્નેના ૧૨ ના હા માંથી લીધો છે. આ ભણતર ગોયા જરથોસ્તી દીનનો કલમો છે અને આ દીનની શ્રેષ્ટાઇ તે બતાવી આપે છે. જરથોસ્તીઓ સલાહ સંપજમાં, મારામારીથી દૂર અને બીજી પ્રજાને ચાહીને રહે છે તે એજ કલામની બરકતથી છે.

નીરંગે આબેજરનો અર્થ—

શેતાન શિકસત પામેલો તથા તૂટેલો (થાઓ)! હારેમન તથા તેનાં કામ અને ફેળ મને નહીં પહોંચે; ૩૩ અમેસાસપંદો અને દાદાર અહુરમજદ ફતેહમંદ અને પાક છે.

નીરંગે આબેજરની સરેહ—

સવારના ઉઠતાંને વાર નેરંગ લેઈ હાથે, મ્હોડે અને પગે લગાડતા આ અવસ્તા ત્રણ વખત પઢવામાં આવે છે.

આ કલામો પાછલા વખતના લખાયલા છે, કારણ કે તેની એબારત ફારસી છે. એમાં ૩૩ અમેસાસ્પંદો લખ્યા છે, તે ૩૩ ફરેસ્તા (યજદો)ના નામો સમજવાં; ત્રીસે રોજના ૩૦ યજદો અને બીજા ત્રણ ફરેસ્તા હોમ, દહેમ અને બેરજો મળી ૩૩ ગણેલા છે. અમેસાસ્પંદો તો અહુરમજદને સાથે લેતાં પહેલા સાત રોજના નામો લેઇને સાતજ ગણાવેલા છે, પણ જો અહુરમજદને અમેસાસ્પંદમાં ન ગણીએ તો બહમનથી અમેરદાદ સુધી છજ અમેસાસ્પંદો ગણાઇ શકાય.

સરોશ બાજનો અર્થ.

દાદાર અહુરમજદની ખુસ્નુદી થાઓ! હોરમજદ જે ખોદા સાહેબ, વૃદ્ધિ કરનાર છે તેના નામથી (હું આ ભણવાનું શરૂં છું) તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જયાદા થાઓ. શરોશ જે અશો, જોરાવર, માથ્રના તનવાળો, એજમતી હથિયાર રાખનાર ફતેહમંદ હથિયાર રાખનાર, અહુરમજદની પેદાયશનો સરદાર તે ચાલુ મારી મદદે પહોંચો.

[અજહમા ગુનાહથી તે ૫ પતેત હોમ"—નો અરથ નીરંગ કુસતી બાંધવાની. સફે ૧૨ મે જુઓ.]

હું હોરમજદની પરસતેશ કરનાર, જરથોસ્તે જાહેર કરેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર, દેવથી દુર રહેનાર, અને અહુરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર તરીકે એકરાર કરૂછું.

દાદાર અહુરમજદને ખુશાલ કરવાને માટે (ફલાની ગેહેમાં) અશો શરોષ જે જોરાવર, માથ્રના તનવાલો, જોરેમંદ હથિયાર રાખનાર, અહુરમજદના તરિકા મુજબ ચાલનાર (એવા શરોષ યજદની) આરાધના કરવાને, તેની ખુબીઓ ગાવાને, ખુશનુદ

કરવાને, વખાણ કરવાને, **જોતી** મારી આગળ **યથા**(ની ખુબીઓ) જાહેર કરે. (**રાસ્પી**) જે અશો તથા વિદવાન તે 'અથા રતુશ અષાત ચિત હચા'ની ખુબીઓ જાહેર કરે.

ખુબસુરત, ફતેહમંદ, દુનિયાની વરૂધી કરનાર, પવીત્ર તથા અશો શરોષ અશોઇનો સરદારને હમો વખાણીએ છીએ. અહુન વર તનને બચાવે છે.

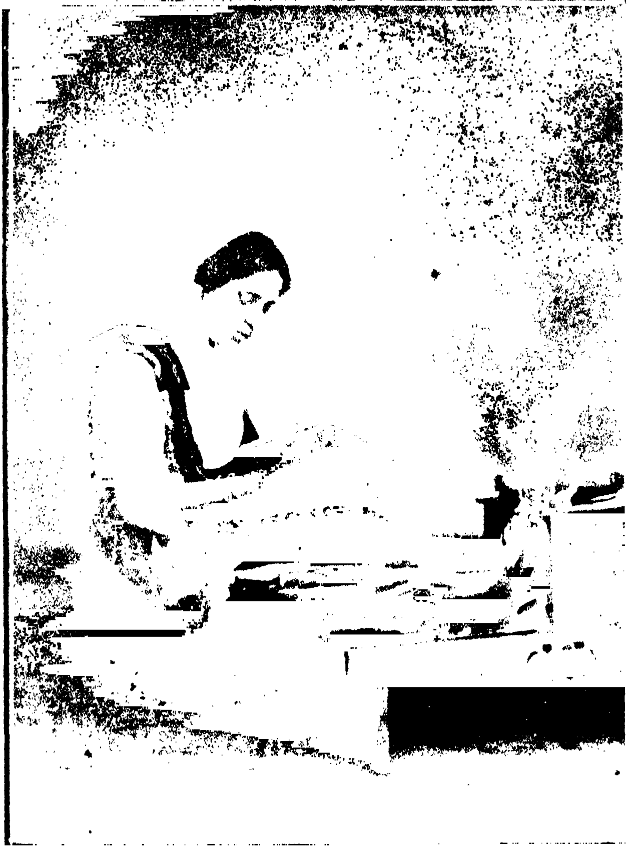
[“**કેમના મજદા**” ના અરથ માટે જુઓ પાનું ૧૧ મું]

જોરાવર, માથ્રના તનવાળા, જોરેમંદ હથિયાર રાખનાર, હોરમજદના તરિકા મુજબ ચાલનાર, અશો શરોષ યજદની આ-રાધના, કીરતી, ચાલાકી તથા કઉવતને હું વખાણું છું.

(જે શખસ શરોસ ઈજદને ઇજે) તેને ઝળકાત તથા ખોરેહ (તું આપ), તેને તનની મજબુતી, તનનું સુખ, તનની ફતેહ, પુર તા સુખવાળી દોલત, જાતી અકલના ફરજંદ, લાંબામાં લાંબી જીંદગી, અને અશોનું રોશન તમામ સુખવાળું બેહેશ્ત તું આપ. જેમ હું દુઆ માંગુછું તેમ થાઓ.

તંદરૂસતીમાંની હજારધણી તંદરૂસતી, તથા તંદરૂસતીમાંની દશ હજારધણી તંદરૂસતી હોજો.

ઓ અહુરમજદ મારી મદદને માટે તું પોહોંચ, નેક બના વેલા ખુબસુરત **અમ** (હીંમત આપનાર) ફરેસતાની, હોરમજદ ના પેદા કીધેલા બેરામ યજદની, સઉથી સરસ ફતેહ આપનાર ફરેસતાની, ખોરાકમાં લહેજત આપનાર મીનો રામની, ઉપર કામ કરનાર **વાએ** ઈજદ, તારો (પવન) જે સપેના મીનોની પેદાયશને લગતો છે તેની (મદદ મને આપ.) કુદરતના કાએદા પ્રમાણે ચાલનાર આકાશની, હદ વગરના જમાનાની તથા લાંબા મુકરર કીધેલા જમાનાની (મદદ તું આપ).

ઇશઆમની ઝીંદગી.

આમતાની વખતે ઇશઆમની ઝીંદગી ઘણી ફાયદાકારક છે. જે કોઈ સાજા થવાને સફાળે ફરીને ઇશઆમની ઝીંદગી ભોગવે છે તેઓનાં ઘરમાં ક્લેશ, કંકાસ, અણબનાવ વિગેરે દૂર થાય છે, અને તેની જગ્યાએ શાંત, આબાદી અને તનદુરસ્તીનું સુખ મળે છે.

પાપના નિવારણ માટે સવાબના કામોનો બદલો હું મેળવું. રવાનના પ્યાર માટે હફ્ત કેસ્વર જમીનપર વસનારા સઘળા સવાબ કારોને, તમામ ભલાઓને, જમીનની પહોળાઇ જેટલી, નદીની લંબાઈ જેટલી, ખોરશેદની બુલંદી જેટલી અશોઇ પુરતી રીતે મને પહોંચો. અશોનું લાંબો વખત જીવવું હોજો. જેમ હું દુવા માગું છું તેમ થાઓ.

સરોશ બાજની સરેહ—

આ શરોષ બાજ દરેક ગેહેમાં કુસ્તી પાદીઆબ કીધા પછી કોઇબી બીજા અવસ્તા પઢવામાં આવે તેની આગમજ પઢાય છે. **સરોશ** એ મોટી ખૂબીવાળો ફરેસ્તો છે, અને ગાથામાં તેને દાદાર હોરમજદના ખાસ એલચી તરીકે ગણાવેલો છે. એનું કામ પેદાયશોની પાસબાની કરવાનું છે. એને “ **વેરે ધ્ન** ” (દુશ્મનને મારનાર) નો એલકાબ મળેલો છે. એ **પાસબાની** કરનાર ફરેસ્તો અને માણસનો દોસ્ત તથા સલાહકાર છે, જેથી હરહંમેશ એની યાદ કરવામાં આવે છે. સરોશનું એજમતી હથિયાર **હોનવર** છે. વંદિદાદમાં **સરોષને** પાસ્બાની કરવામાં મદદ કરનાર તરીકે મરધો જણાવ્યો છે. અશો જરથોસ્તને દીનનું જ્ઞાન **સરોષની બશારતથી** મળ્યું હતું. **સરોષનો** મૂળ અર્થ **તાબેદારી**, અથવા **‘સાંભળેલી વાત’** એવો થાય છે આ રીતે સરોષ બાજ ઘણુંજ અગત્યનું ભણતર ગણાય છે.

હુજંઘરેમ.

હુજંઘરૅમ બએષજ઼નાંમ, બએવરૅ બએષજ઼નાંમ. હુજંઘરેમ બએષજ઼નાંમ, બએવરે બએષજ઼નાંમ. હુજંઘરેમ બએષજ઼નાંમ, બએવરે બએષજ઼નાંમ. અષેમ વૅાહૂ ૧).

જસ્મે અવંઘહે મજદ.

જસમે અવંઘહે મજદ. જસમે અવંઘહે મજદ. જસમે અવંઘહે મજદ. અમહે હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વૅરથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે વનઈન્ત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો, રામનસ્ચ ખાસત્રહે, વયઓશ્ ઉપરો-કઇ રૂયેહે, તરધાતો અન્યાઇશ્ દામાંન, અ એતત્ તે વૈયો, યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો મઇન્યઑમ, થવાષહે ખધાતહે, જરૂવાન હે અકરનહે જ઼રૂવાનહે દરેઘો·ખધાતહે. અષેમ વોહૂ ૧).

કેરફેહ મોજદ.

કેરૂફેહ્રૂ મોઝદ્ર, ગુનાહ્રૂ ગુજારેશ્નેરા, કુનમ અષહ્રી રવાંન્, દુશારમરા, હમ કેરૂફેહ્રૂ હમા વેહાને, હપ્ત કેશ્વરૂ જ્મીન, જમીનપેહના, રૂદ્-દરાના, ખુર્શીદ્ બાલા, ખુન્દેહાદ્ બેરસાદ્, અષો બેદ દેરૂજી. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષેમ વોહુ ૧.

હોશબામ.

અથ ઇમાં વચો ડ્રેનજયોઇશ, યોઇ અધંહૅન વાર્ઍઘન્યોતૅમમચ બએષજ્યો તૅમમચ; પન્ચ અહૂન્ વઇરૂય ફ્રસ્રાવ યોઇશ્ યથા અહૂ વઇર્યો ૫).

અહુનૅમ વઇરીમ્ તનૂમ પાઇતિ. અહુનૅમ વઇરીમ્ તનૂમ પાઇતિ. અહુનૅમ વઇરામ્ તનૂમ પાઇતિ યથા અહૂ વઇર્યો ૧) કેમના મઝ્દા (આખી પઢવી) અષેમ વોહૂ ૧) યથા અહૂ વઈર્યો ૨૧) અષેમ વોહૂ ૧૨.)

નૅમસે-તે હોશ્-બામિ. નેમસે-તે હોશબામિ. નૅમસે-તે હોશ્બામી. અએતત દિમ વીસ્પનામ મજિશ્તૅમ દઝ્દ્યાઇ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરૅમ મઝ્દાંમ. સ્નથાઇ અઘંરહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષમહે ખ્રવીદ્રઑશ્, સ્નથાઇ માઝ્ઈન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીસ્પ નાંમ દએવનાંમ, વરૅન્યનાંમચ દ્રવતાંમ.

☞ (બાજમાં પઢે) શીકસ્તે ગનાહ-મઈન્યો, બરઆહરેમન્ લેઆંનત સદ્-હજાર્ બાર્. (પ્રગટ પઢે)

ફ્રદથાઈ અહુરહે મઝ્દાઑ રએવતો ખરૅનંઘહતો, ફ્રદથાઇ અમૅષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ફ્રદથાઇ તિસ્ત્રયેહે સ્તારો રએવતો ખરૅનંઘહતો, ફ્રદથાઇ નર્શ્ અષઓનો, ફ્રદથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ્ દામનાંમ અષઓનાંમ. યથા અહૂવઇર્યો ૨).

વઘંહુચ વઘંહુયાઓસ્ચ આફ્રીનામિ, વીસ્પયાઑ અષઓનો સ્તોઈશ્, હઇથ્યાંઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષયાંઈથ્યાઇચ, અષીમ રાસેન્તીમ દરઘો-વારેથ્મનૅમ, મિષા

ચિમ હૂવો અઇવિષાચિમ, મિષાચિમ
આક્રસાઓઘંહઇતીમ. બરેન્તીમ વીસ્પાઓ
બએષજાઑ. અપાંમચ ગવામચ ઉરૂવર
નાંમચ. તઉરૂવયેઈન્તીમ વીસ્પાઑ, ત્બ
એષાઑ, દએવનાંમ મશ્યાનાંમચ. અરેષ
યન્તાંમ અહૂમાઇચ નમાનહે નમાનો પતેએ.

વંઘઉહીશ્ચ અધાઑ વંઘઉહીશચ
અષયો, હુપઉરૂવાઑ વહેહીશ, અપ-
રાઑ રાસ્નતીશ દરેઘો-વારેથ્મનો. યથ
નો મજિશ્તાઑસ્ચ, વહિશતાઑસ્ચ
સ્રએશ્તાઑસ્ચ, અષયો ઑરેન્વન્તે. અ-
અમેષનાંમ રેપન્તનાંમ, યસ્નાઇચ વહુ-
માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રદ-
થાઈ અહે નમાનહે, ફ્રદથાઇ વીસ્પયાઑ
અષઑનો સ્તોઇશ, હમિસ્તેએ વીસ્પયાઑ
દ્રવતો સ્તોઇશ. સ્તવસ અષા યે હુદાઑ
યોઇ હેન્તી.

વસસ્ચ તુ અહુર મજ્દ, ઉશ્તાચ
ક્ષએષ હવનાંમ દામનામ. વસો આપો,
વસો ઉર્વરાઑ, વસો વીસ્પ વોહૂ
અષ-ચિથ્ર, ક્ષયમ્નેમ અષવનેમ. દાયત.
અક્ષયમ્નેમ દ્રવન્તેમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત

અષવ, અવશો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ દ્વાઓ, ગતો હમિસ્તો નિજ઼્અૅરતો, હચ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ્ દામઅ્યો, વરતો અવસો ક્ષથ્રા. હક્ષચ અજ઼્મ્‌ચિત યો જ઼્ર-થુશ્ત્રો, ફ્રતમાં ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જ઼્ન્તુનાંમ્ચ, દખ્યુનાંમ્ચ, અઘંહાઓ દએ-નયાઓ, અનુમતયએચ અનુખ્તયએચ અનવર્શતયએચ, યા આહૂઇરિશ્. જ઼્ર-થુશ્ત્રિશ્.

યથનો આઓઘંહામ્ સ્યાતો મના-ઓ, વહિશતો ઉર્વાનો ખાથ્રવઇતીશ્, તન્વો હૅન્તો, વહિશ્તો અંઘહેઉશ્ આ-કાઓસ ચોઇત આહૂઇરે મજ઼્દ જસ-નતાંમ્.

☞ અષ વહિશ્ત, અષ સ્રએશ્ત, દરૅસામ્ થ્વા, પઇરિ થ્વા જ઼્મ્યામ, હમૅમ્ થ્વા હ્ખ્મ. અષૅમ વૉહૂ ૧) (અષ વહિશ્તથી અષેમ વોહૂ સૂધી ત્રણ વાર પઢવું).

હાવન ગેહ

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ અષૅમ વૉહૂ ૩ (આખી પઢવી) ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો

જ઼રથુશ્ત્રિશ્ વીહએવો અહુર ૯કએષો. હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઈચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવંઘહે વીસ્યાઈચ અષઑને અષેહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વૉઉરૂગઑયઑઇતોઇશ્, હજ઼ંઘરો-ગઑષહે બએવરે ચશ્મનો અઑખ્તો નામનો યજ઼તહે રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્મા઼ઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસતયએચ.

યથા અહૂ વઈર્યો જ઼ઑતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતુ.

અહુરેમ મજ઼્દાંમ્ અષવનેમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે. જ઼રથુશ્ત્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જ઼રથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે, અમેષે સ્પેન્તે અષઓનાંમ્ યજ઼મઈદે, અષાઉનાંમ્ વંઘઉહીશ્ સુરાઑ સ્પેન્તાઑ ફ્રવષયો યજ઼મઇદે, અસ્ત્વતો મનખ્યાચ, અપનોતૅમમ્ રથ્વાંમ યજ઼મઇદે યએતુશ્તેમમ્ યજ઼તનાંમ્, હધંહનુશ્તૅમમ્, અષહે

રથ્વામ અઇવિનસારતૅમમ, જગમૂશૂર્તમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતામ યજમઇદે.

હાવનીમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, હઉર્વતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમૅરતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહુઇરીમ ફ્રશનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહુઇરીમ ત્કએષૅમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, યસનૅમ સુરૅમ હપ્તઘંહાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. સાવઘંહએમ વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અઇરૂયમનેમ ઇષીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમવન્તૅમ વૅરેથ્રાજનૅમ વિત્બએષઘંહેમ, વીસ્પ ત્બએષાઓ તઉર્વયન્તૅમ, વીસ્પ ત્બએષાઓ તિતરૅન્તૅમ, યો ઉપૅમો યો મધ્યૅમો યો ફ્રતૅમો, જઓજીજુયે તરો માંથ્રૅમ પન્ચ ગાથાઓ. મિથ્રૅમચ વૉઉરૂ ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે; રામચ ખાસ્ત્રેમ યજમઇદે, વીસ્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઈચ, ચીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

અહમાઈ રએસચ, હજંધરેમ, જસમે, અને કેરફેહ **મોજદ,** આ ચાર ન્હાની બંદગીઓમાં ઘણી અસરકારક દુઆઓ સમાએલી છે. એ કલામો એટલા તો ફાયદેમંદ, અહુરમજદની યાદ આપનારા અને ભણનારાઓના મનને શાંતી આપનારા છે કે દરેક નિયાએશ અને યસત પઢયા પછી છેવટે એ ચારે બંદગીઓ રોજ માહની અગાઉ પઢવામાં આવેછે. અહમાઇ રએસચમાં એક જરથોસતી પોતાને માટે નહીં પણ તમામ જરથોસતીઓ માટે તન અને મનની દરૂસતી અને ફરજંદનું સુખ માગેછે. જસમે અવંઘહે મજદમાં બે જાતના વખતને યાદ કીધા છે. એક **"જર્વાન અકરન"** અને બીજો **"જર્વાન દર્ગો ખદાત"** જર્વાન અકરન તે 'અનંત વખત' એટલે જેની શરૂઆત પણ નથી અને છેડો પણ નથી. એ અનંત વખતની હંમેશગી અશો દાદાર અહુરમજદ પોતે ભોગવે છે, કેમકે અશો દાદાર અહુરમજદની ઉમરને શરૂઆતબી નથી અને છેડો બી નથી. તે હંમેશ હતો અને હંમેશ રહેશે.

"જર્વાન દર્ગો ખદાત"—એટલે માપિત વખત; લંબાઈમાં મુકરર થઈ શકે એવો જમાનો. એ વખતમાં અગણિત જમાનાઓ અને કાળચકરો સમાઈ જાય છે. એ જમાનાઓની લંબાઈ માણસને સવળ પડતી ગણતી મુજબ મુકરર કરવામાં આવે છે.

હોશબામનો અર્થ.

આ બંદગીના અર્થનો સાર નીચે પ્રમાણે છેઃ—ઓ દાદાર અહુરમજદ! જયારેબી મારી પર ખરાબ હુમલો થાય ત્યારે તું સિવાય મને બચાવનાર કોણ છે? તારી દીનના પાક સખુનો સમજવાની મને દાનાઈ બક્ષ. તમામ બદી દુર અને દફે થાઓ! બામદાદના સુંદર ઝઝકલાને નમસકાર કરૂં છું, કે હવે હું દાદાર અહુરમજદ અને બીજાં સર્વ ભલાંઓની કીર્તિ વધારવાને

અને બુરાઈઓને મારી હઠાવવાને કામે લાગું છું. હું દુઆ માગું છું કે સર્વે ભલા નરો અને નારીઓને આબાદી અને ચઢતી કલા થાઓ અને તે કાયમ રહો! કુદરતની સર્વે ભલી પેદાયશો, પાણી, ઝાડપાનો, ગોસ્પંદો સુધાં સુખશાંતી ભરેલા થાઓ! કે જેથી કરીને ભલી ચીજોની જીઆદત થાય, અને તેઓ અહુરમજદની કીર્તિ વધારવામાં અને બદીનો અટકાવ કરવામાં કામ લાગે. ઓ દાદાર અહુરમજદ! તમામ ભલી પેદાયશોપર તારી પાદશાહી કાયમ રહો! ભલાંઓ શકિતવાન થાઓ! બુરાંઓ અશકત થાઓ! ઘર, મહોલ્લા, ગામ અને શાહેરમાં માજદયસ્ની જરથોસ્તી દીનની રાહે નેક વિચારો નેક વાણીઓ અને નેક કામો ઘણાં થાઓ! કે જેથી કરીને અમારાં મન ખુશી ભરેલાં તનદરૂસ્તીવાળાં, અને રવાન ગુજરવા પછી બેહેસ્તમાં પોંહોચવા લાયકના થાય! ઓ દાદાર અહુરમજદ! અમે એટલુંજ માંગીએ છીએ કે અમે ઉ-તમ રાસ્તીની મારફતે તારી હજુરમાં પોહોંચીએ અને હમેશાં તારી રાહ પર ચાલતાં રહીએ."

હોશબામની સરેહ.

બામદાદનો વખત થતાજ બીછાનું છોડી નાહી ધોઇને કીધેલી બંદગીની અસર એજમતીજ રહે છે, બામદાદે ખુરશેદ તલુ થવાના વખતે કુદરતમાં જે ફેરફારો થાય છે તેનું વર્ણન એક કવિ, એક ચિતારો, એક ફિલસુફ કે કુદરતનો એક અભ્યાસીજ કરી શકે. તે વખતે પક્ષીઓ

પોતાના માળા છોડી બુલંદ ર તે કિરતારની પરસ્તેશના રાગ ગાય છે; મરઘાનું વાસવું બામદાદની વધાઇ આપે છે, આ રીતે જ્યારે જાનવરો પોતાનો અવાજ કિરતારની પીછાણમાં કાઢે છે ત્યારે માણસ જાતે શું આળસુ અને બેપ-ફા બનવું? કુદરતની ખુબસુરતીને જોતાંજ એક સાચા જરથોસ્તીના જીગરમાં જે એહેસાનની લાગણી ઉત્પન્ન થાએ છે તેનો ખોલાસો આ **હુશબામની** બંદગીથી મળે છે, જે પઢવાની દરેક જરથોસ્તીની રોજ ફરજ છે.

વંદીદાદની **૧૮ મી પરગર્દમાં** કહેલ છે કે, "ઉઠો માણસો ઉત્તમ અશોઇને વખાણો અને દેવોને ધિક્કારો."

પુરાતમ ઇરાનીઓમાં એવો ચાલ હતો કે ન્હાનાં મોટા સર્વ સહવાર પડવા અગાઉ બીછાણેથી ઉઠી હાથ મોં ધોઇ ખુદાની બંદગીમાં મશગુલ રહેતાં. એ બામદાદની બંદગી તે હોશબામ છે, આ બંદગી કરીને તેની યાદ આખો દિવસ રાખી તે પ્રમાણે નેક વિચાર, નેકવાણી અને નેક કામોમાં જે જરથોસ્તી અમલ કરે તેને ખચીતજ ઘણા ફાયદા થાય છે.

યજશ્નેના જુદા જુદા હામાંથી ફકરા તારવી આ બંદગી બનાવવામાં આવી છે, જેમાં એક ફકરો વંદિદાદમાંથી પણ લેવામાં આવ્યો છે. આ બંદગીમાં ઘણી સરસ દુઆઓ સમાવવામાં આવી છે.

મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ હજં-ઘર-ગઑષૅમ બએવર-ચ્શમનૅમ અઑ-ખ્તો નામનૅમ યજતૅમ યજમઇદે, રામ ખાસ્ત્રમ યજમઇદે.

* થ્વામ આતરૅમ અહુરહે મઝ્દાઑ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમ-ઇદે; હધ જઑથ્રૅમ હધ અઇવ્યાઑ-ઘંહનૅમ. ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે., અ-પાંમ નપ્તારૅમ યજમઇદે. નઇરીમ સં-ઘહૅમ યજમઇદે, તખ્મેમ દામોઇશ ઉ-પમનૅમ યજતેમ યજમઇદે; ઇરિસ્તનામ ઉરૂવાનો યજમઇદે, યાઑ અષાઑનામ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરેજ્યન્તૅમ યજમઇદે, યિમ અહુરૅમ મઝ્દામ. યો અષહે અપનોતેમો યો અષહે જધ્નૂમૂશતેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્ર યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વર્શત ષ્યઑથન યજમઇદે, વરૂશતચ વરેષ્યમનચ.

યેઘંહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વઘંહો મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑઘંહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨)

યસ્નેમચ વહુમૅમચ અઑાજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑાય-ઑાઇતોઇશ્ હજંઘરે-ગઑાષહે બએવરે ચશ્ચનો, અઑાખતો નામનો યજતહે રામનો ખ્વાસ્ત્રહે. અષેમ વોહૂ ૧).

અહુમાઇ રએશચ; હજઘંરેમ, જસ મે અવઘંહે મજ્દ, કેરફે મોજ્દ, અષેમ વોહૂ ૧.).

☞ હાવન ગેહ સહવારે બામદાદના વખતે શરૂ થાય છે તે બપોરનાં ૧૨ વાગા સુધી રહે છે.

રપિથ્વન ગેહ.

ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને-મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ્ વીદએવો અહુર તકએષો. રપિથ્વિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ વહુમાઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત્-ફ્શવે જન્તુમાઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઈચ ફ્રસસ્તયએચ,

અષહે વહ્લિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મઝ્દાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જ્ઑતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

* અહુરૅમ મઝ્દાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ્મઇદે; (હાવનગેહનાં ૨૩ મા પાના માં આવેલું ભણુત હયાં આખું પઢવું.) અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યજ્મઇદે.

રપિથ્વિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ્મઇદે. અહુનવઇતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજ્મઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજ્મઇદે, વોહુક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજ્મઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજ્મઇદે.

ફ્રાદત્-ફ્ષાઉમ જન્તુમેમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ્મઇદે; ફ્ષુષેમચ માંથ્રેમ યજમઇદે; અરૂષુખ્ધેમચ વાચૅમ યજ્મઇદે;

વચ અરૂષુષ્ઘ યજમઇદે, વાર્થ્રઘ્નીશ દ એવો ઘ્નીત યજમઈદે, અપસચ જેમસચ યજમઇદે: ઉર્વરાઓસચ, મઇન્યવચ ય જત યજમઈદે, યોઇ વઘંહજદાઓ અષ વનો, અમેષેસચ સ્પેન્તે અષાઉનામ યજ મઈદે.

અષઓનાંમ વઘંઉહીશ સૂરાઓ સ્પે ન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. બરેષનૂશચ અ ષહે યત વહિશ્તહે, મજિશ્ત માંથ્ર, મ જિશ્ત વૅરેજય, મજિશ્ત ઉર્વંઇથ્ય, મજિ શ્ત હઇથ્યા-વૅરેજય, મજિશ્ત વીન્દઇથ્ય. દએનયાઓ માજદયસ્નોઈશ યજમઇદે.

અવત બ્યાખનૅમચ હજમનૅમચ યજ મઇદે, યત અસ્તિ અમેષનાંમ સ્પેન્ત નાંમ, બરેષનવો અવંઘહે અષનો ધિમ તૅમ જન્તુમહે રથ્વો, યસ્નાઈચ વહ્માઇચ જન્તુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ ય જમઇદે. અષૅમ વહિશ્તૅમ આતરૅમચ અ હુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ યજમઇદે.

* થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ મઇદે. (હાવનગેહનાં ૨૮ માં પાનાપર આવેલું ભણુત

હયાં આખું પઢવું.) **તાંસચા તાઑસચા ચજ મઇદે. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨).**

યસ્નેમચ વહમેમચ અઑજસચ જ વરેચ આફ્રિનામિ, અષહે વશિતહે આથ્ર સચ અહુરહે મજ઼્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૧) અશ્વાઇ રએશ્ચ-હજંઘરેમ-જસમે અ વંઘહે મજ઼્દ-કેરૂફ્રેહ્ મોજ઼્દ.

☛ રપિથ્વન ગેહ બપોરના બાર વાગે શરૂ થાય છે તે પાછળા પોહરના ત્રણ વાગા સુધી રહે છે.

રપિથ્વન ગેહ આવાં મહિનાનાં હોરમજદ રોજથી તે અસ્પંદાદ મહિનાં પછીનાં છેલ્લા પાંચ ગાથા સુધી ભણવામાં આવતી નથી. પણ તેને બદલે "હાવન ગેહજ" બીજી 'હાવન' નામે ભણાય છે તેટલા મહીના શિયાળાનાં હોવાથી ગરમીની ગેહ રપિથ્વન કાઢી નાખીને હાવનગાહનો વખત ત્રણ વાગા સુધી લંબાવ્યો છે.

ઉજીરન ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઑ. અષેમ વોહૂ ૩) ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુરત્કએષો. ઉજયેઇ

રિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઈચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રા દત—વિરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ; ઑરજતો અહુરહે નફેધ્રો અપામ અપસ્ચ મઝદધાતયાઓ, ક્ષ્ન ઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઈર્યો જઑ તા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધવાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ મઝદાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; (હાવનગેહનાં ૨૩ મા પાનામાં આવેલું ભણતર હયાં આખું પઢવું.) અષઑનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

ઉજયેઇરિનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

જઑતારેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હાવનાનૅમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આતરૅવક્ષેમ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ફ્રબરૅતારૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આબૅર

તેમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આસ્નતારૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ ય જમઇદે; રથ્વિશ્કરૅમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્રઑષાવરેજેમ્ અષવ નેમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

ફ્રાદત્-વીરેમ્ દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઈદે, સ્ત્રેઉશ્ચ માઓ ઘ ંહેમચ હવરેચ રઑચાઑ યજમઈદે, અનઘ્ર રઑચાઑ યજમઈદે, અફ્રસંઘ હામચ ખાથ્રેમ યજમઇદે, યા નર્શ સા દ્રા દૃંગવતો.

હઇથ્યાવરેજેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂ મ યજમઇદે, અપરેમચ ત્કએષેમ યજ મઈદે, હઇથ્યાવરૅજેમ્ અષવનેમ્ અષઓનો સ્તીમ્ યજમઇદે, પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-ઍરતાવ્યો જઓથ્રાવ્યો, દ ખ્યુમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; દ ખ્યુમૅમચ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજ મઇદે. ઍરેજન્તેમ અહુરેમ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએ તેમ્, અપામ્ નપાતેમ અઉર્વત્-અસ્પેમ યજમઇદે, અપેમચ મજ઼્દધાતાંમ્ અષ ઓનીમ્ યજમઈદે.

* શ્વાંમ આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઈદે; (હાવનગેહના ૨૮ માં પાના પર આવેલું ભણુત હયાં આણું પઢવું.) તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ મઈદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨.)

યસ્નેમ્ચ વહમૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવ રેચ આફ્રીનામિ; બેરેજતો અહુરહે ન ફ્રેધો અપાંમ અપસ્ચ મજ્દધાતયાઓ અષેમ વોહૂ (૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ-હ્વજંઘરેમ-જસમે અ વંઘૂહે મઝ્દ-કેરફેહ મોઝ્દ. (તમામ પઢે.)

અઈવિસ્રૂથ્રેમ ગેહ.

ફ્નઓથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ અષેમ વોહૂ (૩) ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રીશ, વીદએવો, અહુર ત્કએષો, અઇવિસ્રૂથ્રૅમાઇ અઇબિગયાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ફ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત વીસપાંમ હુજયાઇ

તેએ, જરથુશ્ત્રોતેમાઇચ, અષઓને અષ હે રથ્વે, યસનાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑથ્રા ઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ્, ફ્રવષીનાંમ્, ઘેનાંનામ્ચ વીરોવાંથ્વનાંમ, યાઇર્યાઓસ્ચ હુષિતોઇશ્ અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઑધ હે. વૅરૅથ્રધ્નહેચ અહુર ધાતહે, વનઇનત્યા ઓસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઈચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધવાઑ મ્રઓતૂ.

અહુરેમ્ મજ઼્દાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે. જ઼રથુશ્ત્રેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે. અમેષેસ્પેન્તે અષઑનાંમ્ યજ઼મઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષ્યો યજમઇદે. અસ્તવતો મનખ્યાચ અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજ઼મઇદે. યએતુશ્તૅમૅમ્ યજ઼તનાંમ. હંધ હનુશ્તૅમૅમ્, અષહે રથ્વાંમ્ અઈવિન સાંસ્તૅમૅમ્, જંઘમૂશ્તૅમાંમ્ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રીતીમ્ યજ઼મઇદે.

અઇવિસ્રૂથ્રેમૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. અઇબિગાઇમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. શ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજ઼દાઓ પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઈદે, અસ્મન હાવન અષહે રતવો યજ઼મઇદે. અયંઘહએન હાવન અષહે રતવો યજ઼મઈદે હુધજ઼ઑથ્રેમ હુધ-અઈવ્યાઓઘંહનૅમ, ઈમત બરેસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. આપ ઉર્વઇરે યજ઼મઇદે, અઓઉર્વતાંમ ઉરૂને, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઈદે.

ફ્રાદત-વિસ્પાંમ-હુજયાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. માથ્રેમ સ્પેન્તૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. ગેઉશ્ ઉર્વાનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઈદે. જરથુશ્ત્રોતૅમેમચ અશવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઈદે.

આથ્રવનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઇદે. રથએશતારેમ અષવનૅમ અષહે રતુમ

યજમઈદે, વાસ્ત્રીમ ફ્શુચનતૅમ અષવને
મ અષહે રતૂમ યજમઈદે. નમાનહે નમા
નો-પઇતીમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ
મઈદે. જનતેઉશ જનતુપઇતીમ અષવનેમ
અષહે રતૂમ યજમઇદે. દઘંહેઉશ દઘંહુપ
ઇતીમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યવાનેમ હુમનઘંહેમ, હુવચઘંહેમ હુ
ષ્યઑથનેમ, હુદએનેમ, અષવનેમ અષહે
રતૂમ યજમઇદે. યવાનેમ ઉખ્ધો-વચઘં
હૅમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે
ખ્રએત્વદથૅમ અષવનેમ અષહે રતૂમ
યજમઇદે. દંઘહાઉર્વએસૅમ અષવનેમ અ
ષહે રતૂમ યજમઇદે. હુમાઇમ પઇરિ
જથ્નેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે
ન્માનહે ન્માનોપથ્નીમ અષવનેમ અષહે
રતૂમ યજમઇદે.

નાઇરિકાંમચ અષઑનીમ યજમઇદે,
ફ્રાયો-હુમતાંમ ફ્રાયો-હૂખ્તાંમ ફ્રાયો હુવ
ર્શ્તાંમ, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ, રતુક્ષથ્રાંમ,
અષઑનીમ, યાંમ આર્મઇતીમ સ્પૅન્તાંમ,
યાઑસ્ચ તે ઘેનાઑ અહુરમજ્દ. નરે

મચ અષવનેમ યજ઼મઈદે, ફ્રાયો હુમ તેમ, ફ્રાયો હુખ્તેમ, ફ્રાયો હ્વર્શ તॅમ વિસ્તો ફ્રઑઇરૅઇતીમ, એવિસ્તો ક ચઘેમ, યેંઘહે ષયઑથ્નાઈશ ગએથાઑ અષફ્રાદॅન્તે; જરથુશ્ત્રોતેમહે રથ્વો ચશ્નાઈચ વહમાઈચ, જ઼રથુશ્ત્રોતॅમચ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ઼મઈદે.

અષાઉનાંમ વંઘઉહીશ સૂરાઓ સ્પે ન્તાઓ ફ્રવષયો યજ઼મઈદે. ઘેનાઓસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઑ યજ઼મઈદે. યાઈર્‌યાંમચ હુ ષિતીમ યજ઼મઈદે. અॅમચ હુતશ્તॅમ હુ રઑઘ્નॅમ યજ઼મઈદે. વॅરેથ્રઘ્નેમચ અહુર ધાતॅમ યજ઼મઈદે.

થ્વાંમ આતરેમ અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્રॅમ, અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ઼મઈદે હધ જ઼ઑથ્રॅમ હધ-અઇવ્યાઓંઘહનેમ, ઇમત બરॅસ્મ અષય ફ્રસ્તરॅતॅમ અષવ નેમ અષહે રતૂમ યજ઼મઈદે. અપાંમ નપતારેમ યજ઼મઈદે; નઇરીમ સંઘહેમ યજમઈદે, તખ્મॅમ દામોઇશ ઉપમનેમ ય જતેમ યજમઈદે, ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાંનો ય જમઈદે, યાઑ અષઑનાંમ ફ્રવષયો.

રતૂમ બેરેજનતેમ યજમઇદે, યિમ અહુરેમ મજદાંમ, યો અષહે અપનો તેમો, યો અષહે જઘમુશ્તેમો. વીસ્પ સવાઓ જરથુશ્ત્ર યજમઇદે. વીસ્પચ હવરૂશ્ત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેષયમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘહામચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨). (આખી પઢવી.)

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રિનામિ, અષઓનાંમ ફ્રવષિનાંમ, ઘેનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ યાઇર્યાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો. અષેમ વોહૂ (૧). 'અહ્માઇ રએશચ-હ્વરેનોઘ-જસમે અવંઘહે મજ્દ કેરૂફેમોજ્દ. (તમામ પઢવું.)

☞ અઇવિસરૂથ્રેમ ગેહ સમીસાંજે દીવાના વખતે શરૂ થાય છે તે (મધ્ય) રાતરે ૧૨ વાગા સુધી રહેછે.

ઉશહેન ગેહ.

ફ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ અષેમ
વોહૂ (૩) ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિ
શ વીદએવો અહુર ત્કએષો. ઉષહિનાઇ
અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્મા
ઇચ ફ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ઑરેજ
યાઇ ન્માન્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે
યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ફ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્ત
યએચ, સ્રઓષહે અષયેહે, અષિવતો વે
રેથ્રાજનો, ફ્રાદત્ ગએથહે, રષ્નઑઇશ્
રજ઼િશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયા
ઑ વરેદત્-ગએથયાઑ, ફ્નઓથ્ર યસ્ના
ઇચ વહ્માઇચ ફ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ
યથા અહૂ વઇરૂયો જ઼ઑતા ફ્રા મે
મ્રૂતે અથા રતૂશ્ અષાત્ ચિત્ હચ
ફ્રા અષવ વીધવાઓ મ્રઓતૂ.

☛ અહુરેમ મઝ્દાંમ અષવનેમ
અષહે રતૂમ યઝ્મઈદે (હાવનગેહનાં ૨૩ મા
પાનામાં આવેલું ભણત હયાં આખું પઢવું.) અષઓ
નો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજમઈદે.

ઉષહિનેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ

યજમઈદે, ઉષાંમ સ્રીરાંમ યજમઈદે, ઉષાઑંઘહેમ યજમઈદે, ક્ષોઇથ્નીમ રએવજ-અસ્પાંમ, ફ્રમેન-નરાંમ ફ્રમેન નરો-વીરાંમ, યા ષાથ્રવઇતિ ન્માનવઇતિ. ઉષાઑંઘહેમ યજમઈદે, દેવીમ રેન્જજ-અસ્પાંમ, યા સનજ અવિ હફ્તો કરૂષવઇરીમ જામ, અવાંમ ઉષાંમ યજમઈદે. અહુરેમ મજ્દાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઈદે, વૉહૂ મનો યજમઈદે, અષેમ વહિશ્તેમ યજમઈદે, ક્ષથ્રેમ વઇરીમ યજમઈદે; સ્પેન્તામ વઘંઉહીમ આર્મઇતીમ યજમઈદે.

ઍરજીમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઈદે, ઍરજ વંઘહેઉશ અષહે, ઍરજ દએનયાઑ વઘંહુયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ, ન્માન્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ન્માનીમચ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઈદે; સઑષેમ અષીમ હુરઑઘેમ વૅરથ્રાજનેમ ફ્રાદત-ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઈદે, રષ્નૂમ રજિશ્તેમ યજમઈદે, અરૂશ્તાતેમ ફ્રાદત-ગએથામ વરૅદત-ગએથાંમ યજમઈદે.

☞ **થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઈદે** (હાવનગેહનાં ૨૮ માં પાનામા આવેલું ભણુત હયાં આખું પઢવું.) **તાંસચા તાઓસચા યજમઈદે. યથા અહૂ વઇરૂયો (૨).**

યસ્નેમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જ્વરૅચ આફ્રીનામિ. સ્રઓષહે અષયેહે, અષિવતો વેરૅથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે રષન ઑશ્ રજિશ્તહે, અર્શ્તાતસચ ફ્રાદત્ ગએથયાઓ વરૅદત્ ગએથયાઓ. અષૅમ વોહૂ ૧)

અહ્માઇરએસ્ચ-હજ઼ંઘરૅમ-જસમે અવંઘહે મજ઼દ-કેરૂફેહ મોજ઼દ. અષેમ વોહુ ૧. (તમામ પઢવું.)

☞ ઉશહેન ગેહ રાતના બાર વાગા પછી શરૂ થાયછે તે સહવારનાં બામદાદનાં વખત સુધી રહે છે. જે કોઈ ઉશહેન ગેહની બંદગી કરેછે તેની માગી મુરાદ હાંસલ થાય છે. આ વખત અતીશ્ય શાંત હોવાથી ભણનારને તરત અસર થાયછે.

હાવનગેહનો ભાવાર્થ.

અહુરમજદની ખશ્નુદી થાઓ. હું અહુરમજદની પરસ્તેશ કરનાર, પેગંબર જરથોસ્તે જાહેર કીધેલી દીન પ્રમાણે ચાલનાર, દેવના તરીકાથી દુર રહેનાર અને અહુરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર, તરીકે એકરાર કરૂં છું. અશો ખાલેસીનો વખત હાવન, જેમાં **સાવંઘહી** અને **વિસ્ય** (નફો હાંસલ કરવાનું અને મહોલ્લાના વડાનું) કામ ચાલે છે, તે વખતમાં બહોળા ખેતરવાળા, હજાર કાનવાળા, દશ હજાર આંખવાળા તથા વખણાયલો નામવાળા મેહેર ઇજદની અને રામ ખાસ્તરની આરાધના કરવાને, ખુબીઓ ગાવાને જોતી મારી આગળ **યથા અહુ વઈર્યોની** ખુબી જાહેર કરે.

અશોઇના સરદાર અશો અહુરમજદને, અશો જરથોસ્તના ફરોહરોને, અશો અમેશાસ્પંદોને, વખતસરની બંદગીને, અશો હાવનીને, ખોરદાદને, અમરદાદને, પવિત્ર યશ્ન હપતંધાઇતિને, અશો **સાવંઘહી** અને **વીસ્યને** અઇર્યમન (નામની બંદગી)ને, અમો વખાણીએ છીએ.

અશો પાક કરનાર આતશને અમો વખાણીએ છીએ. જોર સાથની બરસમને, પાણીઓના નાભને, **દામિ ઉપમન** ઇજદને, અને ગુજરેલાઓ અશો લોકોના ફરોહરોને હમો યાદ કર્યે છીએ.

બુલંદ સરદાર હોરમજદને અમો યાદ કર્યે છીએ. જરથોસ્તના તમામ કલામોને હમો વખાણીએ છીએ, તથા તમામ સારાં કામો જે કરવામાં આવ્યાં હોય તથા હવે પછી કરવામાં આવશે તેમને અમો વખાણીએ છીએ.

રપીથ્વન ગેહનો ભાવાર્થ.

અશોઇના સરદાર અશો રપીથ્વનને અમો વખાણીએ છીએ. અશો અહુનવદ ગાથાને, ઉસ્તવદ ગાથાને સ્પેન્તોમદ ગાથાને, વોહુક્ષથ્ર ગાથાને અને વહિસ્તોઇસ્ત ગાથાને અમો વખાણીએ છીએ.

અશોઇના સરદાર અશો "**ફ્રાદતફ્શુ તથા જન્તુમ**" ને અમો વખાણીએ છીએ.

જંતુમ (કસબાને લગતા) સરદારની આરાધના કરવા અને ખુબીઓ ગાવા, અમશાસ્પંદોની આ મિજલસ તથા અનજુમન જે આ આસ્માનની ઉંચાઇએ બનાવેલી છે તેને અમો યાદ કર્યે છીએ, અરદીબેહેસ્તને તથા હોરમજદની તરફના પાક કરનાર આતશને હમો વખાણીએ છીએ.

અરદીબેહેસ્તની તથા હોરમજદના આતશની આરાધના કીર્ત્તિ, ચાલાકી, તથા કઉવતને હું વખાણું છું.

ઉજીરન ગેહનો ભાવાર્થ.

પવિત્ર તથા ખાલેસીનો વખત ઉજીરન જેમાં માણસોને કામથી પરવારી આરામ લેવાનું અને શેહેરના વડા અથવા પાદશાહનું કામ ચાલે છે તે વખતમાં દાદાર અહુરમજદને ખુશાલ કરવાને જોતી મારી આગળ '**યથા અહુ વઇર્યો**'ની ખુબી જાહેર કરે.

અશોઇના અશો સરદાર '**ઉજીરન**'ને અમો વખાણીએ છીએ. (૧) અશો **જોતીને**, (૨) અશો **હાવનાનને**, (૩) અશો **આતરવક્ષીને**, (૪) **અશો ફ્રબરેતરને** (૫) અશો **આબેરેતરને**, (૬) અશો **આસ્નાતરને**, (૭) અશો **રથ્વિશકરને** અને (૮) અશો '**સ્રઓષાવરેજ**'ને હમો વખાણીએ છીએ. (ઉપલા ૮ નામો મોબેદી કરનારા હેરબદના જુદા જુદા પંથોના છે. એ દરેક પંથના મોબેદોનું કામ જુદું જુદું હોય છે.)

અશોઇના સરદાર અશો '**ફ્રાદત-વીર**' તથા '**દખ્યુમ**'ને હમો વખાણીએ છીએ. સેતારા, માહતાબ, ખોરશેદ, રોશનીઓ, પાછલી દીનને, અશો તથા રાસ્તીના કામ કરનારને તથા હોરમજદના પેદા કીધેલા સ્વચ્છ પાણીને અમો વખાણીએ છીએ.

પાણીઓનો નાભ જે બુલંદ સરદાર તેની, તથા અહુરમજદના પેદા કીધેલા પાણીની આરાધના, કીર્ત્તિ, ચાલાકી, તથા કઉવતને હું વખાણું છું.

અઈવિસ્રુથ્રેમ ગેહનો ભાવાર્થ.

જીંદગી ઉપર પાસબાની રાખનાર અશો અને ખાલેસીનો વખત અઈવિસ્રુથ્રેમ, જે વખતે તમામ જીવજંતુઓને ફરાખી આરામ આપવાનું તથા વડા ધર્મ ગુરૂના અધિકારને લગતું કામ ચાલે છે તેને હમો વખાણીએ છીએ. અશો આતશને, લોહોડાની હાવનીમને, જોર સાથની બરસમને, પાણી તથા ઝાડોને અમો વખાણીએ છીએ.

અશોઈના સરદાર અશો '**ફ્રાદત-વિસ્પામ-હુજ્યાઈતિ**'ને હમો વખાણીએ છીએ. દસ્તુરાન દસ્તુરને, અશો જરથોસ્તને, અશો મોબેદને, અશો પહેલવાનને, અશો વૃધ્ધિ કરનાર ખેદુતને હમો વખાણીએ છીએ. અશોઈના સરદાર અશો ઘેરના ઘેરધણીને, મહોલ્લાના ધણીને, કસબાના ધણીને, અને દેશના ધણીને હમો વખાણીએ છીએ.

અશોનારી, જે વધારે નેક મનસ્નીવાળી, નેક ગવસ્નીવાળી નેક કુનસ્નીવાળી, સારી રીતે શીખેલી, પોતાના ખાવંદને તાબેદાર, સાચું બોલનારી, સપંદારમદ જેવી, તથા ઓ અહુરમજદ! તારા નારી શીકલના ફરેસ્તાના જેવી, તેને અમો વખાણીએ છીએ તેવોજ અશો નર, જે ધર્મ સમજનારો, ગુનાહ નહીં જાણનારો, તેને અમો વખાણીએ છીએ.

અશોના તથા પેહેલવાનોના ટોળાવાળી ઓરતોના ફરોહરોનો, તથા ફસલના વખતસરના આવવાની, તથા ખુબસુરત **અમ** ફરેસ્તાની, તથા હોરમજદના પેદા કીધેલા **બેહેરામ** યજદની, તથા **વનંતી ઉપરતાત**ની આરાધના કીર્તિ, ચાલાકી તથા કઉવતને હું વખાણું છું.

ઉશહેન ગેહનો ભાવાર્થ.

અશોઇના સરદાર અશો **ઉશહેન ગેહ**ને હમો વખાણીએ છીએ. સોહામણી બામદાદને હમો વખાણીએ છીએ; નુરમંદ, ચલકતા ઘોડાવાળી માણસોને તથા પેહેલવાનોને પસંદ પડતી સહવારની રોશનીને હમો વખાણીએ છીએ; જે આસાનીવાળી ઘરબારવાળી, ચપળ ઘોડાવાળી, અને હક્તે કેસ્વર જમીન ઉપર પંથરાએલી છે. આએ બામદાદને હમો વખાણીએ છીએ. અશોઇના સરદાર અશો **હોરમજદને, બહમનને, અરદીબેહેસ્તને, શેહેરેવરને**, ભલા **અસ્પંદારમદને** હમો યાદ કર્યે છીએ.

ભલી અશોઇના તથા ભલી માજદીયસ્ની દીનના **નમાન્ય રતુ** (ઘરના વડા સરદાર) આરાધના કરવાને તથા ખુબીઓ ગાવાને અશોઇના સરદાર અશો **બેરેજયને** હમો આરાધીએ છીએ. અશોઇના સરદાર અશો **નમાન્ય** ને હમો વખાણીએ છીએ.

પાક, અશોઇવાળા, ફતેહમંદ, દુનિયાની વૃધ્ધિ કરનાર

શરોશની, સોથી સાચા **રશ્નેની,** તથા દુનિયાની વૃધ્ધિ અને આબાદી કરનાર **આસ્તાદની** કીર્તિ, ચાલાકી તથા કૌવતને હું વખાણું છું.

પાંચ ગાહોની સરેહ.

ફારસી '**ઘાહ**' શબ્દ પરથી **ઘેહ** નીકળ્યો છે. તેનો અસલ અર્થ ફકત **વખત** નો થાએ છે. પહેલવીમાં એ બોલ **ગાસ** લખાય છે, અને અવસ્તાનો **ગાથ** શબ્દ એને મળતો છે. પણ ગેહેને અવસ્તામાં **અસન્ય** કહે છે. **અસન્ય** એટલે અજન્-દીવસ-ને લગતા ભાગ. દીવસ અને રાત મળીને આખો દિવસ થાય છે તેના પાંચ ભાગ કીધા છે, જે **ગેહેને** નામે ઓળખાય છે.

વંદીદાદ સાદેહ પ્રમાણે પહેલી ગેહે ઓશન ગણાય છે. અસલ ગાથામાં ત્રણજ **ઘેહો** (ઓસંગ-રપીથવન-એવેસરૂ-થ્રેમ) હતી. જે પાછળથી પાંચ ભાગમાં વહેંચાઇ ગઇ.

હોસંગ-ઉષસ-સવારનું પહોર; Aurora, બરીફજર એ શબ્દ પરથી નીકળીઓ છે. બીજી ગેહે **હાવન** સુરજ ઉગ્યા પછી શરૂ થાય છે. સુરજ ઉગયા પછી **હાવની**મમાં હોમ કુટવાની ક્રીયા શરૂ થાય છે, તે વખતને હાવનીમ સાથ સંબંધ છે તેથી **હાવન** ગેહે નામ પડયું. **રપીથ્વન** એ દહાડાની ગરમાનો વખત બરાબર બતાવે છે, સુરજ બરાબર માથે આવે તે વખત (મધ્યાહન) ને રપીથ્વન કહે છે. **ઓજીરન** દીવસ ખલાસ થતાંમાં થાએ છે; એમાંથી આફતાબ અસ્ત

પામવાનો અર્થ નીકળે છે. અઈવીસરૂથ્રેમ—એટલે કાયા (શરીર)ને આસાએસ આપવાનો વખત.

બીજી હાવન-બુંદેહેશ્નના લખાન પ્રમાણે અસલ ઇરાનમાં શીઆળાની થંડી જેટલી જમીનની ઉપર લાગતી તેટલી જમીનની અંદર નહીં લાગતી, તેથી ઝાડના મુળીઆને ગરમી મલતી અને તેથી શીઆલામાં ઝાડો જીવતાં રહે છે. વળી કુવા તથા ઝરાનું પાણી જે જમીનની અંદર વહેતું આવે છે તે આપણા થંડા થએલા હાથને શીઆલાના વખતમાં ગરમ લાગે છે. વળી શીઆળામાં ગરમી થોડી પડે છે તથા દિવસ ટૂંકો થાએ છે, તેથી ગોયા **રપિથ્વન** ગેહે થતીજ નથી, **એવું સમજીને શીઆળાના પાંચ મહિના ઓજીરન સુધી એકજ હાવન ગેહ પઢવામાં આવે છે.**

વળી ગરમીના દહાડા ગરમ તથા લાંબા હોય છે તેથી એ સાત મહિના **રપીથ્વન ગેહે** પઢવાની જરૂર કહેલી છે. એ સબબથી હાલમાં આપણા દેશમાં પણ **ફરવરદીન મહીનો ને હોરમજદ રોજથી રપીથ્વન ગેહે ભણે છે, ને આવા મહિનાથી ફરવરદીન મહિના સુધી હાવન ગેહે પઢે છે, તેને બીજી હાવન કહે છે.**

આપણા મહિનાના ૪ અઠવાડિયાં નીચે મુજબ થઇ શકે છે. ૧ હોરમજદથી અમરદાદ સુધી, ૨ દેપાદર રોજથી, ૩ દેપ મેહેર રોજથી, અને ૪ દેપદીન રોજથી. એમાંના

પહેલા બે સાત દીવસના ને છેલ્લા બે આઠ દીવસનાં મળી ૩૦ દીવસો થાય છે.

દરેક ગેહેની સાથે તેના હમકારના નામો નીચે મુજબ આ પેલા છે. **હોશન** ગેહે સાથ **ન્માન્ય; હાવન** ગેહે સાથ **વીસ્ય, રપીથવનની** સાથ **જંતુમ; ઓઝીરન** સાથ **દખ્યુમ,** એવેસરૂથરેમની સાથ **જરથુશત્રોતેમ.** એજ પ્રમાણે એ ચઢતા નામો સાથ કુદરતી પેદાયશની ચઢતી ચીજો આવેલી છે. જેમકે હોશનગેહેની સાથે **'બેરજય ન્માન્ય;'** હાવનની સાથે **'સાવંઘહી વીસ્યે';** રપીથ્વનની સાથે **'ફ્રાદત ફ્શુ';** ઓઝેરનની સાથે **"ફ્રાદતવીર';** અને **અઈવીસ્ત્રુ થરેમ** સાથ **ફ્રાદત વીસ્પાંમ હુજ્યાઈતિ.** એના અર્થો:—

બેરેજય—મુરાદ ચહાવાને લગતો (વખત).
ન્માન્ય—ઘરધણીના અધિકારને લગતો (વખત)
સાવંઘહી—કમાઇ, ધંધો કરવાને ,, ,,
વીસ્ય—મોહોલાપતિના અધિકારને લગતો (વખત)
ફ્રાદત ફ્શુ—પશુઓને ફ્રાખી આપવાને ,, ,,
જંતુમ—ગામપતિના અધિકારને ,, ,,
ફ્રાદતવીર—માણસને સુખ આપવાને ,, ,,
દખ્યુમ—દેશપતિના અધિકારને ,, ,,

ફ્રાદત વિસ્પામ હુજ્યાઇતિ—સર્વ જીવ જંતુઓને ફ્રાખી આપનાર (વખત).

જરથુસ્ત્રો તેમો—વડા ધર્મગુરૂના અધિકારને લગતો(વખત).

નમસ્કાર ચેરાગનો.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ અષેંમ વૉહૂ ૧); ૫ નામે યઝ્દાંન્ અહૂરમઝ્દ ખોદાએ અવજુની ગુરજે ખોરેહ્ અવ જાયાદ્. આતશ્ દાદ્ગાહ્ આદરૂ ફરા. ઍઝ્ હમા ગુનાહ્ પતેત પશેમાન્ ઓમ; ઍઝ્ હર્વરતીન્ દુશ્મત દુજુખ્ત દુઝ્ વરૅશ્ત, મૅમ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જરેત, ઉઇમ બૂન્ બુદ એરતેદ્. ઍજ આન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની, ગેથી ઓ મીનો આની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન, પસે ગવશ્ની ૫ પતેત હોમ. (સર નમાવતાં ભણવું)

☞ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ. નૅમ સતે આતર્શ મઝ્દાઑ અહુરહે હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અષેંમ વૉહૂ ૧.)

(ત્રણ વાર પઢવું.)

અહ્માઇ રએશ્ચ, હજઘંરેમ, જસ મે અવઘંહે મઝ્દ, કૅરકે મોઝ્દ. અષેંમ વૉહૂ ૧.

આ નમસકાર દીવા અથવા આતશ સામે પણ થઈ શકે છે. ગીરેબાન પકડીને ભણવાની એની મતલબ એ છે કે હું એકીન રાખી ખુદરતની બક્ષેશોની પરસતેશ કરૂં છું ગીરેબાનની છાતીપર રાખેલી નીશાનીનો મીનીંગ પેગમબર જરથોશત સાહેબના ફરમાનનાં એકીન લાવનાર તરીકેની એક ઓલખ છે.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજ્દે બક્ષાયન્દેહૂ બક્ષાયશ્‌ગરે મેહરૂબાન્. અહુરમજ્દ ખોદાએ, ઇથા આત્ યજમઇદે અહુરેમ્ મજ્દામ્, યે ગાંમ્ચા અષેમચા દાત્, અપશ્ચાદાત્ ઉર્વરાઓસ્ચા વઘ્ ઉહીશ્, રઓચાઓસ્ચા દાત્, બૂમીમ્ચા વીસ્પાચા વોહૂ. અષેમ વોહૂ ૩).

સ્વચ્છ પાણીથી મોહુ અને શરીરનાં ખુલ્લા ભાગો ધોઈ સાફ કરી કુસતી કરવી, પછી આ બાજ ભણવી અને મુંગે મોઢે ખાનું ખાવું. ખાનું ખાઈ રહયા પછી નીચલુ ભણતર પઢવું.

અષેમ વોહુ ૪ યથા અહુ વઇરયો ૨ અષેમ વોહુ ૧ અહમાઇ રએસચ હજંઘરેમ જસમે અવંઘહે મજદ કેરફે મોજદ. અષેમ વોહુ ૧.

ચેરાગના નમસ્કારનો અર્થ.

દાદાર અહુરમજદ જે ખોદા, સાહેબ, વૃદ્ધિ કરનાર, તેના નામથી હું શરૂ કરૂં છું. બુલ્નેગ આતશ દાદગાહના આતશનો પ્રતાપ તથા ખોરહે જીઆદે થાઓ.

તમામ ગુનાહોથી પતેત કરી હું પશેમાન થાઉં છું. તમામ ખરાબ વિચારો જે આ દુનિયામાં હું મારા મનમાં લાવ્યો હોઉં, ખરાબ સખુનો જે હું બોલ્યો હોઉં, ખરાબ કામો જે મેં કીધાં હોએ અથવા મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય અથવા જેની શરૂઆત મારાથી થઈ હોએ, તે સઘળા ગુનાહ જે વિચારને લગતા, સખુનને લગતા, કામને લગતા, તનને લગતા, રવાનને લગતા, આએ દુનિયાને લગતા, પેલી દુનિયાને લગતા હોય, તે બધા ગુનાહોથી ઓ અહુરમજદ! હું પશેમાન થઈને દુર રહું છું. ત્રણ સખુનો (મનસ્ની, ગવશ્ની તથા કુન્શને) થી પતેત કરીને હું પશેમાન થાઉં છું.

ચેરાગના નમસ્કારની સરેહ.

આ નમસ્કાર ચેરાગ આગળ ઉભા રહી પાસે ચિત્રમાં આપ્યું છે તેમ ગીરેબાન પકડી કરવો. આ ફકરો આતશ નીઆએશના શરૂઆતના ભાગમાંથી લીધો છે. એ આખું ભણતર પાજંદ ભાષામાં છે.

દીવાની રોશની સમી સાંજે થતાંની સાથે નમસ્કાર

કરવાનું ઘણી જરૂરનું ફરમાન છે. કેમકે સુર્ય અસ્ત પામવા પછી આ ચેરાગની રોશનીનાં કીરણો આપણા ઘરમાં પોતાનાં કીરણોનો ફેલાવો કરી સુખશાંતી પથરાવે છે અને રાતનાં અંધકાર સામે રોશની ફેલાવી રક્ષણ આપે છે જેથી આ ચેરાગ સામે પોતાનો ભકતીભાવ બતાવી ભણનાર એક ટુંક બંદગી સાથનું નમન કરે છે.

બાજ જમવાની નો અર્થ.

ખોદાતાલાના નામથી હું આ શરૂ કરૂં છું, જે સાહેબ નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, પ્યાર રાખનાર, અહુરમજદ છે, જેણે જાનવર તથા અનાજ પેદા કીધાં, જેણે પાણી, સારાં ઝાડો પેદા કીધાં, જેણે રોશનીઓ, જમીન, તથા તમામ નેઆમત પેદા કીધી, તે સાહેબને એ પ્રમાણે આ જગાએ અમો યાદ કરીએ છીએ.

બાજ જમવાની સરેહ.

આ બાજ હમેશા ખાણું ખાતી વખત શરૂઆતમાં ભણવી, આથી ગમે તેવા સુતરા ખાણાને પણ નેઆમત ગણવાની ટેવ પડે છે, ને બાજ રાખી મુંગે મોઢે જમવાથી પાચન શકિતને ગતિ મળે છે. ભણનાર માણસને આ રીતે પેદા કરનાર તરફનો ભકિતભાવ વધે છે. એ

ભણતરનો શરૂઆતથી તે 'અહુરમજદ ખોદાએ' સુધીનો ભાગ પાજંદ ભાષામાં છે, અને 'ઇથાઆત યજમઇદેથી તે વિસ્પાચાવોહુ' સુધીનો ભાગ ઇજશ્નેના ૩૭ મા હાના પહેલા ફકરામાંથી લીધો છે.

આપણા અવસ્તાની ખરી ખુબીઓ જે જોવામાં આવે છે તે એ છે કે ઇનસાનને એક દીવસમાં એકસો કામો કરવાનાં હોય છે પણ તે કામો કરવા સાથે ખુદરતની પેદાયશની દરેક ચીજો જે આપણા ફાયદા માટે ની છે તે દરેક ચીજોની આરાધના કરવાનુ આપણને ફરમાન છે કેમજે જરથોસ્તી ધર્મ જે શીખવે છે તે ઉપકારનો બદલો તરતજ ઉપકાર વાલતાં શીખવે છે કે જેથી દુન્યાની તમામ પેદાયશમાં માનવી ચહડતો દરજ્જો ભોગવી શકે.

ખાનુ ખાતી વખતે બંદગીની અસર ઘણી ન્યારી છે. ત્રણ પાંચ દાહેકાની દુન્યાને ખાતર આદમી ધર્તીપર પગબી ગોઠવીને બરાબર ચાલતું નથી અને ખુદા જાણે 'અમર' કાયા ભોગવી આવ્યો હોય તેમ મારૂંને તારૂં લેવાને માટે હદથી ઉપરાંત ગુનાહો કરે છે. વારૂં! તે કઇ દુન્યાને ખાતર ?

હજારો વર્ષનો જમાનો વહી ગયો છે. અબજો આદમીઓ આવીને પાછા ચાલી ગયાં છે. દુન્યાની આબાદીનો માલેક તો ખુદા છે પણ તેની કરણીનાં કામો કરવાને ઇનસાનને પેગમબરો તરફથી જે ફરજ અદા કરવાનું ફરમાન સોંપેલું છે તે પ્રમાણે માનવીએ નીયમીત ચાલવુંજ જોઇએ છે.

"ખુરસેદ" નીઆયશની બંદગી !

દુન્યાને રોશની આપનાર એ ખુરસેદ યજદ! તારા અસ્ત પામવા પછી સઘળું અંધકાર છે.

એ દુન્યાને પેદા કરનાર ખુદા! તારી ગેબી કરામત અપાર છે.

ખુરશેદ નીઆયશ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ અષેમ વોહૂ ૧).

પનામે યજ઼્દાંન્ સ્તાએમ જ઼્બા એમ દાદાર અહુરમજ઼્દ, રયોમંદ્, ખરે હમંદ્. હરૂવેસ્પ આગાહ્ કેરૂદગાર્, ખુદા વંદાંન્, ખુદાવંદે પાદેશાહ, બરૂહમા પાદશાહાંન્, નગાહ્દારે ખાલેકે મખ્લુક અલરજ઼્ક રોજી દહેન્દે, કાદેર્ ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયન્દે બક્ષાયેશગરે મેહરબાંન્. તવાંના ઓદાના ઓ દાદાર્ ઓ પાક પરવરદેગાર્ આદેલ પાદશાહીએ તો બેજ઼વાલ બાશદ્. અહુરમજ઼્દ ખોદાએ અવજુંનો ગુરૂજ ખરહે અવજાયાત. ખુર્ શેદ્ અમર્ગ રયોમંદ્ અઉર્વદ્ અસ્પ બેર સાદ્. અઁજ઼ હમા ગુનાહ્ પતિત પશેમાન્ ઓમ. અઁજ઼ હરૂવસ્તીન્ દુશમત દુજુખત દુજ઼્વરેશ્ત, મેન્ પ ગેથી મનીદ્, ઉઓમ ગુફ્ત ઉઓમ કર્દ ઉઓમ જસ્ત, ઉઓમ બુન્ બુદ્ અઁસ્તેદ્. અઁજાન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેથી

મઇન્યુઆંની, ઑાખે અવાક્ષ પશેમાંન્, પસે ગવશ્નની ૫ પતિત હોમ્.

નૅમસ્ તે અહુર મઝ્દ, નૅમસ્ તે અહુર મઝ્દ, નૅમસ્ તે અહુર મઝ્દ. શ્રીશચિત્ પરો અન્યાઇશ્ દામાંન્. નૅમો વે અમેષા સ્પેન્તા, વીસ્પે હવરૅ હઝ્ ઑાષાઑા, અએતત્ જહાત્ અહુરેમ મઝ્દાંમ, અએતત્ અમેષ સ્પેન્તે, અએતત્ અષઑાનાંમ્ ફ્રવષિશ. અએતત્ વયાંમ્ દરઘોખ્ધાતૅમ, ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ, તરોઇદીતે અઘ્રંહે મઇન્યેઉશ્, હઇથ્યાવર્ષ્તાંમ્ હ્યત્ વશ્ના ફ્રેરષોતૅમેમ્. સ્તઑામિ અષેમ્, અષેમ્ વોહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઈબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હવર્ષ્તોઈબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વખ્ધ્વોઇબયસ્ચા વર્ષ્ત્વોઇબયસ્ચા. અઇબિગઈર્યાદઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હવર્ષ્તાચા, પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજુખ્તાચા દુઝ્વર્ષ્તાચા. ફ્રેરા વે રાહી અમેષાસ્પેન્તા, યસ્નેમ્ચા વહમેમ્ચા, ફ્રેરા મનંઘહા ફ્રેરા વચંઘહા ફ્રેરા ષ્યઑાથના, ફ્રેરા અઘંહુયાઓ ફ્રેરા

તન્વસ્ચીત ખખ્યાઑ ઉશ્તનૅમ. સ્ત ઍઆમિ અષેમ, અષેમ વોહૂ ૧).

નેમો અહુરાઈ મજદાઈ, નેમો અહુરાઈ મજદાઈ, નેમો અહુરાઈ મજદાઈ. નેમો અમેષએઇબયો સ્પેન્તએઇબયો, નેમો મિથ્રાઇ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નેમો હવરે ક્ષએઇતાઈ અઉરવત અસ્પાઇ નેમો આબયો દોઈથ્રાબયો, યાઓ અહુરહે મજ઼દાઓ. નેમો ગેઉશ નેમો ગયેહે, નેમો જ઼રથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઓનો ફ્રવસેએ, નેમેમ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઈશ, હઇથ્યાંઇચ બવાંઇથ્યાઇચ ખુષ્યાંઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં આ પ્રમાણે ભણવું)

☞ વોહૂ ઉખ્ષયા મનંઘહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશતા તનૂમ. વોહૂ ઉખ્ષયા મનંઘહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશતા તનૂમ. વોહૂ ઉખ્ષયા મનંઘહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશતા તનૂમ. અષેમ વોહૂ ૩)

(રપિથ્વન ગેહમાં આ પ્રમાણે ભણવું.)

☞ ઇમા રઓચાઓ બરેજ઼િશ્તેમ બરેજ઼િમનાંમ ઈમા રઓચાઓ બરેજિશ્તે

મ બરજિમનાંમ, ઈમા રએચાઓ બરજિ
શતેમ, બરેજમનાંમ અષેમ વોહૂ ૩).

(ઉજીરન ગેહમાં આ પ્રમાણે ભણવું.)

☞ યહૂમી સ્પેનતા થ્વા મઇનયૂ ઉરૂવ
એસે જસો. યહુમી સ્પેનતા થ્વા મઈનયુ
ઉરૂવએસે જસો, યહૂમી સ્પેનતા થ્વા
મઈનયુ ઉરૂવએસે જસો, અષેમ વોહૂ ૩).

હૂવરક્ષએતમ અમેષમ રએમ અઉરૂવત
અસ્પેમ યજમઇદે. મિથ્રેમ વાઉરૂ ગઓ
યઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચધંહેમ
વ્યાખનેમ, હજધંર ગઓયેમ હુતાશ
તેમ, બએવરે-ચષ્મનેમ, બેરેજન્તેમ, પેરે
થુવએધયનેમ, સૂરેમ અપાફ્રનેમ, જધાઉ
રૂવાઓધંહેમ. મિથ્રેમ વિસ્પનાંમ દખ્યુ
નાંમ દધંહુપઇતીમ યજમઇદે. યિમક્રદ
થત અહુરો મજદાઓ, ખરેનધંહસ્તેમેમ
મઈન્યવનાંમ યજતનાંમ, તતનો જમ્યાનૂ
અવધંહે, મિથ્ર અહુર બેરેજન્ત. હૂવરે
ક્ષએતેમ અમેષમ રએમ અઉરૂવત-અસ્પેમ
યજમઇદે.

તિશ્ત્રીમ દૂરૂવો ચષમનેમ યજમઇદે,
તિશ્ત્રીમ દૂરૂવો ચષમનેમ યજમઈદે, તિશ

ત્રીમ હૂરૂવો ચષમનેમ યજમઈદે, તિશ્ત્રીમ
યજ઼મઇદે. તિશ્ત્રયેન્યો યજ઼મઇદે, તિશ્ત્રયો
રએવાઑ ખરેનઘંહાઓ યજ઼મઇદે, વનન્તૅમ
સ્તારૅમ મજ઼્દધાતેમ યજ઼મઇદે. તિશ્ત્રીમ
સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનઘંઉહન્તૅમ યજ
મઇદે. થ્વાષૅમ ખધાતૅમ યજ઼મઇદે, જ઼રૂવા
નૅમ અકરનૅમ યજ઼મઇદે. જ઼રૂવાનૅમ દરૅઘો
ખધાતેમ યજ઼મઈદે. વાતેમ સ્પેન્તેમ હુધા
ઑઘૅહુમ યજ઼મઇદે. રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ
મજ઼્દધાતાંમ અષઑનીમ યજ઼મઈદે, દએ
નાંમ વઘંઉહીમ માજ઼્દયસ્નીમ યજ઼મઈદે.
પથાંમ ખાસ્તા ઇતીમ યજ઼મઇદે. જ઼રેનુ
મન્તેમ સૂરેમ યજ઼મઇદે. સઑકન્તેમ
ગઇરીમ મજ઼્દધાતૅમ યજ઼મઈદે. વીસ્પેમચ
અષવનેમ મઇન્યઑમ યજ઼તૅમ યજ઼મ
ઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ ગએથીમ યજ઼
તૅમ યજ઼મઇદે. હઓમ ઉરવાનૅમ યજ઼મ
ઇદે. હવાંમ ફ્રવષીમ યજ઼મઇદે, જસમે
અવંઘહે મજ઼્દ અષાઉનાંમ વઘંઉહિશ
સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજ઼મઇદે,
હવરૅક્ષએતૅમ અમેષૅમ રએમ અઉરૂવત્
અસ્પૅમ યજ઼મઇદે, અષૅમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, વીદ એઓ અહુર-ત્કએષો—

☞ ભણવાનો ટાઈમ સહવારનાં હાવનગેહનો હોય તો આ પ્રમાણે પઢવું.

હાવનેએ અષઓને અષહે રથવે, ય સ્નાઇચ વહ્માઇચ ખ્શ્નઑથ્રાઈચ ફ્રસસ્ત યએચ. સાવંઘહેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્મા‌ઇચ ખ્શ્નઑ થ્રાઈચ ફ્રસસ્તયએચ. ☜

☞ ભણવાનો ટાઈમ બપોરનાં ૧૨ વાગા પછી નો હોય તો આ પ્રમાણે પઢવું.

રપિથ્વનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઈચ વહ્માઈચ ખ્શ્નઓથ્રાઈચ ફ્રસસ્તય ઑચ ફ્રાદત-ફ્ષવે જંતુમાઈચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ખ્શ્નઓ થ્રાઈચ ફ્રસસ્તયઍચ. ☜

☞ ભણવાનો ટાઈમ પાછલા પોહરનાં ત્રણ વા ગા પછીનો હોય તો આ પ્રમાણે પઢવું.

ઉજયેઇરિનાઈ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઈચ વહ્માઈચ ખ્શ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસ સ્તયએચ ફ્રાદૂત વીરાઈ દખ્યુ માઈચ

અષઑાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્રુમાઈચ ક્ષ્નઓથ્રાઈચ ફ્રસસ્તયએચ. ☞

હવરૅક્ષએતહે અઁમષહે રએવહે અઉરૂવત્ અસ્પહે, ક્ષ્નઑાથ્ર યસ્નાઈચ વહ્માઈચ ક્ષ્નઑાથ્રાઈચ ફ્રસ્તયએચ. યથા અહૂ વઈરૂયો જ ઑાતા ફ્રા-મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑા ગ્રઑાતૂ.

હવરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ યજમઈદે. આઅત્ યત હવરે રઑાક્ષને તાપયેઈતિ, આઅત યત્ હવરૅ રઑાચો તાપયેઈતી, હિશ્તૅનતિ મઈન્ય વાઑાધંહો યજતાઑાધંહો, સતૅમચ હજંઘરૅમચ. તત્ ખરૅનો હામબારયેઈન્તિ, તત ખરૅનો નીપારયેઈન્તિ, તત ખરૅનો બક્ષેન્તી, જામ પઈતી અહુરધાતાંમ. ફ્રા ધતિચ અષહે ગએથાઓ, ફ્રા ધતિચ અષહે તનુયે, ફ્રાધતિચ હવરે, યત અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત અસ્પેમ.

આઅત યત હવરે ઉજીક્ષ્યેઈતિ, બ્વત જાંમ અહુર ધાતાંમ યઓાજ઼દાથ્રૅમ, આપેમ તચિન્નાંમ યઓાજ઼દાથ્રૅમ, આપેમ ખયનાંમ યઓાજ઼દાથ્રૅમ, આપેમ જ઼રયનાંમ યઓાજ઼દાથ્રૅમ, આપૅમ અરૂમએ

શ્તાંમ્ યઓઝ્દાથ્રૅમ્. ઝ્વત દાંમ અષવ યઓઝ્દાથ્રૅમ્, યાઓ હેન્તિ સ્પૅન્તહે મ ઇન્યેઉશ્.

યેંઘી-જિ હવરે, નોઇત્ ઉજ્જુક્ષ્યેઇતિ અઘ દએવ વીસ્પાઓ મૅરન્ચિન્તિ. યાઓ હેન્તિ હપ્તો-કરૂષ્વોહવ, નવ-ચીશ્ મઇન્યવ યજત, અંઘહવ અસ્તવઇતિ પઇતિ-દ્રાંમ, નોઇત્ પઇતિશ્તાંમ્ વીધેન્તિ.

યો યજઇતે હવરે. યત અમૅષેમ્ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ. પઇતિશતાતેએ તૅમંઘહાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ તૅમસચિથ્રનાંમ દએવનાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ તાયુનાંમચ હજસ્નાંમચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમચ પઇરિકનાંમચ. પઇતિશ્તાતેએ ઇથ્યેજંઘહો મરેષઓનહે. યજઇતે અહુરેમ મજ્દાંમ. યજઇતે અમેષે સ્પેન્તે, યજઇતે હઓમ ઉરૂવાનેમ, ફ્નાવયેઇતી. વીસ્પે મઇ-યવચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હવરે, યત અમેષેમ્ રએમ અઉરૂવત્-અસ્પેમ.

યજાઇ મીથ્રૅમ વોઉરૂ-ગઑયઓઇતીમ હજંઘરગઑષેમ બએવરે ચષ્મનેમ. યજાઇ

વજ઼રેમ હુનિચીખ્તેમ. કમૅરચે પઈતિ દએવનાંમ. મિથ્રો યો વોઉરૂ-ગઓયઑઈતેઈશ. યજાઈ હખેઘ્રૅમચ યત અસ્તિ હુખેધ્રનાંમ, વહિશ્તેમ અનતરે માઓંઘ હેમચ હવરેચ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ યજાઈ સુરૂન્વત યસ્ન, હવરક્ષતૅમ અમૅષેમ રએમ અઉરૂવત-અસ્પેમ, જ઼ઑથ્રાબ્યો હવરક્ષએતેમ અમૅષેમ રઍમ અઉરૂવત અસ્પેમ યજ઼મઇદે. હઑમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજ઼્વો દઘંહુઘહ, માંથ્રચ વચચ, શ્યઓથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘજ઼િબ્યો.

યેઘંહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વઘંહો, મજ઼દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઘંહામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ઼મઇદે.

☞ (આ ભાગ પાજંદ ભાષામાં હોવાથી અવસ્તા સાથે ભણવુ નહીં, પણ મોઢું બીડેલું રાખી મનમાંજ ભણત્ર ભણવું.) હોરમજ઼દ ખોદાએ અવજુની મરદુમ. મરદુમ સરદગાં, હમા સરદગાં, હમબાયશ્તે વહાં, ઉએમ

વહેદીને માઝદયસ્નનાં, આગાહી આસ્ત વાંની નેકી રસાનાદ્ એદુન્ બાદ. [redacted] (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઈર્યો ૨) યસ્નેમ્ચ વહમ્મ્ચ અઑજસ્ચ જ્વર્ચ આફ્રીનામી, હવર્ક્ષએતહે અમ્ષહે રએ વહે અઉરૂવત્ અસ્પહે અષેમ્ વોહૂ ૩).

અહુરાનીશ્ અહુરહે વહિશ્તાબ્યો જઓથ્રાબ્યો, સ્રએશ્તાબ્યો જઓથ્રાબ્યો, દહ્મો-પઇરિ-અધંહરૂશ્તાબ્યો જઓથ્રાબ્યો. અષેમ્ વોહૂ ૧). અહ્માઈ રએ શ્ચ—હજંઘર્મ-જસ-મે અવઘંહે મઝ્દ, કેરફે મોઝ્દ. અષેમ્ વોહૂ ૧) (તમામ પઢવું.)

રોઝ્ નેકનાંમ્ રોઝ્ પાકનાંમ્ રોઝ્ પાક મુબારક (આજનો જે રોજ હોય તે પઢવો.) માહ મુબારક (જે માહ હોય તે હયાં પઢવો.) ગાહે (જે ગેહ હોય તે હયાં પઢવી એની સમજ માટે જુઓ પાનું ૬૨ મું.) નમાઝ્ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, તરોઈદીતે અંઘરહે મઇન્યેઉશ્, હઇથ્યા વરૂશતાંમ્ હુયત્ વસ્ના ફ્રષોતૅમ્મ્. સ્તઑમિ અષેમ્, અષેમ્ વોહૂ ૧)

ગુરૂજ ખરૂહે અવજાયાદ્દ. ખુરશેદ્દ અમગ, રયોમંદ્દ અઉર્‌વત્ અસ્પ બેર સાદ્દ. અમાવન્દ્દ પીરોજ્‌ગર, અમાવંદી પીરોજ્‌ગરી દાદ દીને વેહે માઝ્દયસ્નાં, આગાહી રવાઈ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ્દ, હફ્ત કેશવર જ્મીન એદુન બાદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અશૅમ વૅાહૂ ૧)

(દખણ દીશા તરફ મોહુ કરી નીચલું ભણુત્ર ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જ્રથુશ્તી. નૅમસ્‌-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે. અષઑને અશૅમ વૅાહૂ ૧). નૅમો ઉર્વઇરે વઘંઉહી મઝ્દધાતે અષઑને. અશૅમ વૅાહૂ ૧). હવરૅક્ષએતૅમ અમૅશૅમ રએમ્ અઉર્‌વત્ અસ્પૅમ્ યજ્ મઇદે. અશૅમ વૅાહૂ ૧). ખુરૂશેદ્દ અમર્ગ રયોમંદ્દ અઉર્વત્ અસ્પ બેરસાદ. અશૅમ વૅાહૂ ૧).

☞ (ખુરશેદ નિઆયસનું ભણુત્ર હયાં પુરૂં થાય છે. એની સાથે મેહરની નીઆયશ પણ ભણવી જોઈએ છે કે જેથી ખુરસેદની આરાધના સંપુર્ણ થાય.)

ખોરશેદ નિઆયશનો ભાવાર્થ.

શરૂઆતમાં પઢનાર દાદાર અહોરમજદની ખુશ્નુદી પઢી તેના ગુણો ગાઈ તેને વખાણે છે ને યાદ કરે છે, ને દુઆ માંગે છે કે અમર, ચળકાટવાળા તેજ ઘોડા રાખનાર ખોરશેદ મારી મદદે પોહોંચો.

ઓ અહુરમજદ! તારી બીજી પેદાયશોની આગમચ ત્રણ મરતબે તુંને નમાજ હોજો! અએ અમેશાસ્પંદો તમને નમાજ, આએ નમસ્કાર અશો ફરોહરને પુગો. આએ નમસ્કાર વાએ ઇજદને પોહોંચો. નેક વિચાર નેક વાણી અને નેક કરણીને હું વખાણું છું, ને એખત્યાર કરૂં છું. સઘળા બદ વિચારો બદ શખુનો અને બદ કામોને હું છોડી દેઉં છું.

નમાજ દાદાર અહુરમજદને! અમેસાસપંદોને! બોહોળા ખેતરવાળા મેહેર ઈજદને! તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદ ઈજદને, આએ આંખો જે હોરમજદની (ખોરશેદ અને માહતાબ) તેને નમાજ! ગાવ્યોદાદના, ગયો મર્દના, અને અશો જરથોસતના ફરોહરોને નમાજ! તમામ પેદાએશ જે હાલ છે, જે આગલ હતી તથા જે હવે પછી થશે તેને નમાજ હોજો!

અમર, નુરવાળા, તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદને હમો વખાણીએ છીએ. બોહોળા ખેતરવાળા મેહેર યજદ, જે સાચ્ચાં વચન બોલનાર, અંજુમનમાં બેસનાર, હજાર કાનવાળો, સારા ઘાટનો તથા દશ હજાર આંખવાળો છે તેને હમે વખાણીએ છીએ.

તદ્દોસત આંખ આપનાર તેશ્તર, અહુરમજદના પેદા કીધેલા

વનંત, ઠેરવેલા માર્ગ પ્રમાણે ચાલનાર આસમાન, બેકિનાર વખત અને ભલી માજદીયશની દીનને અમો વખાણીએ છીએ.

જ્યારે ખોરશેદ રોશનીને માટે તપે છે, ત્યારે સેંકડો અને હજારો મીનો ઈજદો ઉભા રહે છે, તે રોશનીને એકઠી કરે છે. નીચે મોકળે છે અને હોરમજદની જમીન પર વહેંચી નાંખે છે.

અગરજો ખોરશેદ નહીં ઉગે તો અહીં સાતે ખંડોમાં તમામ ચીજોને દેવો મારી નાંખે, જેથી આ હાડમંદ દુનિયામાં કોઈબી મીનો યજદ દેવ દરૂજની સાંમે થવાનું કઉવત મેળવે નહીં.

અંધારાની સામે થવાને, દેવોની, ચોરોની, લૂટારાઓની, જાદુગરોની, પરીઓની તથા મોતકારક નાશની સામે થવાને જે શખ્શ અમર, નુરમંદ, તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદને વખાણે છે, તે ગોયા તમામ બેઉ દુનિયાના ઈજદોને ખુશાલ કરે છે.

યેંઘહે હાતામનો અર્થ—હઈયાતી ભોગવનારાઓ મધ્યેથી જે કાંઈ આરાધના કરવામાં વધારે ભલો છે, તેનાં જાણનાર અશોઈને લીધે હોરમજદ પોતે છે-તેઓમાંના નર અને નારીઓને હમો વખાણીએ છીએ.

બાજમાં પઢવાના પાજંદ અવસ્તાનો અર્થ—"ઓ તમામ ખલકતના સાહેબ, હોરમજદ! માણસ અને માણસ જાતની પેદાયશોની વૃધ્ધિ કરનાર, ભલી દીનના શરીકોની વૃધ્ધિ કરનાર સાહેબ! હું માજદીયશનોમાંના બેહેદીનને દીનપર ઓસતવાર રહેવું તે, અને નેકી પોહોંચાડો; એ પ્રમાણે થાઓ!

દાદારેગેહાનનો અર્થ—"માજદીયશની દીન તથા પેગ-

બર જરથોસતનો તરીકો એ દુનિયાને પેદા કરનાર તરફથી મળેલો છે. અએ પવિત્ર ઘણીજ ફાએદેમંદ, નિર્મળ અહ્‌રસુર! તને નમાજ! અએ ખુબીવાળાં, હોરમજદના પેદા કીધેલાં અશો ઝાડ-પાન તને નમાજ હોજો!"

"અમર નુરમંદ, તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદને હમો વખાણીએ છીએ. અમર, નુરમંદ, તેજ ઘોડા ખોરશેદ અમારી મદદે પોંહોંચો."

ખોરશેદ નિયાએશની સરેહ.

ખુરશેદની રોશનીના ગરમ કિરણો પૃથ્વીપર પંથરાવાથી ભલી પેદાયશો દુઃખ દરદોથી મોકળી થાય છે, અને જમીનપરના તથા જીવતાં અને વહેતાં તેમજ થંબ પાણી સ્વચ્છતા મેળવે છે, અને તમામ ભલી પેદાયશ સફાઇ મેળવે છે. સુરજ જયારે પુરતી રીતે પ્રકાશતો નથી ત્યારે હફ્‌ત કેશવર જમીનમાં ઘણી ખરાબીઓ થવા માંડે છે, અને તેઓથી જીવતી આલમનો બચાવ કોઇથી ઘણો થઇ શકતો નથી. અંધકાર એટલે રોશની અને ગરમીની ગેરહાજરી, અને તેથી નીપજતી ખરાબીઓ, અને ચોરી લુંટાણું વગેરે ઘણાક અનર્થોની સાંમણે ખુરશેદ નિયમિત રીતે થાય છે, માટે તેની સિતાયશ કરવાથી ખુદ અહુરમજદ અને બીજાં તમામ ભલાંઓને ખુશનૂદ કીધા બરાબર થાય છે.

હપતંગ યસ્તમાં ખોરશેદને અલંકારીક રીતે 'હોરમજદના સૌથી સરસ શરીર' તરીકે ગણાવ્યો છે, તેવીજ

રીતે યજસ્નેના પહેલા હામાં હોરમજદની એક આંખ તરીકે ચંદ્રમાને જણાવ્યા છે. જેવો સુરજ ઉગે છે કે સઘળી જાતનાં પાણીઓ અને સ્પેનામીનોની ભલી પેદાએશોની ગલીચી તે દુર કરે છે. અસલી ઇજીપશીઅનો, એસીરીયનો. હીંદુઓ, ગ્રીકો, ચીનાઓ, જાપાનીસો, વગેરે ઘણી પ્રજાઓ સુર્ય તરફ માન બતાવતી આવી છે; અને તે માટેની ઘણી દંતકથાઓ તેઓના ધર્મનાં લખાણોમાંથી મળે છે.

આ દુનિયાની તમામ જીવવાળી ચીજોની હૈયાતી ખોરશેદ (સૂર્ય)નેજ લીધે છે. સૂર્યની રોશની અને તાપ વગર માણસ, ઝાડપાન, જાનવરો, પક્ષીઓ વગેરે જીવી શકે નહીં. આથી અવસ્તામાં ખોરશેદને બુલંદ દરજજો આપવામાં આવ્યો છે. આ નિઆએશ દરરોજ સવારની ત્રણે ગેહેમાં પઢવાનું ફરમાન ફારસી રેવાએતોમાં આપવામાં આવ્યું છે. આ બંદગીની શરૂઆતની થોડીક લીટીઓમાં 'અરબીક' શબ્દો આવેલા છે, જેથી એ ઉપરનું લખાણ ઘણા પાછલા વખતથી અંદર ઉમેરવામાં આવેલું જણાય છે.

આ બંદગીમાં ખોરશેદ યસ્ત અને ઇજસ્નેમાંથી જુદા જુદા જુદા ફકરા આવેલા છે.

આ નિયાએશમાં આવેલો **'ફ્રરસ્તુયે હુમતોઇબ્યસચા'**વાળા કર્દો **"અવસ્તાની પતેત"** તરીકે ઓળખાય છે.

મેહેર નીઆયશ.

૫ નાંમે યજ઼દાંન્ હોરમજ઼દ ખોદાએ અવજુની ગુરૂજ ખરેહે અવજાયાત્. મેહેરૂ ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. ઍજ઼ હમા ગુનાહુ પતિત પશેમાન્ઓમ. એજ઼ હરૂવસ્તીન્ દુશમત દુજુખ્ત દુજ઼વરેશ્ત, મેન્ ૫ ગેથી મનીદ્ ઉએમ ગુફ્ત્ ઉએમ કર્દ ઉએમ જસ્ત્, ઉએમ બુન્ બુદ ઍસ્તેદ. ઍજાંન ગુનાહુ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેથી મઈન્યુઆંની, ઑખે અવાક્ષ પશેમાંન્, પસે ગવશ્ની ૫ પતિત્ હોમ.

નેમસેતે અહુરમજ઼દ, નેમસેતે અહુરમ જ઼દ, નેમસેતે અહુરમજ઼દ. થ્રાંશ્ચિત પરો અન્યાઈશ્ દામાંન્, નેમો વે અમેષા સ્પેન્તા, વીસ્પે હવરે હજ઼ઑષાઑ અએ તત જ઼હાત અહુરેમ મજ઼દાંમ, અએતત અમેષે સ્પેન્તે, અએતત્ અષઑનાંમ ફ્રવ ષિશ્, અએતત્ વયાંમ દરેઘોખધાતેમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼દાઑ, તરોઈદીતે અંઘરહે મઈન્યેઉશ્, હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રેરષો તેમેમ. સ્તઑમિ અષેમ, અષેમ વોહૂ ૧)

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યચસ્ચા, હૂખ્તોઇબ્ય સ્ચા, હવરૂશ્તોઇબ્યચસ્ચા, માંથ્વોઈબ્યચસ્ચા વર્ષ્દ્વોઇબ્યચસ્ચા વરૂશ્ત્વોઇબ્યચસ્ચા. અઇબિગઇરૂયા દઈથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હવરૂશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજુખ્તાચા દુઝ્વરૂ શ્તાચા. ફ્રેરા વે રાહ્વી અમેષારેપેન્તા, યસ્નેમચા વહમેમચા, ફ્રેરા મનધંહા ફ્રેરા વચધંહા ફ્રેરા ષ્યઓથના, ફ્રેરા અંધહુયા ફ્રેરા તન્વસ્ચીત્ ખ્ખ્યાઓ ઉશ્તનેમ. સ્તઓમિ અષેમ અષેમ વોહૂ ૧).

નેમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, નેમો અહુરાઈ મઝ્દાઈ, નેમો અહુરાઇ મઝ્દાઈ. નેમો અમેષએઈબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો મિથ્રાઈ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતેએ, નેમો હવરે-ક્ષએતાઇ અઉરૂવત્ અસ્પાઈ, નેમો આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો, યાઓ અહુરહે મઝ્દાઓ. નેમો ગેઉશ નેમો ગયેહે, નેમો જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઓનો ફ્રવષેએ, નેમેમ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હઇથ્યાંઈચ બવાંઇથ્યાઈચ બૂષ્યાં ઇથ્યાઈચ.

(હાવન ગેહમાં)

☞ વૉહૂ ઉખ્ષ્યા મનંઘહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ. વૉહૂ ઉખ્ષ્યા મનંઘહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ. વૉહૂ ઉખ્ષ્યા મનંઘહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ. અષૅમ વોહૂ ૩.

(રપિથ્વન ગેહમાં)

☞ ઈમા રઑચાઑ બરૅજિશ્તૅમ બરૅજિમનાંમ, ઈમા રઑચાઑ બરૅજિશ્તેમ બરૅજિમનાંમ. ઈમા રઑચાઑ બરૅજિશ્તેમ બરૅજિમનામ. અષૅમ વોહૂ ૩)

(ઉજીરન ગેહમાં)

☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઈન્યુ ઉરૂવએસે જસો. યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યુ ઉરૂવએસે જસો. યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઈન્યુ ઉરૂવએસે જસો. અષૅમ વોહૂ ૩).

મિથ્રેમ વોઉરૂ-ગઑયઑઈતીમ યજમઈદે. અર્શ્‌ વચંઘહૅમ વ્યાખનૅમ, હજંઘર ગઑષૅમ હુતાશ્તેમ, બએવરૅ-ચષ્મ

નૅમ ઑરજ્ન્તૅમ, પૅરથુવધઈઅનૅમ, સૂરૅમ અખષ્નૅમ, જધાઉરૂવાઑંઘહેમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ, દધંહૂ—પઈતીમ યજ્મઈદે, યિમ ક્રદથત અહુરો મજ્દાઓ, ખરેનંઘઉહસ્તૅમમ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ, તતનો જમ્યાત અવંઘહે મિથ્ર અહુર ઑરજ્ન્ત, હુવરેક્ષઍતેમ અમેષેમ રઍમ અઉરવત અસ્પૅમ યજમઈદે મિથ્રૅમ વોઉરૂ ગઑાયઑાઈતીમ યજ્મઇદે. તિશ્ત્રીમ દ્દરૂવો—ચષ્મનૅમ યજ્મઇદે. તિશ્ત્રીમ દ્દરૂવો—ચષ્મનેમ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ દ્દરૂવો—ચષ્મ નેમ યજમઇદે તિશ્ત્રીમ યજમઇદે. તિશ્ત્રયેન્યો યજ્મઇદે, તિશ્ત્રયો રએવાઑ ખરે નંઘઉહાઑ યજ્મઇદે, વનન્તૅમ સ્તારૅમ મજ્દધાતૅમ યજ્મઈદે. તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તેમ ખરેનંઘઉહન્તેમ યજ્મઇદે. થ્વાષૅમ ખધાતૅમ યજ્મઇદે. જરૂવાનેમ અકરનેમ યજ્મઈદે, જરવાનેમ દરેઘો ખધાતેમ યજમઈદે. વાતૅમ સ્પેન્તૅમ હુધાઑંઘહેમ યજ્મઇદે. રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્દધાતાંમ અષઑાનીમ યજ્મઇદે. દએનાંમ વંઘઉહીમ માજ્દયસ્નીમ યજ્મઇદે. પથાંમ ખાસ્તાઇતીમ

યજમઇદે. જરૅનુમન્તમ સૂરૅમ યજમઇદે. સઑકનતૅમ ગઈરીમ મજદધાતૅમ યજ મઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનેમ મઈનયઑામ યજતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનેમ ગએથીમ યજતૅમ યજમઇદે. હુઓમ ઉરૂ વાનેમ યજમઇદે. હવાંમ ફ્રવષીમ યજ મઇદે. જસમે અવંઘહે મજદ અષાઉ નાંમ વંઘઉહીશ સૂરાઓ સ્પેનતાઓ ફ્રવ ષયો યજમઇદે. મિથ્રૅમ વોઉરૂ-ગઓયઑા ઇતીમ યજમઇદે.

અર્ષમ વોહૂ ૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો; (જે ગેહ હોય તે હયાં પઢવી) મિથ્રહે વોઉરૂ ગઓયઑાઈતોઈશ હજંઘર ગઓષહે, બએવરૅ-ચષ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્ત યએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રામે સ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત હચ ફ્રા અષવ વિધવાઓ મ્રઓતૂ. મિથ્રૅમ વોઉરૂ-ગઓયઑાઈતીમ યજમઇદે. અર્શ વચંઘહૅમ વ્યાખ્નેમ, હજંઘર ગઓષૅમ

હુતાશ્તૅમ બએવરૅ ચ૰મનેમ ઑરજનતેમ, પૅરથુ વએધયનેમ, સૂરેમ અખ્ફ્નેમ, જઘાઉરૂવાઑંઘહેમ.

મિથ્રૅમ અઈવિ દખ્યૂમ યજ઼મઈદે, મિથ્રૅમ અનતરે દખ્યૂમ યજ઼મઈદે, મિથ્રૅમ આ દખ્યૂમ યજ઼મઈદે; મિથ્રૅમ ઉપઇરિદખ્યૂમ યજ઼મઈદે. મિથ્રૅમ અધઈરિ દખ્યૂમ યજમઈદે. મિથ્રૅમ પઇરિ દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ અઇપિ દખ્યૂમ યજ઼મઇદે.

મિથ્ર અહુર બેરૅજન્ત અઇથ્યેજ઼ંઘહ અષવન યજમઈદે, સ્ત્રેઉશ્ચ માઑંઘહેમચ હવરૅચ, ઉરૂવરાઑ પઈતિ બરૅસ્મન્યાઓ, મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યૂનાંમ દંઘહુપઇતિમ યજમઇદે. અહેરય ખરેનંઘહચ તૅમ યજાઇ સુરૂનવત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ—ગઑયઑઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વોઉરૂ-ગઑયઓઇતીમ યજમઈદે. રામષયનેમ હુષયનેમ અઈર્યાબ્યો દંઘહુબ્યો.

આચનો જમ્યાત અવંઘહે, આચનો જમયાત રવંઘહે, આચનો જમ્યાત રફ્નંઘહે,

આચનો જમ્યાત્ મરજ઼્હિકાઇ, આચનો જમ્યાત્ બએષજ઼્યાઇ, આચનો જમ્યાત્ વૅરેથ્રધ્નાઇ, આચનો જમ્યાત્ હવંઘહાઇ, આચનો જમયાત અષવસ્તાઇ. ઉદ્ગ્રો અઇ વિથુરો, યસ્નયો વહ્મયો, અનઆઇવિ—દુખ્તો, વીસ્પૅમાઈ અંઘઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ્.

તૅમ અમવન્તૅમ્, યજતૅમ્ સૂરેમ્, દામોહુ સૅવિશ્તૅમ, મિથ્રૅમ્ યજાઈ જ઼ઑથ્રાબયો. તૅમ્ પઈરિજસાઈ વન્તચ નૅમંઘહચ, તૅમ્ યજાઈ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ—ગઑયઓઇતીમ્, જઑથ્રાબયો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઓઈતીમ્ યજમઈદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ [ ]ષ્યઑથ્નચ જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબયો.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા. યાઓંઘહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં હમા સરૂદગાં, હમ બા યશ્તે વહાં, ઉએમ વહેદીને માઝ્દયસ્નાં, આગાહી આસ્ત વાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઈર્યો ૨) યસ્નેં મચ વહમેંમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રી નામિ, મિથ્રહે વૉઉરૂ—ગઑયઑઈતોઇશ્, હજંઘર—ગઑષહે બએવરે—ચષમનો, અ ઑખ્તોનામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે અષેમ વોહૂ ૧). અહ્માઇ રએશ્ચ, હજંઘરેંમ, જસમે અવંઘહે મઝ્દ, કેરૂકે મોઝ્દ. અવૅમ વોહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ પાક મુબારક (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાઝ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ફ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઈદીતે અંઘરહે મઇનયેઉશ હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હૂયત્ વસ્ના ફ્રષોતૅમેંમ સ્તઓમિ અષેમ, અષેમ વોહૂ ૧) ગુરજ ખરહે અવંજાયાત. મેહરૂ ફ્રાગયોદ

દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. અમાવનદ પીરોઝ
ગર, અમાવંદી પીરોઝગરી દાદ દીને
વેહે માઝદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવા
ફ્રીનગાની બાદ. હકૂત કેશ્વરૂ જમીન્
એદુન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્,
મન્ આનો આવાયદ શુદન્. મન્ આનો
આવાયદ શુદન્. અશેમ વોહૂ ૧)
(દખણ દીશા તરફ મોઢું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં
દીને માંઝદયસની દાદે જરથુશત્રી. નેમસ્
તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદવી સૂરે
અનાહિતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ ૧)
નેમો ઉર્વંઇરે વંઘઉહિ મઝદધાતે અષ
ઓને અશેમ્ વોહૂ ૧). મિથ્રેમ્ વોઉરૂ
ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. અશેમ્ વોહૂ
૧). મેહરૂ ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ
અશેમ્ વોહૂ ૧).

☞ આ ખુરશેદ અને મેહરની નીઆયશ ભાઈ બેહન જેટલો સંબંધ ધરાવે છે અને તેથીજ તે ખુરસેદની સામે ભણવાનું કારણ આપે છે. 'મેહર' નો અર્થ 'રોશની' કરી થાય છે આ બે નીઆયશો સાથે સાથેજ ભણવી જોઈએ છે કેમકે જો તેમ ભણવામાં ન આવે તો એની અસર ઓછા પ્રકારની અધુરી કેહવાય અને તેથી ભણનારને થોડો ફાયદો ઓછો જણાય.

મધર નિઆયશ ની સેતાયશ!

સુન્યાહેના સાહેબ, મધર ટાવર જેનું કામ મરણને વીકે હોવને પાકડી રાખે આ જેવી દુન્યાનાં આદમીઓને ઈનસાફ આપવાનું છે તેની સેતાયશ કરતું આ ચીત્ર લેવામાં આવેલ.

મેહેર નિઆયસનો ભાવાર્થ

"બુલંદ દેશને લગતા મેહેર યજદને અમો વખાણીએ છીએ; અંદરના દેશના લગતા, પાસેના દેશને લગતા, ઉપરના દેશને લગતા, આસપાસના દેશને લગતા મેહેર ઈજદને અમો વખાણીએ છીએ. સેતારાઓ, માહતાબ, ખોરશેદ, તથા તમામ દેશોના હાકેમ મેહેરયજદને અમો વખાણીએ છીએ."

"જોરાવર, ગાલેબ, ઈજશને લાયક આરાધવાને લાયક, તમામ હાડમંદ દુનિયામાં નહીં ઠગાએલા મેહેર યજદ, જે બોહોળાં ખેતરવાળો છે તે અમારી મદદ માટે આવે! અમારી ફરાખી માટે આવે! અમારી ખુશાલી, તંદરૂસ્તી, ફતેહ અને પવિત્રાઇને માટે આવે! તે હિમતવાળો સુરો, પેદાયેશોમાં ઘણોજ ફાયદો કરનાર મેહેર ઈજદ, તેને ક્રિયાની ભેટોથી હું ઈજું. પ્યાર અને નમાજથી તેની નજદીક હું જાઉં; સંભળાય તેવી ઈજશને કરીને બોહોળા ખેતરવાળા મેહેર યજદને હું ઈજું; બોહોળા ખેતરવાળા મેહેર યજદને ક્રીયાની ભેટોથી હમો ઈજીએ છિયે.

મેહેર નીઆયશની સરેહ.

મેહેરનો અર્થ રોશની, ઝઝકલું, કોલકરાર, સચાઈ, પ્યાર વગેરે થાય છે, અને અવસ્તાનો શબ્દ તેને માટે મિથ્ર છે. ચિન્વત પુલ આગળ ગૂજરેલાંઓનો ઇન્સાફ કરનાર દાવર તરીકે એ ઓળખાએ છે. અસલી પ્રજામાં એ યજદની આરાધના બીજા યજદો કરતાં ઘણી વધારે ફેલાયલી હતી. અસલી ઇરાનીઓ 'હેલીઓસ'ને મિથ્રના નામથી ઓળખતા હતા. ૧૬ મી સદીમાં રોમ શહેરમાં કેટલાએક પુતલાંઓ મલી આવ્યાં હતાં કે જે 'મિથ્ર'ના જુદા જુદા ભેદો સાથ સંબંધ ધરાવતાં હતાં. 'મિથ્ર'ને ઢોરોના બચાવનાર તરીકે જરથોસ્તી ધર્મમાં ગણેલો છે.

દોઆ વીસ્પ હુમત.

વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હવર્શત, અઓઘો-વર્શ્ત. વીસ્પ દુશ્મત વીસ્પ દુજુખ્ત વીસ્પ દુજ્વર્શ્ત, નોઈત અઓઘો-વર્શ્ત. વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હવર્શ્ત, વહિશ્તૅમ અંઘ હુઈમ્ અશએત. વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુજુખ્ત વીસ્પ દુજ્વર્શ્ત, અચિશ્તૅમ અંઘહુઇમ્ અશએત. વીસ્પનામચ હુમત નાંમ્ હૂખ્તનાંમ્, હવર્શ્તનાંમ્, વહિશ્ત અંઘહુઇ; આઅત હચચિથ્રૅમ. અષેમ વોહૂ ૧.

(ઉપલું સઘળું ભણત તણ વાર પઢવું.)

વીસ્પ હુમતનો અર્થ

તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો, નેક કામો સમજથી કીધેલાં હોય છે. તમામ બુરા વિચાર, બુરા સખુનો, બુરાં કામો સારી સમજથી ઉતપન્ન થએલાં નથી. તમામ નેક વિચારો વગેરે બેહેસ્ત તરફ લઈ જાએ છે, તમામ ખરાબ વિચારો વગેરે દોજખ તરફ લઈ જાએ છે. તમામ નેક વિચારીયું નેક સખુનો તથા નેક કામોનું બેહેસત બને છે. એ પ્રમાણે અશો માણસને જાહેર છે.

દોઆ વિસ્પ હુમતની સરેહ.

આ ટુંક બંદગીમાં જરથોસ્તી ધર્મના મુખ્ય ત્રણ ફરમાનોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. **હુમત, હુખ્ત** અને **હવરશ્ત**—નેક વિચાર, નેક સખુન, અને નેક કામ. એ ત્રણ શબ્દો, માજ દીયસ્ની દીનનો ગોયા અર્ક રજુ કરે છે. આ બંદગી ફકત હાવન ગેહેમાંજ **ભણવામાં આવે** છે, પણ તેનો અર્થ જોતાં કોઇબી ગેહેમાં તે ભણવામાં આવે તો અડચણ નથી.

દોઆ નામ સેતાયશને.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ ૧). બનામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશ્‌ગરે મેહરૂબાન. નામ સેતાયશ્ને ઓ અહુરમઝ્દ, ઓ હમા બુદ ઓ હમા હસ્તૂ ઓ હમા બેદ. નામે યજ્દે સ્પેના

મીનો. અન્દરૂઅચ મીનોયાંન્ મીનો. અજશ્ ખુદ-અશ્ ન્યક્નાંમ્ અહુરમજ્દ અચ ખોદાએ મહેસ્ત, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદરૂ, ઓ પરૂવરૂદેગારૂ ઓ પાના ઓ ખાવરૂ, ઓ કેરફેહ્ગરૂ ઓ અવક્ષીદારૂ, અર્વીજે વેહુ-દાદસ્તાંની ઓ હમાજોરૂ.

સેપાસ ઓએ વજોર્ગે હસત્યાંન, કે આફ્રીદ અવનીદ, ઓપ-ખેશ્ અન્ગાંમ બતી જોરૂ ઓ દાનાઈ, અવરૂતરૂ શશ્ અમશાસ્પન્દાંન્, અવદ વેશ્ યજ્દાંન, રોશન્ બહેશ્તન્ ગરોથમાન્, ઓ ગેરૂદે આસ્માન, ઓ ખુરે તાવા, ઓ માહે બાંમી, ઓ સતરે વશ્-તોખ્મ, ઓ બાદ ઓ અન્દરૂ-વાએ, ઓ આવ, ઓ આ તશ્, ઓ જ્મીન્, ઓ ઉરૂવરૂ, ઓ ગો સ્પન્દ, ઓ અયોક્ષસ્ત, ઓ મરૂદુમ.

યજશ્ને ઓ ન્યાયશ્ને, ઓજ્ ઓ ઓ ખોદાએ કેરૂફેગરૂ, કે મેહ કર્દ ઑજ્ હરૂ ગેતીહા દાહેશનાન્, મરદુમ પ

ગોબાએશ, માદાંન્ દાદ્ એ શેહર્યારીએ હન્ગાંમ, રાઈનીદારીએ દામાંન્, પરખ્મ અંગીજ્શ્ને પરહીઝ્ દીવાન્.

નમાઝ્ એએ વીસ્પ—આગાહ્ અશ્ ખાવર્, કેશ ફ્રેસ્તીદ્ ૫ જ્રથુશ્ત સ્પેંત માંન્ અશો ફ્રેોહર, અશ્તશએ ઓઇ દામાંન્, દીનદાનેશને વરોએશને, આસ્ન્ ખેરદી ગોશો સ્રૂત-ખેરદી. દાનાઇ એ રાઇનીદારીએ વીસ્પ હસ્તાંન્, એ બૂ દાંન્ એ બેદાંન્. ફ્રહનગાન્ ફ્રહન્ગ માથ્ર સ્પેન્ત, કુ બેહ રવાન્ હુ પુલ, એ બુખ્તારી ઍજ્ દુજ્ખ, વદાર્ દાર્, એએ આંને પહેલુમ્ અખોઆંન્, અશો આન્ રોશન્ હેન્દ, હુબોઇ હમા-નેકી.

૫ ફ્રમાને તો ખાવર્, ૫ ફ્રમાને તો ખાવર્, ૫ ફ્રમાને તો ખાવર્, પદી રમ્ એ મીનમ્ એ ગોયમ્, એ વર્ જ્મ્ દીને વેહ્ અવીજે, આસ્નવાન્ હોમ પહર્ કેરકે, અવાક્ષ ઍજ્ વીસ્પ બજે, અવીજે દારમ્ ખુદશ આરનીદ કુનશને, પરહીજ્શને એ પાક શશ જોરાંને જાન,

મનશ્નૅ ગવશ્નૅ, કુનશ્ને, ઓ વીરૂ ઓ હોશ ઓ ખેરદ્દ.

૫ કાંમે તો કેરફેગરૂ તવાનમ્ કર્દ, આંને તો પરસ્તશનૅ, ૫ વેહુ-મનશનૅ વેહુ ગવશનૅ વેહુ વર્જશનૅ, વશાએમ રાહે રોશન્, કે ઓમ્ નરસદ્દ ગેરાન્ પજ્દ દોજ્ખ, વદીરમ્ પચેશ્દર્ગ. ઓ રસમ આને બેહેશ્તે પુરૂ-બોએ, હરવસ્પપેસાંદિ ઓ હમાખારી.

સેતાયશ્ને ઓએ અવક્ષીદારૂ ખોદાએ, કુકાંમ કેરફે, પાદ દહેશ્ને કુનન્દ્દ, ફ્રમાંન્ રાઇનીદારાંન, અવદ્દમ બૂજેદ્દ દરૂવન્દાંન્ અચ ઍજ્ દોજ્ખ, ઓ અવીજેહા વીનારેદ્દ વીસ્પ.

(નીચલું ભણતર તણ વાર પઢવું)

☛ સેતાએશનેએ દાદારૂ અહુર મજ્દ, હરૂવસ્પ આગાહ ઓ તવાના ઓ તવન્ગરૂ હપ્ત અમેશાસ્પંદ્દ ઓ બેહૂરામ યજદે પીરોજ્ગરૂ, દુશમન્ જદારૂ, અમ હુતાશનૅ બેરસાદ્દ. અશેમ વોહૂ ૧. ☚

"દોઆ નામ સેતાયશ"ને કોઈપણ ગેહમાં નીઆયશ યશ્તની પછવાડે પઢવું.

દોઆ નામ સેતાએશનનો ભાવાર્થ.

હોરમજદની ખુશનુદી થાઓ! ખોદાતાલા, જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કરનાર તથા માયાલુ છે તેના નામથી આ બંદગી શરૂ કરૂં છું. ગેબીઓમાં ગેબી છે. તેનું પોતાનું એક ખાસ નામ હોરમજદ છે. તે સાહેબ સૌથી બુઝોર્ગ, જોરેમંદ, દાનાઈવાળો, પેદા કરનાર, પોષણ કરનાર, ગુનાહની માફી બક્ષનાર ખાલેસ, વાજબી ઈન્સાફ કરનાર, સર્વ શકિતવાન છે.

હયાત ભોગવનારાઓમાં તે બુઝોર્ગનો હું આભાર માનું છું, જેણે અમેશાસપંદો, ઈજદો, રોશન બેહેશત, રોશની આપનારો સુરજ, નુર ભરેલો માહતાબ, ઘણી જાતના સેતારા, પવન, હવા, પાણી, આતશ, જમીન, ઝાડપાન, પશુ, ધાતુ તથા માણસો પેદા કીધાં.

ઓ બરદાસત કરનાર સાહેબ! ઓ ગુનાહ માફ કરનાર સાહેબ, તારા હોકમ પ્રમાણે ખાલેસ દીનને હું કબુલ કરૂં છું. મનમાં રાખું છું, કહું છું તથા અખતયાર કરૂં છું. દરેક સવાબનું કામ કરવાને હું ઉસતવાર રહું છું.

ઓ સવાબકાર સાહેબ! તારી ઈચ્છા પ્રમાણે નેક વિચાર. નેક સખુન અને નેક કામોથી તારી બંદગી હું કરી શકું.

તમામ આગાહીવાળા સરવ શકિતવાન દાદાર અહુરમજદની જોરેમંદ સાત અમશાસપંદોની, ફતેહમંદ દુશ્મનને મારનાર બેહેરામ યજદની, તથા નેક બનાવેલી **અમ** ફરેસ્તાની હું વખાણ કરૂં છું. તેઓ મને મદદે પોહોચો!

દુવા નામ સેતાએશનેની સરેહ.

દરેક ધર્મમાં કોઈબી કામ શરૂ કરવા આગમજ ખોદાનું નામ યાદ કરવાની તાકીદ ફરમાવી છે. આ દુઆ પણ તેજ રીતે દાદાર અહુરમજદની તારીફ માટે લખાયલી છે. આ દુનીઆની શરૂઆતમાંજ ખોદાતાલાને "બક્ષનાર, બક્ષાનાવનાર અને મહેરબાની કરનાર" તરીકે પઢનાર કબુલ કરે છે ખોદાની સિફતમાં વધુ એકરાર પઢનાર કહે છે કે "એક નામ હોરમજદનું છે, ખોદાતાલા મોટો અને શકિતવાન છે, દાનાવ છે, પેદા કરનાર, પરવરશ કરનાર, બરદાસ્ત કરનાર, સવાબનો ખાવંદ, હંમેશા જાગતો અને બેહેતર ઇન્સાફનો ખાવીંદ છે." આ રીતે આ દુઆ ખુદાની એક ટુંક સિતાયશ છે.

આ આખી બંદગી પાજંદ ભાષામાં છે એ દોઆ અસલ પહેલવી ભાષામાં આપણને દીનકર્દ નામની પહેલવી કેતાબમાંથી મળી આવે છે. એ બંદગી દરેક વખતે નિયાએશ અને યશ્ત પછી પઢવામાં આવે છે.

"દુઆ નામ સેતાયશ"ને નું ભણત્ર ઘણી ખૂબીઓથી ભરપુર લખાયલું છે એમાં જે જે દુવાઓ સમાવી છે તેનો અર્ક જોતાં દુન્યાની તમામ ચીજો ને યાદ કરી ખુદરતની માહન શકિતનાં વખાણ કરવામાં આવ્યાં છે. ખુદાની શકિતનો ખરો ખ્યાલ આ "દુઆ નામ સેતાયશ"ને માં આપણને મળે છે. જો ઘણી ઉતાવળ હોય તો કુસ્તી કરી ફકટ દુઆ નામ સેતાયસને નું ભણત્ર ભણી જરૂર નમવું કે જેથી દુન્યાની પેદાયશનાં રેહમી બાપ દાદાર અહુરમજદ ને સારી રીતે યાદ કરી શકાશે.

હુવા નામ સેતાયશને ની હુવા!

નાહના બાલકોની બંદગી મહાન પેદા કરનાર અહુરમજદને મોટી ખુશાલી આપનારી છે. નામ સેતાયશને નામની બંદગીમા મહાન પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે જે વર્ણન સમજાવ્યું છે તેનો એક એક બોલ યાદ કરી આ બુચી એક ચીતે પોતાના પેદા કરનાર અહુરમજદને વખાણનું નમન કરે છે.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર

ઍજ઼ હમા ગુનાહ્ પ પતિત્ પશે માંન્ઑમ્. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧.)

☞ **નૅમો આઑંઘહાંમ્ અસંઘહાંમ્ચ, ષોઈથ્ નાંમ્ચ, ગઑયઑઇતિનાંમ્ચ મએ થનનાંમ્ચ અવો-ખરૅનનાંમ્ચ. અપાંમ્ચ જેમાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ચ, અંઘહાઑસ્ચ જેમો, અવંઘહેચ અશ્નો, વાતહેચ અષઑનો, સ્ત્રાંમ્ માઑંઘહે હુરે, અનઘ્નાંમ્ રઑચંઘહાંમ્ ખઘાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ સ્પૅન્તહે મઈન્યેઉશ દામનાંમ્. અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ચ અષહે રથ્વાંમ્. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧.)** (આ નમસકાર ચારે દિશા તરફ ફરીને અકેકીવાર પઢવો. એટલે સહવારનાં પુર્વ દીશાએથી જમના હાથપર ફરીને ચારે દીશાએ નમી નમીને ભણવું. એમ દરેક ગેહમાં સુરજ સામેથી જમના હાથપર પઢવું. આ ચાર દીશાનો નમસકાર એક ઘણી અગત્યની હાજત આપનારી બંદગી છે અને તે દરેક જરથોસ્તીઓએ ફકત દીવસની ત્રણ ગેહમાં ભણવાની જરૂર છે, અને પછી છેલ્લે નીચલું ભણતર પઢવું.) **અહ્માઇ રએશચ, હજંઘરેમ્, જસમે અવંઘહે મજ઼્દ, કેરફે મોઝ઼્દ. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).**

માહ બોખતાર નીઆયશ.

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજુની, ગુરૂજ ખરહે અવજા યાદ. માહુ બોખ્તારૂ માહૂ યજદ બેરસાદ.

ઍજ હમા ગુનાહૂ પતેત પશેમાનુમ, ઍજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત, દુજુખ્ત, દુજવ રૂશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઉઇમ ગુફ્ત ઉઈમ કર્દ ઉઈમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન બૂદ એસ્તેદ; અજ આંન્ ગુનાહૂ મન શ્ની ગવશ્ની કૂનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મઈન્યુઆંની. ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ.

☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું)

નૅમો અહુરાઈ મજદાઈ, નૅમો અહુરાઈ મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ; નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑંઘહાઈ ગઑચિથ્રાઇ, નેમો પઇતિ દીતાઈ નૅમો પઇતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએઈબ્યો સ્પેન્ત એઈબ્યો, નૅમો માઑંઘહાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નેમો પઇતિ-દીતાઇ નેમો પઇતિ-દીતે.

નેમો અહુરાઇ મજ઼્દાઈ, નેમો અમેંષએ ઈઝ્યો સ્પેંન્તએઇબ્યો, નેમો માઓંઘહાઇ ગઓચિથ્રાઈ, નેમો પઇતી દીતાઇ નેમો પઈતી-દીતે.

ક્નઓથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ, તરો ઈદીતે અંઘરહે મઇન્યેઉશ; હઈથ્યાવર્ શતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્ષોતેંમમ્. સ્તઓમી અષેમ્ અવેંમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રશ્ વીદ એવો અહુર—૧કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ માઓંઘહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશ્ચ પૉઉરૂ-સરેધયાઓ. ક્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્મા ઇચ ક્નઓથ્રાઈચ ફ્રસસ્ત યએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

નેમોઅહુરાઇ મજ઼્દાઇ, નેમો અમેષ એઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો માઓંઘ હાઈ ગઓચિથ્રાઇ, નેમો પઇતિ-દાતાઈ નેતો પઇતિ-દીતે.

કત માઑ ઉક્ષ્યેઇતિ, કત માઑ નેર્ફ્સઇતિ, પનચ-દસ માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ, પનચ-દસ માઓ નેર્ફ્સઇતિ. યાઑ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો તાઓ નેર્ફૂસાંસ્તાતો, તાઓ નેર્ફૂસાંસ્તાતો યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસ ચિત.

કે યા માઓ ઉક્ષ્યેઈતિ નેર્ફૂસઈતિ થ્વત માઓંઘહૅમ ગઓચિથ્રૅમ, અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ઼મઈદે તત માઑંઘહૅમ પઈતિ-વએનેમ, તત માઓંઘહેમ પઇતિ વીસૅમ, રઓક્ષ્નૅમ માઓંઘહેમ અઈવિ વએનેમ, રઓક્ષ્નેમ માઓંઘહેમ અઇવિ વીસૅમ, હિશ્તેન્તિ અમૅષાઓ સ્પેનત, ખર્નો દારયેઈનતિ હિશતૅન્તિ અમેષાઑ સ્પૅન્ત ખર્નો બક્ષેન્તિ, જામ પઇતિ અહુર ધાતાંમ.

આઅત યત માએંઘહહે રઓક્ષ્નિ તાપયેઈતિ, મિશ્ત ઉર્વરનાંમ જ઼ઇરિગઓ નનામ, જ઼રમએમ પઇતિ જેમાન ઉજુ ક્ષ્યેઇતિ. અનતર્-માઓંઘહાઓસચ, પૅર્નો માઓંઘહાઓસચ, વીષપતથાઓસચ. અ ન્તર્ માઓંઘહેમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ઼મઈદે, પૅર્નો-માએંઘહેમ અષ

વનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, વીષપતથ્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યજાઈ માઓંઘહેમ ગઓચિથ્રેમ, બઘેમ રએવનતેંમ, ખરેનંઘહનતેંમ. અકૂનંઘહનતેંમ, તકૂનંઘહનતેંમ, વરેચંઘહનતેંમ, ક્ષ્તાવનતેંમ, ઇશતિવનતેંમ, યઓક્ષિતવનતેંમ, સઓકવનતેંમ, જ઼ઇરિમ્યાવનતેંમ, વેંાહૂવાવનતેંમ, બઘેમ બએષજેમ.

અહે રય ખરેનંઘહચ, તેંમ યજાઇ સુરૂનવત યસ્ન, માઓંઘહેમ ગઓચિથ્રેમ, જઓથ્રાબયો માઓંઘહેમ ગઓચિથ્રેમ અષવનેંમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઓમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજ઼વો દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબયસ્ચ અરૂશુખ્ધઓઇખ્યસ્ચ વાઘ્જિબયો.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ઼દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસચા તાઓસ્ચા યજ઼યઇદે.

(બાજમાં પઢવું)

હોરૂમજ઼દ ખોદાએ અવજુની મરદુમ મરદુમ સરૂદગાં, હમા સરૂદગાં, હમ બા

યશ્તે વહાં, ઉએમ વહેદીને માઝ્દયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્ એદુન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇરૂયો ૨)

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસચ જવ રેચ આફ્રીનામિ, માએંઘહહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવોદાતયાઓ, ગેઉશચ પોઉરૂ-સરૅધયાઓ. અષૅમ વોહૂ ૩).

દસ્ત અૅમ વૅરથ્રઘ્નમચ, દસ્ત ગેઉશ્ ખાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પઉર્વતાતૅમ, સ્તાહ્યનાંમ વયાખનનાંમ, વનતાંમ અવ નેમનનાંમ, હથ્ર-વનતાંમ હમૅરથે, હથ્ર વનતાંમ દુશ્મઈયુન્શ્, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર અવંઘહાંમ.

યજત પૅાઉરૂ-ખરેનંઘહ, યજત પૅાઉરૂ બએષજ્, ચિથ્રવો બુયારેશ્ મસાંનાઓ, ચિથ્ર વો જવનો સવો. ચિથ્રમ્ બોઈત્ યૂજ્મચિત્, ખરૅનો યજ્મ્નાઇ આપો દાયત અષેમ વોહૂ ૧.

અહ્માઇ રએશ્ચ-હજંઘરેમ,-જસમે અવંઘહે-મઝ્દ્-કેરૂફે મોઝ્દ્ અષેમ વોહુ ૧.

રોજ્ નેક નામ રોજ પાક નામ રોજ પાક મુબારક; (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક (જે માહ હોય તે પઢવો)

ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ઼ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼દાઑ, નૅમો અહુરાઈ મજ઼્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઓં ઘહાઈ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિદાતાઇ નેમો પઇત્તિ-દાતે. અષૅમ વૉહૂ ૧).
ગુરૂજ ખરહે અવજ્તયાદ, માહુ બોખ્તારૂ માહ યજદ બેરસાદ, અમાવંદ પીરો જ઼ગરૂ અમાવંદી પીરોજ઼ગરી. દાદ દીન્ બેહુ માજ઼્દયસ્નાંન્, આગાહી રવાઈ ગોઆફ્રંગાંની બાદ, હફ્ત કેશ્વર જ઼મીન્ અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષૅમ વૉહૂ ૧.
☞ (દક્ષિણ દીશા તરફ મોહોડું કરીને પઢવું)
દાદારે ગેહાં દીને માજ઼દયસ્ની દાદે જરથુસ્ત્રી. નેમસ્-તે અષાઉમ્ સૅવિસ્તે અરૂદ્વિસૂર અનાહિતે. અષઓને અષૅમ વૉહૂ ૧).

નેમો ઉરૂવઇરે વંઘઉહિ મજ઼્દધાતે અષઑને અષૅમ વૉહૂ ૧)

માહુ બોખ્તારૂ માહ યજદ બેરસાદ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

નમસ્કાર ચાર દિસાનો અર્થ

નમાજ–આ જગાઓને, શેહેરોને, ખેતરની જગાઓને, રહેવાના મકાનોને, પાણીના હવારાઓને, પાણીઓને, જમીનોને, ઝાડપાનોને, આએ પૃથ્વીને, તે આસમાનને, પવિત્ર પવનને, સેતારાઓને, માહતાબને, ખોરશેદને, બેહદ કુદરતી રોશનીઓને સપેનામીનોની તમામ પેદાયશને અશોઈના સરદારો જે અશો નર તથા અશોનારી–તે સઘળાંઓને નમાજ હોજો!

નમસ્કાર ચાર દિશાની સરેહ.

આ નમસ્કાર ઇજસ્નેના પહેલા હાના ૧૬ મા ફકરામાંથી પહેલો શબ્દ બદલાને લીધો છે. આ બંદગીથી પઢનાર પોતાની આસપાસની જગ્યા, શહેર, કુદરતની નુરી ચીજો વગેરેની આરાધના કરે છે. એ નમસ્કાર દીવસે દોઆ નામ સેતાયસ્ને પછી ચારે દિશાએ ફરીને એકેકવાર પઢવામાં આવે છે.

માહઓખતાર નિયાએશનો ભાવાર્થ.

દાદાર અહોરમજદને નમાજ! અમેસાસ્પંદોને નમાજ! ગાએ ગોસ્પંદનું તોખમ રાખનાર માહતાબને તથા તેના દેખાતા ભાગને નમાજ!

માહતાબ કેટલા દિવસ વધે છે ને ઘટે છે? પંદર દિવસ વધે છે ને પંદર દિવસ ઘટે છે.

ગાએ ગોસ્પંદનું તોખમ રાખનાર માહતાબ જે અશો તથા અશોઈનો સરદાર તેને હમો વખાણીએ છીએ.

માહ નિઆયશના બંદગી !

દુન્યાંને થંડી રોશનીથી શાંતી બક્ષનાર એ માહ યજદ ! રાતના અંધકાર વખતે તારા ચંદ્રમાહની રોશનીથી તમામ દુન્યાં સુખ મેળવે છે.

જયારે માહતાબની રોશની પ્રકાશે છે ત્યારે લીલા રંગના ઝાડોના પીલા જમીનપર દવની મારફતે ફુટે છે. અમાસની પછીના દહાડાઓ તથા રાતના અંધારાને નાબુદ કરનાર પુનમની પછીના દહાડાઓને અમો વખાણીએ છીએ. અમાસના ચાંદ તથા પુનમના ચાંદને હમો વખાણીએ છીએ.

ગાએ ગોસપંદનું તોખમ રાખનાર, બક્ષેસ કરનાર, ખોરેહવાળા, પાણીવાળા, ગરમીવાળા, રોશનીવાળા, મદદ કરનાર દોલત, કઉવત અને તંદરૂસતી આપનાર માહ ઈજદને હું વખાણુંછું!

અએ પુર ખોરેહવાળા ઇજદો! તમો હીમત તથા ફતેહ આપો, ગાય ઢોરની જીઆદતી આપો, મજબુત, અંજુમનમાં બેસનારા, નહીં માર ખાએ તેવા, હરિફોને એકદમ મારનારા, હંમેશા ખુશી અને મદદ આપનારા માણસોનું ટોળું આપો!

સરેહ-આ નીયાએશ રોજ રાતના ચાંદ સામે ઉભા રહી પઢવી, તેમ ન બને તો દર મહિનામાં ચાંદરાત, પુનમ અને અમાસ એ ત્રણ દિવસે તો જરૂરજ પઢવી, એવી તાકીદ ફારસી રેવાયતોમાં આવેલી છે. એ આખી નિયાએશ 'માહયસ્ત'માંથી લીધી છે. માહ ઇજદને **ગઓચિથ્રેમ'** ગાય ગોસ્પંદનું ટોળું રાખનાર એવો સિફાતી જણાવ્યો છે. ચંદ્રમાને સુરજ સાથ ઘણાંજ અતલગનો સંબંધ છે, કારણકે માહબોખ્તાર પોતાની રોશની આફતાબમાંથી મેળવે છે. આ માહ શબ્દપરથી ગુજરાતી મહિનો નીકળ્યો છે.

રોશન માહતાબના ઠંડા કિરણો જમીન પર જેટલાં જોઇએ તેટલાં પંથરાય છે તેથી ઝાડપાનોને તાજગી થાય છે અને જમીન પર હરીઆલી ખીલે છે.

માહતાબ ચલકતો, ઝળકતો, ખુશનુમા, અને ભવ્ય મહિમાવાળો છે તે તંદરૂસ્તી આપનારો અને ફાયદો કરનાર છે.

અદ્‌વીસુર નીઆયશ.

૫ નામે યજ્‌દાંન હોરમજ્‌દ ખોદાએ અવજુની ગુરૂજ્ ખરેહે અવજાયાત આવાં અરૂદ્વીસૂરૂ બાંનુ બેરૂસાદ.

ઑજ્‌ હમા ગુનાહ્ પતિત્ પશેમાન્ ઓમ. ઑજ્ હરૂવસ્તીન્ દુશ્મત દુજુખ્ત્ દુજ્‌વરેશ્ત્, મેંન્ ૫ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફ્‌ત્ ઉએમ કર્દ ઉએમ જસ્ત્, ઉએમ બુન્ બુદ અસ્તેદ. અજાંન્ ગુનાહ મનશ્‌ની ગવશ્‌ની કુનશ્‌ની, તની રવાંની ગેથી મઈન્યુઆંની, ઑખે અવાક્ષ પશેમાન્, પસે ગવશ્‌ની ૫ પતિત હોમ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્‌દાઓ, તરો ઈદ્રીતે અંઘરહે મઇન્યેઉશ્; હઈથ્યાવરૂશતાંમ્ હ્યત્ વશ્ના ફ્રેરષોતૅમેંમ્. સ્તઑમિ અર્ષેમ્. અષેમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્‌દયસ્નો જરથુસ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે હયાં પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ્ વંઘઉહિનાંમ્ મજ્‌દધાતાંમ્, અરૅદુયાઓ આપો અનાહિત્યાઓ અષ

ઑન્યાઑ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્ વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ મજ્દધાતનાંમ્, ક્ष્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઈચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ્ઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વિદ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઈર્યો ૧૦. (આખી પઢવી.)

મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઑ, સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, યજ્એષ મે હીમ્ સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અર્દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરથુ-ફ્રાકામ્ બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્ અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘઉઇહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘઉઇહે અસ્તવઇતે. આધુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘહુફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

યા વીસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઑ યઑજ્દધાઇતિ. યા વિસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ જાંથાઈ ગરેવાંન્ યઑજ્દધાઇતિ. યા વીસ્પાઑ હાઇરિષીશ્ હુજામિતો દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ દાઈતીમ્ રથ્વીમ્ પએમ અવ-બરઇતિ.

મસ્તિાંમ્ દુરાત્ ફ્રસ્રૂતાંમ્, યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો. યથ વીસ્પાઑ ઈમાઑ આપો. યાઑ જેમાં પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ, હુકઈરયાત્ હચ ઍરૅજંઘહત્ અવિ જ઼્રયો વૉઉરૂકષૅમ્.

યઑજેન્તિ વીસ્પે કરનો જ઼્રયા વૉઉરૂ કષયા, આ વીસ્પો મઇધ્યો યઓજઇતિ. યત્ હીશ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ અવિ ફ્રજ઼્ગરઇતિ, અરૂદ્વિ સૂર અનાહિત. યેઘહે હજંઘરૅમ્ વઈરૂયનાંમ્, હજંઘરૅમ્ અપઘ્જ઼ારનાંમ્. કસચિતચ અએષાંમ્ વઇરૂયનાંમ્, કસચિતચ અએષાંમ્ અપઘજ઼ારનાંમ્, ચથ્વરૅસતૅમ અયરે-બરનાંમ, હુવ સ્પાઈ નઇરે બરેમ્નાઇ.

અંઘહાઓસચ મે અએવંઘહાઓ, આપો અપઘ્જારો વીજસાઇતિ, વીસ્પાઈશ્ અવિ કરૂષ્વાંન્ યાઈશ્ હપ્ત. અંઘહાઓસચ મે અએવંઘહાઓ, આપો હમથ અવ-બરઇતિ, હાંમિનૅમચ જ઼યનૅમચ. [1]હામે આપો યઓજ઼્દધાઇતિ, હા અરૂષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઓ, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ ગરૅવાંન્, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ પએમ. યાંમ્ અજેમ્ યો

અહુરો મજ઼્દાઓ, હુજ઼્ગરેન ઉજ઼્બઇરે, ફ્રદથાઇ નમાનહેચ, વાસ્રસ્ચ જ઼નતેઉશ્ચ દંઘહેઉશ્ચ.

યા અશ્રાત્ સ્તઑાત યસ્ન્ય સ્રાવ યેનિ, અહુનૅમ્ચ વઈરીમ્ સ્રાવયેનિ, અર્ષ્મ્ચ વહિશ્તૅમ્ હુસ્રવાનિ, અપસ્ચ વઘંઉહીશ્ યઑાજ઼્દથાનિ; હથ અનગાથૂવ્ય વચ, ગરો-ન્માને અહુરહે મજ઼્દાઑા, જસત્ પઑઇર્યો. હથત તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનઘંહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઈ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુચાઓ જ઼્વનો-સારેત, અન બુચાઑા હુશ્યતર. અરૂદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑાનીમ્; જ઼ઑાથ્રાબ્યો અરૂદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઈદે.

હઑામ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો દઘંહુઘહ, માંથ્રચ ગ્યચ વ્યઑાધ્નચ, જ઼ઑાથ્રા બ્યસ્ચ અરૂ શુષ્ધએઇબ્યસ્ય વાઘ્ઝિબ્યો.

યેઘંહે હાતાંમ્ આઅત્ યસ્ને પઇતી વઘંહો, મજ઼દાઑા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑાઘંહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑાસ્ચા યજમઈદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજ્દ ખોદાએ અવજુની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં હમા સરદગાં, હમ બા યશ્તે વહાં, ઉએમ વહેહીને માજ્દયસ્નાં, આગાહી આસ્ત વાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, અપાંમ વઘ'ઉહિનાંમ મજ્દધાત નાંમ, અરેદુયાઓ આપો અનાહિત યાઓ અષઓન્યાઓ, વીસ્પનાંમચ અપાંમ મજ્દધાતનાંમ વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ મજ્દધાતનાંમ. અષેમ વોહૂ ૧) અહમાઇ રએશચ, હજધ'રેમ, જસમે અવ'ઘહે મજ્દ, કેરફે મોજ્દ. અષેમ વોહૂ ૧).

રોજનેકનાંમ રોજપાકનાંમ રોજ પાક મુબારક; (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક જે માહ હોય તે પઢવો.) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી). નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઈદ્દીતે અઘ'રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યા વરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રષો તેમમ. સ્તઓમિ અષેમ, અષેમ વોહૂ ૧.

ગુરૂજ઼ પારહે અવજાયાહ. આવાં અરદ્વીસૂરૂ બાંનુ બેરસાહ. અમાવન્દ પીરોજ઼ગર અમાવંદી પીરોજ઼ગરી દાદ દીને વેહે માઝ઼દયસનાં, આગાહી રવાઈ ગવાઝીન્ગાની બાદ્ હપ્ત કેશ્વરૂ જમીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષેમ વોહૂ ૧).

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોઢું કરીને ભણવું.)

દાદારે ગેહાં દીને માઝ઼દયસની દાદે જરથુશ્ત્રી. નેમસ્તે અષાઉમ સ્પેવિશ્તે, અરૂદ્વી સૂરે અનાહિતે. અષઓને અષેમ વોહૂ ૧). નેમો ઉર્વઈરે વઘંઉહી મઝ઼દ ધાતહે અષઓને, અષેમ વોહૂ ૧). અરૂદ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજ઼મઈદે. અષેમ વોહૂ ૧) આવાં અરૂદ્વી સૂરૂ બાંનુ બેરસાહ. અષેમ વોહૂ ૧)

☞ આ અદ્રવીસુર નીઆયશ રાતરે ભણવી નહીં તેમજ કુવામાંથી પાણી પણ રાતરે લેવું નહીં સુર્યની રોશની વગર પાણી સ્થંભ રહી ઘણાં શાંત બને છે. જેથી તેને રાતની વખતે ઉપ્યોગમાં નહી લેવાની વંદીદાદમાં તાકીદ આપી છે.

અદ્રવીસુર નીઆયશનો ભાવાર્થ.

દાદાર અહુરમજદે સપિતમાન જરથોસતને કહયું કે અએ સ્પિતમાન જરથોસત! મારી અરદ્વીસુર, જે નિર્મળ, ઓહોળી વેહેતી, તંદરૂસતી આપનારી, ગલીચોને દુર કરનારી, હોરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર, હાડમંદ દુનિયાના લોકોને ઈજવા તથા આરાધવા લાયક, જીંદગી વધારનારી, દેશ અને દુનિયાને આબાદ કરનારી અશો, તેને તું વખાણ.

એ અરદ્વીસુર સઘળા મરદોની મનીને સવચ્છ કરે છે તમામ જનનારી માતાઓના ગર્ભસથાનને પવિત્ર કરે છે; તમામ જનનારીઓને સહેલાઈથી જનમ આપવાનું બક્ષે છે તથા તેમને વખતસરનું દુધ આપે છે.

દાદાર હોરમજદ કહે છે કે આ મારી એક નદીનું નાળુ તમામ સાતે ખંડો પર ચોમેર પોહોંચે છે. ઉનાળામાં તેમજ શિયાળામાં એક સરખી રીતે સઘળાંને પાણી પુરં પાડે છે.

છેવટના ફકરામાં ભણનાર પાણીઓ, ઝાડપાનો, અમેસાસપંદો ફરોહરો, આતશ, ઈજદો, અશો શરોષ યજદ સાચો રશને યજદ વગેરે પાસ સૌથી સરસ દુઆઓમાંથી સંપત્તિ અને સદગુણી ઓલાદની ખાહેસ રાખે છે.

અદ્વીસૂર નીઆયસની સરેહ.

આ નિઆયશ પાણી આગળ ઉભા રહી દરરોજ દિવસને વખતેજ પઢવી, જો દરરોજ ન બને તો દર મહિનામાં અસફ્નદાદમદ, આવાં, દીન, અશીશવંઘ અને મારેસ્પંદ—એ પાંચ દહાડા તો જરૂરજ પઢવાની તાકીદ છે. અરદ્વીસુર એ પ્રરાનની હાલની Oxus નદી છે એમ અવસ્તાના અભિયાસીઓ જણાવેછે. પાછલા વખતમાં આ નદીને તથા તે ઉપરના મવકકેલ ફરેસ્તાને **અનાહિતા**ને નામે સઘળાઓ ઓળખતા હતા.

કુવા નજદીક અર્દવિસૂરની બંદગી!

પવિત્ર પાણીની આરાધનાં કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મમાં તાબજત વખાણેલું છે. અર્દવિસૂર બાનુ ફરેશતો છે અને તે દુન્યાના પાણીઓ ઉપર દેખરેખ રાખવાનું કામ કરે છે. વળી બાનુઓ ઉપર તે ઘણી રેહમ નજરથી જુવે છે અને સુખદુખની વખતે અર્દવિસૂર બાનુની બંદગી ઘણી મદદગાર થઈ પડે છે.

તન અને મન એ બંનેની પવિત્રાઇ માટે પાણીની ઘણી જરૂર છે. ખોરાકની બાબદમાં પણ પાણીની બરોબરનો તાજગી આપનારો ખોરાક બીજો કોઇ નથી. આથી મઝદીયસ્ની દીનમાં ફરમાવ્યું છે કે પાણીને નસો કે અપવિત્રાઇથી દૂર રાખવું. પાણીને લગતા ફરેસ્તાના નામો અવસ્તામાં નીચે મુજબ છે:-**તેશતરતીર યજદ, ખોરદાદ અમશાસ્પંદ, સતવેશ સેતારો, અષિશવંઘ** (અષિ-પાણીને સાફ કરનાર અને તમામ તંદુરસ્તીના ઉપાયો લાવનાર છે), **નફ્દ્રો અપાંમ નપાત**-(એને પાણીનો નાભ કહે છે. એનું વર્ણન જમીઆદ યસ્તના ૫૨ માં ફકરામાં આવેલું છે), અને **આવાં યજદ** સાથનો પાણીનો સંબંધ ખોરશેદ, હવા તથા આતશ સાથ રહેલો અવસ્તામાં જણાવ્યો છે.

અવસ્તાના ભણતરમાં મોટા **દરિયાઓ, નદીઓ** અને **સરોવરોને** નામ દઇ આરાધ્યાં છે.

કુદરતી પાણીઓના જથા અને જાતજાતની પ્રવાહીઓ અહુરમજદે આપી છે. તેમનું સામટું એક નામ **આવાં અરદૂવસૂર અનાહિત**-યાને ઠંડક અથવા ભીનાસનું મહા બળવાન મેલ ધોઇને નિર્મળ કરનાર **જળતત્વ** કરી અવસ્તામાં કહ્યું છે. પાણીનું નામ અવસ્તામાં નારી જાતીનું છે. તેથી તેને શાએરીના ખ્યાલે અલંકારિક રીતે નારી જાતિમાં લીધું છે. અવસ્તાના અપાંમ (પાણીઓનું) શબ્દ ઉપરથી પાછળથી **આવાં** અથવા **આબા** નામ થયું છે. **આવાં** યજદની સેતાયશ કેટલાક ઇરાની પાદશાહ અને પહેલવાનોએ કીધી હતી, અને તેના સાધનથી તેમની જે ભલી મોરાદો હતી તે બર આવી હતી.

આતશ નીઆયશ.

ક્ષ્નઓથ અહુરહે મઝ્દાઓ, નેમ-સે તે આતર્શ મઝ્દાઓ, અહુરહે હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અશેમ વોહુ (૧)

૫ નામે યઝ્દાંન્ હોરમઝ્દ ખોદાએ અવજુની ગુરૂજ ખરહે અવ્જાયાદ્.

(આતશ બેહરામ જઈને પઢતા હોઈએ તો)

☞ આતશ્ બેહેરામ્ આદરૂ ફરા.

(આતશ આદરાંન નજદીક પઢતા હોઇએ તો)

☞ આતશ્ આદરાંન્ આદરૂ ફરા.

(ઘેરના આતશની નજદીક પઢતા હોઇએ તો)

☞ આતશ દાદ્ગાહ્ આદરૂ ફરા.

ઑઝ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્ ઓમ, એઝ્ હરૂવસ્તીન્ દુશ્મત, દુજુખ્ત દુઝ્વરેશ્ત, મેન્ ૫ ગેથી મનીદ્ ઉએમ ગુફ્ત ઉએમ કર્દ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ બુન્ બુદ્ એસ્તેદ્; એજાંન્ ગુનાહ્ મન શની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઈન્યુઆંની, ઑખે અવાક્ષ પશે માન્, પસે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ.

ઉસ્-મોઈ ઉજારૅશ્વા અહુરા, આરૂ મઇતિ તૅવીષીમ્ દસ્વા; સ્પેનિશતા મઈનયૂ મજ઼્દા, વંઘહુયા જવો-આદા; અષા હજો એમવત્, વૅાહૂ મનંઘહા ફ્રેસરતૂમ્. રફ્રેધ્રાઈ વોઉરૂ-ચષાને, દોઈથ્રી મોઇ યાવે અબિફ્રા; તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા, યા વંઘહેઉશ અષિશ મનંઘહો; ફ્રો સ્પનતા આરમઇતે, અષા દએનાઓ ફ્રદક્ષયા, અન્ રાતાંમ જ઼રથુશ્ત્રો, તનવસ ચીત્ ઋશ્યાઓ ઉશતનેમ્ દદાઈતી, પઉર્વતાતેમ્ મનંઘ હસ્યા વંઘહેઉશ મજ઼્દાઈ; શ્યઓથનહ્યા અષાઇ યાચા, ઉખ્ધ ખ્યાચા સ્રાષેમ્ ક્ષથ્રમચા.

ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઑા, નૅમસ્-તે આતર્શ્ મજ઼્દાઑા અહુરહે હુધાઑા મજિસ્ત યજ઼ત અર્ષેમ્ વૅાહૂ ૩)

ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢવી). ફ્રસસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઑા પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર, અહુરહે મજ઼્દાઑા. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઑા પુથ્ર, ખરૅનઘંહો સવ

ઘંહો મજ઼્દધાતહે, અઈર્‌યનાંમ્ ખરૅનો મજ઼્દધાતનાંમ્, કાવયેહેચ ખરૅનઘંહો મજ઼્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઑ પુથ્ર. કવોઇશ્ હુઑસ્રવંઘહે, વરોઇશ્ હુઑસ્રવંઘહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ્ મજ઼્દધાતહે. ચએચસ્તહે વરોઇશ મજ઼્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘહો મજ઼્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. રએવ-તહે ગરોઈશ્ મજ઼્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનઘંહો મજ઼્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર. આતર્શ્ સ્પૅન્ત રથએશ્તાર, યજત પૅાઉરૂ ખરેનંઘહ, યજત પૅાઉરૂ-બએષજ, આથ્રો અહુરહે મજ઼્દાઓ પુથ્ર મત્ વીસ્પએઇબયો આતૅરબયો, ક્ષથ્રો-નફ્ધરો નઈર્‌યો સઘંહે યજયહે.

ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્‌ માઈચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્‌ચિત્‌ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમચ, હુબૅરૅતીમચ ઉશ્તબૅરૅતીમ્ચ, વન્તબૅરૅતીમચ આફ્રીનામિ, તવ આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મજ઼્

દાઓ. યેસ્ન્યો અહિ વહ્મ્યો, યેસ્ન્યો ખુયાઓ વહ્મ્યો, ન્માનાહુ મષ્યાકનાંમ. ઉશ્તા ખુયાત અહુમાઈ નઇરે. યસે થ્વા બાધ્ ક્રાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરે સ્મો-જસ્તો, ગઓ-જસ્તો, હાવનો જસ્તો.

દાઇત્યો અએસ્મે ખુયાઓ, દાઇત્યો બઓઇધ ખુયાઓ, દાઇત્યો પિથ્વિ ખુયાઓ, દાઇત્યો ઉપસયેને ખુયાઓ. પેરેનાયુશ્ હરેથ્રે ખુયાઓ, દહ્માયુશ્ હરેથ્રે ખુયાઓ, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ.

સઓચે ખુયે અહ્મ્ય ન્માને, મત સઓચે ખુયે અહ્મ્ય નમાને, રઓચહિ ખુયે અહ્મય નમાને, વક્ષથે ખુયે અહ મય નમાને, દરેઘેમચિત્ અઈપિ જરૂવા નેમ, ઉપ સૂરાંમ ફ્રષો-કેરેતીમ, હધ સૂર યાઓ વંઘહુયાઓ ફ્રષો-કેરેતોઈત.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, આસુ ખાથ્રેમ આસુ થ્રાઇ તીમ, આસુ જીતીમ પોઉરૂ ખાથ્રેમ, પોઉરૂ થ્રાઈતીમ પોઉરૂ જીતીમ, મસ્તીમ સ્પાનો, ક્ષવિવરેમ હિજવાંમ, ઉરૂને ઉષિ

ખ્રતૂમ, પસ્ચએત મસિત મજાઓનતૅમ, પઇરિ આર્શ્રેમ, નઇરૂયાંમ પસ્ચએત હાંમ વરૅતાંમ.

એરૅથ્વો-જંગામ, અખ્રકૂનયાંમ થ્રિષુમ અસ્નાંમચ ક્ષફ્નાંમચ, આસિતો ગાતૂમ, જયાઉરૂમ, તુશ્રૅત્રાંમ આસ્નામ ફ્રજ઼ન તીમ કર્ષા-રાજામ, વ્યાખનાંમ, હામ રઓધાંમ, હવાપાંમ, આંજો-ખુજિમ હચારાંમ, યામે ફ્રાધયાત, ન્માનૅમચ, વિષેમચ, જન્તૂમચ દખ્યુમચ, દંઘહુ સસ્તીમચ.

દાયાઓ મે આતર્શ્ પુથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઓ, યા મે અંઘફુત અફ્સાઓ-ઘંહાઓ, નૂરૅમ્ચ ચવએચતાઇતે, વહિશ તૅમ અહૂમ અષઓનાંમ, રઓચંઘહૅમ વીસ્પો-ખ્વાથ્રૅમ, જજે-ખુયે વંઘહાઉસ્ચ મીજ઼્દે, વંઘહાઉચ સ્રવહિ, ઉરૂનએચ દરૅઘે હવંઘહે.

વીસ્પએઇબ્યો સસ્તીમ બરઇતિ આતર્શ્ મજ઼્દાઓ અહુરહે, યએઇબ્યો અએમ હામપચાઇતે, ક્ષાફ્નીમચ સૂઇરીમચ, વીસ્પએઇબ્યો હચ ઇજ઼્યેઈતે,

હુઅૅરૅતીમચ ઉશ્ત-અૅરેતીમચ, વન્તઅૅરેતી મચ સ્પિતમ

વીરૂપનાંમ પર-ચરૅન્તાંમ, આતર્શ જસ્ત આદ્દિધય. ચીમ હખ હષે બર ઇતી, ફ્રચરૅથ્વાઓ અરમએષાઇધે. અ'ત રૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે, તખ્મૅમ હન્તૅમ રથએશ્તારૅમ. આઅત યેજિ-ષે અએમ બરઇતિ, અએસ્મૅમ વા અષય બરૅતૅમ, બરૅસ્મ વા અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, ઉર્વરાંમ વા હધાનએપતાંમ, આહે પસ્ચએત ફ્રિનઈતિ, આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે. ક્ષ્નૂતો અતિબશ્તો હંધધધહેમ.

ઉપ-થ્વા હક્ષોઇત ગેઉશ વાંથ્વ. ઉપ વીરનાંમ પોઉરૂ-તાસ. ઉપ-થ્વા વૅરેજવતચ મનો, વૅરેજ્વતિચ હક્ષોઇત અંઘઉહ. ઉર્વાક્ષ-અંઘઉહ ગયજિઘએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જવાહી. ઇમત આથ્રો આફ્રીવનૅમ, યો અહ્માઈ અએ સ્મૅમ બરઇતિ હિકુશ, રઓચસ પઇરિ શ્તીમ. અષહે બરૅજ યઓજ્દાતાંમ.

(બાજમાં પઢવું.) હોરમજ્દ ખોદાએ અવજુની મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં, હમા સરૂદગાં, હમ બા યશ્તે વહાં,

ઉએમ વહેદીને માઝ્દયસ્નાં આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્ એદુન બાદ્. (પ્રગટ પઢવું.) યથા અહૂ વઇર્યો ૨).
યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જ્વ રેચ આફ્રીનામિ.

આથ્રો અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્ર, તવ આતશ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, આથ્રો અ હુરહે મઝ્દાઓ પુથ્ર, ખરેનંઘહે સવંઘહે મઝ્દધાતહે અઇર્યનાંમ્ ખરેનો મઝ્દધાત નાંમ્, કાવયેહેચ ખરેનંઘહે મઝ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્ર, કવોઇશ્ હઓ સવંઘહે વરોઇશ્ હઓસવંઘહે, અ સ્નવન્તહે ગરોઇશ્ મઝ્દધાતહે, ચએચ સ્તહે વરોઈશ્ મઝ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘહે મઝ્દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્ર. રએવનતહે ગરોઈશ્ મઝ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનઘંહે મઝ્ દધાતહે. આથ્રો અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્ર આતશ સ્પેનત રથએશતાર, યજત પાઉરૂ ખરેનંઘહ, યજત પાઉરૂ બએશજ. આથ્રો અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્ર. મત્ વીસ્પએ ઇબ્યો આતરેબ્યો, ક્ષથ્રો નફેધ્રો નઈર્યો સંઘહહે યજતહે. અષેમ વોહૂ (૩)

આતશ નીઆયશની બંદગી !

તારા પવિત્ર આતશ મારફતે ઓ ખુદા ! માહરી બંદગી, કબુલ કર, ને મને શાંતીનું સુખ આપ.

અત તોઇ આતરૅમ અહુરા અઓ જોંઘહુવનૅતમ અષાઉસેમહી, અસીશ્તૅમ એમવનતૅમ, સ્તોઇ રપૅનતૅમ, ચિથ્રા અવંઘહેમ; અત મજ્દા દઇબિષ્યનતે, જસ્તા ઈસ્તાઇશ્ દૅરેસ્તા અએનંઘહૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૧)

☞ અહુમાઇ રએશ્ચ, હજંઘરેમ, જસમે અવંઘહે મજ્દ, કેરફે મોઝ્દ. અષેમ વૉહુ (૧).

રોજ઼ નેકૂનામ રોજ઼ પાકનામ રોજ઼ પાકુ મુબારકુ (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારકુ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ઼ દાદારે ગેહાંન દાંમાન. ક્નઓથ્ર અહુરહે મજ઼દાઓ, નૅમસૅતે આતશ્ મજ઼દાઓ અહુરહે હુધાઓ મજ઼િશ્ત યંજ઼ત. અષૅમ વૉહૂ (૧) ગુનજ઼ ખરહે અવજાહ.—

(જો આતશ બેહરામમાં પઢે તો)

☞ આતશ્ બેહરામ આદરૂ ફરા.

(જો આતશ આદરાન આગળ પઢે તો)

☞ આતશ્ આદરાન આદરૂ ફરા.

(જો આતશ દાદગાહ આગળ પઢે તો)

☞ આતશ્ દાદગાહ આદરૂ ફરા.

આદરાંન્ શાહુ પીરોજગર, આદરૂ ગુશસ્પ, આદરૂ ખોરદાદ, આદરૂ બુરૂજીન્ મેહરૂ, અવરૅ આદરાંન્ ઓ આતશાંન્, કે ૫ દાદગાહુ નેશાસ્ત ઍસ્તેદ, ગુરજ ખરૅહ અવજાયાદ બીનોકરૂકો, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીને વેહે માજદયસ્ના, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ. હફ્ત કેશ્વરૂ જમીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્ અષેમ વૉહુ ૧).

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોઢું કરીને ભણવું.)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસેતે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અદ્રવિસૂરે અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૉહુ ૧) નૅમો ઉર્વઇરે વંઘઉહિ મજદધાતે અષઑને અષૅમ વૉહુ (૧).

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ નૅમસે-તે આતર્શ મજદાઓ, અહુરહે હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અષૅમ વૉહુ (૧).

☞ આતશ નિઆયશ આખા દિવસનાં ચોવીશ કલાકમાં કોઈ પણ વખતે ભણી શકાય છે.

આતશ નીઆયશનો ભાવાર્થ—

"અહ્યા થ્વા આથરો વેરેઝેના પોઉરૂયે પઇરી જસા મઇદે, મજદા અહુરા."

અર્થ

"ઓ અહુરમજદ પ્રથમ આ આતશના કામ મારફતે અમે તારી નજદીક પહોંચીએ છીએ.

આ રીતે આતશનો કેબલો કરી આપણે તે પાક દાદારનેજ યાદ કર્યે છીએ, આપણે એથી કોઈ **આતશ પરસ્ત** કહેવાઇએ નહીં. તે માટે શાયર ફીરદોસી કહી ગયો છે કે—

"ન ગુઈ કે આતશ પરસ્તાં બુદંદ.
પરસ્તંદએ પાક યઝદા બુદંદ.
કે આતશ બદાંગાહે મેહેરાબ બુંદ"

અર્થ

"તું એમના કહેતો કે તેઓ આતશ પરસ્ત હતા. તેઓતો પાકખુદાની પરશતેશ કરનારા હતા. આતશ તો તેઓનાં કેબલા તરીકે હતો."

આતશના ત્રણ દરવાજ્ન છે, ઘરના આતશને "**આતશ દાદગાહ**" અગીઆરીના આતશને "**આતશ આદરાન**" અને આતશ બહેરામના આતશને "**આતશ બહેરામ**" કહેલા છે. આ નીઆયશ રોજ કોઈ પણ વખતે આતશ સાંમે ઉભા રહી ભણી શકાય, પણ દર મહીનાના હોરમજદ, અરદીબેહેશત, આદર

સરોશ અને બહેરામ એ પાંચ દિવસો પર તો ખાસ ભણવાની તાકીદ ફારસી રેવાયતોમાં કીધી છે.

જ્યાં "દાઈતિયો અએસમે બુયાઓ"નો કર્દો શરૂ થાય છે, તે પઢતી વખતે આતશપર સુખડ, લોબાન, બોય વગેરે મુકવું જોઇએ. આતશપર એવી ચીજો મૂકવીજ જોઇએ કારણ કે "તમામ આવનારાઓનાં હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે કે ચાલતો દોસત બેઠેલા દોસત માટે શું લાવે છે?"

તે ભેટ લાવનારને આતશ દુઆ દે છે કે "તારે તયાં ગાય ઢોરનું ટોળું જયાદે થજો! બાહાદુર માણસોનો વધારો થજો! તું બુધિમાન થજે, તું પરોપકારી તથા નેકીનાં કામો કરતો રહેજે. જેટલી રાત તું જીવતો રહે તેટલી રાત ખુશાલી ભરેલી જીંદગીથી તું જીવજે."

આતશપરની કાઠી સુકી, નસા વગરની, રોશનીમાં તપાસેલી. સાફ કીધેલા અને અશોઇના આશીર્વાદથી આપેલી હોવી જોઈએ. આથી કોઈબી જાતનું લીલું તથા નજીસ બલતણ હરગેજ આતશપર મુકવું નહીં.

આતશની નીઆયશની સરેહ.

જે જગ્યે સુર્યના કીરણો પોંહોચી શકાતા નથી તે જગોની ખરાબ સરદ હવા દુર કરી સ્વચ્છ હવાનો વધારો કરવા પવિત્ર આતશ રોશન રાખવા, તથા તે ઉપર

ઓ પવિત્ર આતશ! તું હમેશાં મારા ઘરમાં
રોશન રહેજ!

ખુશબો બાળવા સારૂં આપણો જરથોસ્તી ધર્મ ફરમાવે છે, કારણ કે એ નુરી પવીત્ર આતશની ગરમીથી તે જગાની ઝેહેરી હવા પતલી અને હલકી થઇ બહાર જાએ છે તેથી ચોખ્ખી હવા બહારની અંદર દાખલ થાય છે. તેટલા માટે આપણા ઘરોમાં, મહોલ્લામાં અને શેહરોમાં આતશ કદેહ બાંધવા તથા તેપર ખુશબોદાર સુકો કાથી, સુખડ, લોબાન વગેરે સુગંધીઓ બાલવા આપણો ફિલસોફીભરેલો જરથોસ્તી ધર્મ ફરમાવે છે.

આર્ય લોકોમાં આતશની ખુબીઓનો સેતાયશ અતી પુરાતન જમાનેથી થતો આવ્યો છે. આતશ ઘરમાં ખાણું પકાવવા, તેમજ દરેક કારીગરોની ભઠીઓ માટે અગત્યનો છે. આથી આપણા ન્યાયાગાનોને આતશ ઘણો પ્યારો થઇ પડ્યો હતો. પાદશાહ દારાયસ હીસ્તાસપીસે પાહાડોપર કોતરાવેલી પોતાની તસવીરોમાં આતશ દીસે છે. સાસાનીઅન જમાનામાં આતશનો સંબંધ માજદીયસ્નાન પાદશાહો સાથ એટલો બધો હતો કે તેઓના સીકકાઓપર આતશની તસવીર હમેશાં પાડવામાં આવતી હતી. તેઓની ઘણીક **ધર્મ ક્રીયામાં આતશની હાજરી** જરૂરની હતી. સઘળી કુદરતી શકિતઓ કરતાં આતશ વિષે તેમને વધારે ઉંચું માન હતું.

દીનનો કલમો.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહેરૂબાંન્. રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ, મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, દએન યાઓ વઘંહુયાઓ માજદયસનોઇશ્, દીન્ બેહુ રાસ્ત વદરોસ્ત, કે ખોદાએ બરૂખેલક્ ફીરસ્તાદે ઇન્ હસ્ત, કે જરતોશ્ત આવોરૂદે હસ્ત, દીન્ દીને જરતોશ્ત, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશ્ત સ્પિતમાન્. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧) (ત્રણ વાર પઢવું.)

☞ આ દીનનો કલમો નાહનાં છોકરાંઓને ‘નવજોત’ કરતી વખતે દસતુરો અને મોબેદોની હાજરીમાં દીનનાં એકરાર તરીકે કબુલ કરાવવામાં આવે છે.

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહ બક્ષાયશગરે મેહરૂબાંન. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨).

તન્-દરોસ્તી દેર-જીવશ્ની આવાયદ્ ખોરેહુ અંઘદ્ અષહીદારૂ, યજદાંને મીનોયાંન્ યજદાંને ગેથ્યાંન્, હકૂત અમેષાસ્પન્દાંન્ ઓયજદ્ રોશન હમે બેરસાદ. ઇન દોઆયાંન બાદ, ઇન્ ખુઆહાંન્ બાદ. હમે અન્દરૂ કસાંન્ રા, જરથુશ્તી દીન્

શાહ, બાદ, અએધુન બાહ, યા-બારી ખોદા! ખોદાવંદે આલમ રા, હમા અનજુમન રા, (ફલાંનારા) (આ જગોએ જેની નઈયતે તંદરૂસતી ભાગે તેનું નામ લેવું.) **બા ફરૂજનદાન હજાર સાલ દેરૂ એદારૂ, શાદ બેદારૂ, તન-દરોસ્ત બેદાર, અએદુન બેદારૂ, બરૂસરે અરજાન્યાંન સાલ હાએ બીસ્યારૂ, વકરનહાએ બીશુમારૂ બાકી ઓપાયન્દે દારૂ, સદ હજારાન હજારૂ આફ્રીન બાદ. સાલ ખોજસ્તે બાદ, રોજ ફરૂરોખ બાહ. માહ મુબારકુ બાહ ચન્દ સાલ, ચન્દ રોજ ચન્દ માહ, બસ્યારૂ સાલ અરૂજાનીદારૂ, યજશને ઓ ન્યાએશને, ઓ રાદી ઓજોરૂ બર શર્ને. અશહી દારૂ અવરે હમા કારો કેરૂ ફેહા, તન-દરોસ્ત બાહ, નેકી બાહ ખુમ બાહ, અએધુન બાહ, અએધુન તરજ બાહ, ૫ યજદાંન વ અમેષાસ્પન્દાંન કાંમે બાહ. ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશવાન લક્ષ્મીવાન, વૃધ્ધીવાન, રોજીવાન, શુકાંના દાદારૂએક દીનએકૂ, જરથુશત બરૂ હકૂ બેશકૂ બેગુમાનહોમ પાકદીન, મજદયશ્ની જરથુશત સ્પિતમાન. અષઑને અષેમ વોહૂ. ૧)**

☛ ભણવાનું કામ પુરૂ થયા પછી 'દુઆ તંદરૂસ્તી' જરૂર ભણવી જોઈએ છે. જે માણસ સર્વેનું ભલું ઈચ્છે છે, તેનું પોતાનું વધારે ભલું થાય છે.

અર્થ.

હોરમજદના પેદા કીધેલાં સઉથી સાચાં અને પવિત્ર જ્ઞાનની તથા ભલી માજદીયસ્નીની દીનની (ખુસ્નુદી થાઓ) ભલી, રાસ્ત તથા સંપુરણ દીન જે દાદાર હોરમજદે આએ દુનિયાના લોકો માટે મોકલી તે આ દીન છે, જે જરથોશ્ત પોતે લાવ્યા છે, તે દીન જરથોશ્તની દીન તથા હોરમજદની દીન છે, જે અશો જરથોશ્તને (દાદાર અહુરમજદે) આપી હતી.

દીનના કલમાની સરેહ.

દીનનો કલમો 'એટલે કે' જરથોસ્તી દીન'માં આવેલા અવસ્તામાંની ટુંકી દુઆઓ. આ દુઆઓ દરેક વખતે ભણતર પુરૂ કીધા પછી માંગવામાં આવે છે. આ 'દીનનો કલમા' નો શરૂઆતનો ભાગ **દીન યજદ** ની ખસ્નુમનમાંથી લીધો છે, જયારે "**દીન બહે રાસ્ત**"થી છેવટ સુધીનો ભાગ ફારસી એબારતમાં જોડેલો છે.

ખુદ અવસ્તામાંથી આપણને દીનનો કલમો યજસ્નેના ૧૨ મા હામાં મળે છે. આ કલમો "**ના ઇસ્માં દએવો**" નો હા છે. આ કલમો વધારે અસરકારક છે, જેમાં માજદીયસ્ની જરથોસ્તી તરીકે પઢનાર મજબુતીથી દીનપર એતેકાદ રાખવાનું અને તેના ફરમાનો બજા લાવવાનો એકરાર કરે છે.

બંદગી પછીની મુરાદ!

ઓ, રાહનુમાઈ કરનાર સ્પીતમાન જરથુશ્ત! તારા પાક ખોરદેહ અવસતાનાં પવિત્ર કલામો ભાગી, હું એટલુંજ માગું છું —કે તું તારા ભલા આશીષ મને આપ!

અર્થ.

લાંબા વખત સુધી જીવવા માટે તંદરોસતીની જરૂર છે. અ શોઇ રાખવા માટે એોરેહ જાથુક રહેજો! મીનો તથા ગેતીના ઈજદો, સાત અમેશાસપંદો બધાઓ આ ઉમદા ફ્યજદ તરફ આવે! આ દોઆ કબુલ હોજો! આએ મોરાદ બર આવજો! બધા માણસોમાં જરથોસતી દીન ખુશાલ હોજો! એ પ્રમાણે થજો! ઓ પેદા કરનાર ખોદાતાલા દુનિઆના સાહેબને, તમામ અંજુમનને,—(ફલાના-ફલાના છે) તેની આલમ ઓલાદ સાથે, હજાર વરષ સુધી કાયમ રાખ, ખુશાલ રાખ, તંદરૂસત રાખ; એ પ્રમાણે રાખ. ખુબીવાલા માણસોની સરદારી ઉપર ઘણા વર્ષો સુધી, તથા બેશુમાર મુદત સુધી જાથુક તથા પાએદાર રાખ. હજાર ઘણી હજાર આફ્રિન હોજો! વરસ ભાગ્યેગશાલી હોજો! રોજ બખ્તાવર હોજો! મહિનો મુબારક હોજો! કેટલાંક વરસોને, કેટલાક દહાડાઓને, કેટલાક મહિનાઓને, તથા ઘણા વરસો ઈજશને, નીઆએશ, તથા રખાવત તથા ભેટ લઈ જનારાં લાયક રાખ. બધાં કામો તથા સવાબની ઉપર અશોઈ રાખ. તુને તંદરૂસતી હોજો! નેકી હોજો! સારૂં હોજો! એ પ્રમાણે થાઓ! એ કરતાં બી વધારે થાઓ! ઈજદો તથા અમશાસપંદોની મોરાદ મુજબ તારી મોરાદ હોજો!

દોઆ તંદરોસ્તીની સરેહ.

આ દોઆ પાજદ ભાષામાં જોડેલી છે, જે દરેક વખતે અવસ્તા પઢયા પછી છેવટે **દોઆ** માંગવા પઢવામાં આવે છે. આ દોઆ પઢીને એક જરથોસ્તી તમામ અંજુમન માટે, રાજા માટે, પોતાને માટે, માબાપ, ભાઇબંધ, ખેશીઓ વગેરે માટે તન, મન અને ધનની જયાદતી સાથ ફરજંદોનું સુખ માંગે છે.

અવસ્તાની દોઆ તંદરૂસ્તી **દહુમાનના આફરંગાન** તરીકે ભણાતા યજશ્નેના ૬૦ મા હામાંથી મળે છે, જે કદી "તાઓ અહિમ નમાને" તરીકે ઓળખાય છે.

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહૂ વઇર્યો ૧) યથા અહૂ વઇર્યો પન્જ્ ઑજ્ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનઑમ, ઑજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજુખ્ત દુજ્વરશ્ત, મેન્ પ ગેથી મનીદ્, પીશે શુમા વેહાન્, મનશ્ની ગવશ્નો કુનશ્ની, તની રવાની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઑખે અવાક્ષ પશેમાન્, પસે ગવશ્ની પ પતિત્ હોમ. યથા અહૂ વઈર્યો ૫) અષેમ વાહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વી દએવો અહુર-ટ્કએશો, (જે ગેહ હોય તે હયાં પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યહે, તખ્મહે તનુમાથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ્, આ હૂઈરૂયેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે સ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાતચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ સ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧).

(કરદે ૧ લો) ફ્રરાજ્ સચાતમ, હરવે સ્પ હુમત હૂખ્ત હવરૂશ્ત, પ મનશ્ન

ગવશ્નેે કુનશ્નેે. અવાઝ્ સતાયમ, હરૂ વેસ્પ દુશ્મત દુઝ્‌ઉખ્ત દુઝ્‌વરૂશ્ત, ઍઝ્ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવરૂ ગીરશ્ની દેહેમ, હરવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હુવરૂશ્ત, પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ, કૂ કેરદ્ કુનમ. બહેલશ્ની દેહેમ, હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝ્‌ઉખ્ત દુઝ્‌વરૂશ્ત ઍઝ્ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ, કૂ ગુનાહુ નકુનમ. ફ્રાઝ્ ઓએ શુમઃ રાદુહેમ, કે અમૅશાસ્પંદ્ હેદ્. યઝ્‌શ્નૅ ઓન્યાય શ્નૅ, ફ્રાઝ્ પ મનશ્નૅ, ફ્રાઝ્ પ ગવ શને, ફ્રાઝ્ પ કુનશને, ફ્રાઝ પ અહો, ફ્રાઝ્ પ તન, ફ્રાઝ્ પ આંનેચ, ઇન્ ખેશ જાંન્. તન્ ઓ જાંન્, નામ રવાન્. બુન બરૂ ખારેત ઇમ હસ્ત પખેશીએ યઝ્‌દાંન્ દારૂ હોમ. પ ખેશીએ યઝ્‌દાંન દાશતન અએ બહોદ્, કુ અગરૂ તશ ઍજાં રસદ્, કે ઇનતન રવાનરા એ આવાયદ્ દાદન બદેહુમ. સતાયમ અષહી પેહલુમ, નગુનમ દેવાંન. પ નેકીએ દાદારૂ અહુરમઝ્‌દ સેપાસદાર હોમ. પ પેત્યારૂ અનાઇ ઍઝ્ ગનામીનો અવરૂ મદ્,' ઉમેદે રસ્તાખીઝ્‌રા, પદશ

ખોરૂસંદ હમદાસ્તાન, હોમ. દીને અહુરમઝદ, દાદે જરથુશત, રાસ્તએ ફ્રારૂન, કર્દ પોઇરૂયો તકેશાન પ દસ્તુર દારૂ હોમ આં જાદેરા ઑજ ગુનાહ પ પતેત હોમ પ પતેત હોમ ઑજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કો મરૂદુમાન ઓ બુન, શાયદ બુદન યાઑમન ઓ બુન બુદ એસ્તેદ. પેશ ઓએ ચેહરૂ અંદા પસ ઓએ ચેહરૂપેશ, ચદશાન અંદરૂ જસ્ત એસ્તેદ, ઑજસે અઓષો-ચરૂનાંમ ગુનાહ ઑજ આંની તુમ ગુનાહ, અંદા હજારાંન હજારૂ મર્ગરૂજાન, અંદ ચંદ ગેઓશ હસ્ત શાયાદ બુદન, પનાંમે ચેશત, હરવેસ્પ દુશ્મત દુજુખ્ત દુજવરૂશત, મમ પરાએ કસાંનરા, યાઑ કસાંન પરાએ મનરા યાઑ ગુનાહકારી પ મનરા, કસો ગુનાહ ઓ બુન, બુદ એસ્તેદ, ઑજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ ઑજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદ્ર આખો પાયે ગુનાહ્ નાંમ. ચુન હનદરખ્ત, મેદ્યો સારેત, અંદરજ્પ્રૂમાન, બોએ-દ્યોજદ્; કાઇદ્યો-જદ, આગૅરપ્ત-ગુનાહ્. અવા વરશત ગુનાહ્, અરેદુશ ગુનાહ્, ખરે-ગુનાહ્, બાઝાએ-ગુનાહ્, યાતુ ગુનાહ્, તનવલ ગાન ગુનાહ્, મગરૂજાન ગુનાહ્, અવસોશ-ગેરાન ગુનાહ્, જેહેમર્જ ગુનાહ્. દશતાન મર્જ ગુનાહ્, કુન મર્જ ગુનાહ્, અવારૂન-મર્જ શની, શૅાએથ ગુનાહ્ સેશની, ગુનાહે રવાંની, ગુનાહ્ હમી માલાંન, ગુનાહ્ યો-પુલ શહોદ્ વક્ષે વખ્શાંન વક્ષે ગુનાહ્ ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્, અવરૅ આખો ગુનાહ્. કો મર્દુમ ઓ બુન શાયદ બુદન, ગજસ્તેહ્ ગના મીનો દરવંદ, પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફ્રાજ કરૂનીદ્. અહુરમજદ ખોદાએ, ગુનાહ્ અંદરૂ દીન પેદા બેકરૂદ્.-ગોહાને પોઇરૂ યોદકેશાંન, ગુનાહ્ દાશતૅ એસ્તેદ્. મન શની પીશે દાદારૂ અહુરમજદ, મીનો યાંન ગેથ્યાંન મેહેરન્, પીશે અમૅશાસ્પંદાન, પીશે મેહેરૂ સરોશ રશને, પીશે આતશ બરૂસમ હોમ, પીશે દીન રવાંને

એશ. પીશે ૨૬ દસ્તુરે દીની. પીશે ઓએ ગવેહુ મદ એસ્તેદ. એજ આન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત હોમ એજ ગુનાહુ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ, ખોહુ બેરાદ, જન ઓ ફરજંદ, શોએ સાલાર એશ નજદીક, હમ ગેહાંનીઆન, હમ ખાસ્તગાન, હમ સાએંગાંન, હમ શેહ રૂયાંન, ૫ ઇરમાનીઆં જસ્ત પહર અદા દીઅ. ચુનમન અંદરૂ ગુનેહુગારૂ બુદ એસ્તેદ હોમ. એજઆન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસેગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત હોમ, એજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેરૂ નસા ખુરશની, હેહેરૂ નસા જોએશની, હેહેરૂ નસા ઓએ આવ ઓ આંતશ બોરૂદન. યા આવ ઓ આતશ હેહેરૂનસા બોરૂદન, અવસ્તા પચમનશની ન ગોકૂતન, મોએ નાખુન

દંદાંન્ ફ્રેશ્ દસ્તે શવીન્, ઓ અવર્ હરૂચે પદરૂ હેહેરૂનસ્રા, ચુન્ મન્ અંદરૂ ગુનેહ્ગારૂ બુદ્ એસ્તેદ્ હોમ. ઍઝ્ આન્ ગુનાહ્ મનશ્નની ગવશ્નની કુનશ્નની, તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવશની પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ ઍઝ્ ગુનાહ્.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર અહુરમઝ્દ બૂદ્, ઓએમ આવાયસ્તે મનીદન્ ઓ એમ ન મનીદ્. ઓએમ આવાયસ્તે ગુફ્તન્ ઓએમ ન ગુફ્ત. ઓએમ આવાયસ્તે કરદન્ ઓએમ ન કરૂદ્. એઝ્ આન્ ગુનાહ્ મનશ્નની ગવશ્નની કૂનશ્નની, તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસેગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍઝ્ ગુનાહ્.

(કરદો ૭ મો) કુકામે આહેરેમન્ બુદ્, ઓએમ ન આવાયસ્તે મનીદન્ ઓએમ મનીદ્, ઓએમ ન આવાયત ગુફ્તન્ ઓએમ ગુફ્ત, ઓએમ ન આવાયસ્તે

કરૂદન્ ઓએમ કરૂદ. ઑઝ્‌આન્ ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેતુ હોમ ઑઝ્ ગુનાહુ,

(કરદો ૮ મો.) ઑઝ્ હમોઇન્ હરૂઆઇન્ ગુનાહુ, હરૂ આઈન્ મરૂગરૂજાન્ હરૂ આઇન્ ફરૂદ મા-દ. હરૂ આઇન્ માનીદ, હરૂ આઇન્ ગુનાહુ ઑઝ્ ગુનાહુ; ઓ એમ અંદરૂ અહુરમઝ્દ મરૂદુમ. મર દુમ સરૂદગાંન્ જસ્તે, ૫ પતેત હોમ. ઑઝ્ હમોઈન્ હરૂ આઇન્ ગુનાહુ, હરૂ આઈન્ મરૂગરૂજાન્, હરૂ આઈન્ ફરૂદ માંન્દ, હરઆઇન્ માનીદ, હરૂ આઈન્ ગુનાહુ ઑઝ્ ગુનાહુ, ઓએમ અંદરૂ બહમન્ ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સરૂદ ગાન્ જસત, ૫ પતેત હોમ. ઑઝ્ હમો ઇન્ હરઆઇન્ ગુનાહુ, હરૂ આઇન્ મરૂ ગરૂજાંન, હરૂ આઇન્ ફરૂદ માંન્દ, હરૂ આઇન્ માનીદ, હરૂ આઇન્ ગુનાહુ ઑઝ્ ગુનાહુ; ઓએમ અંદરૂ અરૂદીબેહેશ્ત આતશ, આતશ સરૂદગાંન્ જસ્ત, ૫ પતેતુ

હોમ. ઍજ઼ હમોઇન્ હરાઇન્ ગુનાહ, હરઆઇન મરૂગરૂજાંન, હરૂ આઈન્ ફરૂદ માંન્દ, હરૂ આઇન્ માનીદ. હરૂ આઈન્ ગુનાહ ઍજ઼ ગુનાહ, ઓએમ અંદરૂ શેહેરેવરૂ અયોખ્શસ્ત, અયોખ્શસ્તનૂ સરૂદગાંન્ જસ્તનૂ, પ પતેત હોમ.

ઍજ઼ હમોઇન હરૂ આઇન્ ગુનાહ, હરૂ આઇન્ મરૂગરૂજાંન હરૂ આઈન્ ફરૂદ માંન્દ, હુર આઇન્ માનીદ હરૂ આઇન્ ગુનાહ ઍજ઼ ગુનાહ; ઓએમ અંદરૂ સ્પંદારૂમદ જ઼મીન્ જ઼મીન્ સરૂદગાન્ જસ્ત, પ પતેતૂ હોમ. ઍજ઼ હમોઇન્ હરૂ આઇન્ ગુનાહ, હરૂ આઇન્ મરૂગરૂજાંન, હરૂ આઈન્ ફરૂદ માંન્દ, હરૂ આઈન્ માનીદ, હરૂ આઈન્ ગુનાહ ઍજ઼ ગુનાહ. ઓએમ અંદરૂ ખોરૂદાદ આવ્, આવ્ તોખ્મગાંન્ જસ્ત, પ પતેત હોમ. ઍજ઼ હમોઇન્ હરૂ આઈન્ ગુનાહ, હરૂ આઇન્ મરૂગરૂજાંન, હરૂ આઈન્ ફરૂદ માંન્દ, હરૂ આઈન્ માનીદ, હરૂ આઈન્ ગુનાહ ઍજ઼ ગુનાહ. ઓએમ અંદરૂ અમરદાદ ઉરૂવરૂ, ઉરૂવરૂ સરદગાંન્ જસ્ત પ પતેતૂ હોમ.

ઑજ હમોઈન્ હરૂ આઇન્ ગુનાહ્, હરૂ આઇન્ મરૂગરૂજાંન્ હરૂ આઇન્ ફરૂદ માંન્દ, હરૂ આઇન્ માનીદ, હરૂ આઇન્ ગુનાહ્ ઑજ઼ ગુનાહ્. ઓએમ અંદરૂ દામે અહુરમજ઼્દ જસેત્. ચુન્ સતર માહ્ ઓ ખોરશેદ, આતશ્ સોહરૂ સોજ઼ત. સગ વએ. ગોસ્પંદ, પંજ઼્આઈન્ ઓ અવરે ગવેહે દેહેશ્નાંન્, ઈન્ અહુ મજ઼્દ ખેશ, ચુન્ અંદર્ગ જ઼મીન્ ઓ આસ્માન્ ચુન્ મન્ અંદરૂ ગુનેહગારૂ ખુદ એસ્તેદ હોમ. ઑજ઼ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની તનીઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. પ પતેત હોમ ઑજ઼ ગુનાહ્.

(કરદો ૯ મો) સતરૂ-શેકશ્ની, ખએતુદથ વસોવશ્ની, દુદએવેહાંન્ વસોવશ્ની, ગાહા મબારૂ ફરૂવરૂદયાંન્, હોમ દરૂન્, હોશ ફુરીદ ચજ઼્દાંન્ નેહાદ, ઓ પદીરફ્ત, રપિથ્વેન્ ફરૂદ્દ્મ, રોજે વહરૂદેગાંન્ ચુન્ મન્ આવાયસ્તન્ યશ્તન્, ઓએમ

ન યશ્નુ. અઁજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તનીઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓઓ અવાખ્શ્ પશે માન્, પસે ગવશ્ની પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ અઁજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૦ મો.) અવરૂ મનશ્ની, તરૂ મનશ્ની, આજુરી પંદી, ખશ્મધની અર્શ્ઘની, વદ્હચશ્મી, સૂરૂચશ્મી, વદ્હન ગીરૂશ્ની. ઓરૂદકુનગીરશ્ની, નગીરાઈ પંદી, ખુદ શહી, અસ્ગેહાંની. સપોઝ ગારી, વરૂની ગુમાની, આશ્મોઈ જોરૂગ વાહી, દરોગ્દાવરી, ઓઝદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ્ દવારશ્ની, બરૂહેને દવારશ્ની. અવેમોગ્ દવારશ્ની, દરાંયાંન જોએશ્ની, દરાંયાંન ઓરશ્ની, દૂઝદી ગદહી, જેહી જાદુઇ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીબારૂગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઇ. ઓ અવરે હરૂ આઇન્ ગુનાહ, ઓ પઈન્ પતેતી હોશ્ મોરૂદ્, આન્ ન હોશ મોરૂદ્, આન્ દાંનેસ્ત, આન્ ન દાંનેસ્ત, આંન્ અંગદ આંન્ ન અંગદ, સઓગાદા વેરેજયા, પોશે રદ દસ્તૂરે દીની, આવા

ચસ્તે ગરૂજીદન, ઓએમ ન ગરજીદ. ઍઝ આંન ગુનાહુ, મનશ્‍ની ગવશની કુન શની, તની રવાની ગેતી ઓ મીનો આંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ પ પતેત હોમ ઍઝ ગુનાહુ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગરૂ કસાંન પતેતી પદીરફ્‍તેહોમ ઓએમ ન કરૂદે હોમ, ઈશાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ, ચદસાંન જાદેહુરા, હરૂ ચકુ જુદ જુદરા, મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાની ગેતી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ: પ પતેત હોમ ઍઝ ગુનાહુ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર એસ્ત-હોમ, ઈન અહુરમઝદ, જરથોશ્ત ચાશત, જરથોશ્ત ઓએ ગુશતાસ્પ. પ પેવંદ આદરૂબાદ મારાસ્પંદાંન મદ. પદશ પસાખ્ત, કરૂદ બોખ્ત. અશહી વેહુ રવાંને દુશારમરા, આવાયશની તર વેહુશની હોમ પજીવંદીએ જાન આસ્તુ આંન હોમ હુમત પ મનશને, આસ્તુ

આંન હોમ હુખ્ત ૫ ગવશને, આસ્તુઆંન્ હોમ હુવરશત ૫ કુનશને. આસ્તુઆંન હોમ ૫ ગવેહુ દીને માઝદયસ્નેનાંન, હમા કૅરફેહા હમદાસ્તાન હોમ, ઍઝ હમા ગુનાહીઆ જુદ્દાસ્તાંન હોમ પનેકી સેપાશદાર હોમ. ઍઝ અનાઇ ખોરસંદ હોમ. પુલ્ પાહ્ફરાહુ, બંદ દરોશ્, તોજશને તાવાંન દીન. પાદ્ ફરાહે સે શઅ્ પંજાહુ હફ્ત શાલ્, પદશ ખોરસંદ, હમ દાસ્તાંન હોમ. ઉઈમ કરદ હોમ ઇન્ પતેતી, ગુજગ્ ઉમેદ કેરફેરા ગેરાંન બીમે દોજખ્રા, અશહી વેહુ રવાન દુશારમરા, ૫ ઈન્ મનશ્ને કરુદ હોમ. કુકારૂ કૅરદ્, મન્ અંદાનૂ કદ, આંચ નૂ ફ્રમ્, હમા એસ્તશ્ને કેરૂફૅરા, ગુજારશ્ને ગુના હુરા, ઓખ્ત રવાંનરા, અગરૂ માંન્દે બહોદ્, કુ ગુનાહે મન્ તોખ્ત ન બહોદ પાદ્ ફરાહે સે શઅ્, આંનહીયા પદશ્ ખોરૂસંદ્, હમ દાસ્તાંન્ હોમ.

હમ્ ફરમાએમ અપૅમ વૉહુ બેગુ દીરશ્ની, પતેતી પીશ્ ઍઝ બેગુદીરશ્ની. પસ ગુદરદે મન્, મન્ જાહેદ્ના

ઑજ઼ ગુનાહુ, પ પતેત બહોદ. સેદોશ ગેથોફ્રીદ ફ્રમાયદ. ફ્રમુદાર ખ્વાહેશ્ની હમદાસતાંન્ હોમ, અહુરમજ઼્દ ખેશ્ હોમ, અહુરમજ઼્દ દહુમાનૅ કુનમ, અશાહી સતાએમ.

ઉઇમ ગીરફ્તૅ-હોમ, હરવેસ્પ હુમત હુખ્ત હવરશ્ત, પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ; બહેલશની દહોમ, હરવેસ્પ દુશમત દુજ઼ુખ્ત દુજ઼્વરશત, ઑજ઼ મનશ્નૅ ગવ શ્નૅ કુનશ્નૅ* ઉઇમ ગીરફ્તૅ-હોમ, હરવે સ્પ હુમત હુખ્ત હવરશત; પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. બહેલશની દેહોમ, હર વેસ્પ દુશમત દુજ઼ુખ્ત દુજ઼્વરશત, ઑજ઼ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ* ઉઇમ ગીરફ તૅહોમ, હરવેસ્પ હુમત હુખ્ત હેવરશત, પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્ને. બહેલશની દહોમ, હરવેસ્પ દુશમત દુજ઼ુખ્ત દુજ઼ વરશત, ઑજ઼ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને*

ઉઇમ ગીરફ્તૅ હોમ, હરવેસ્પ રાહે રાસ્તી ફ્રારૂન. બેહેલશની દેહોમ, હર વેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન, ગના શીકસ્ત, અહુરમજ઼્દ, બેહુ અબજ઼ુન

સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હવરશતોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વખ્ધ્વોઇબ્યસ્ચા વરશત્વોઇબ્યસ્ચા. અઈબિગઇરયા દઈથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હવરશતાચા, પઈતિરિચ્યા દઈથે, વીસ્પા દુશમતાચા દુજુખ્તાચા દુજ઼ર્વશતાચા. ફ્રૅરા વે રાહી અમેષાસ્પેન્તા, યસ્નૅમચા વહમૅમચા, ફ્રૅરા મનંઘહા, ફ્રૅરા વચંઘહા, ફ્રૅરા ષ્યઑથના, ફ્રૅરા અંઘહુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત, ખ્ખ્યાઑ ઉશતનૅમ. સ્તઑમી અષૅમ અષૅમ વૉહૂ ૧).

યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧) અષૅમ વૉહૂ (૧૨) યથા અહૂ વઇર્યો (૨) યસ્નૅમચ વહુમૅમચ, અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ. સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, દરષિ-દ્રઑશ આહૂઈર્યેહે. અષૅમ વૉહૂ ૧.

અહુમાઇ રએશ્ચ,-હજંઘરૅમ, જસમે અવંઘહે મજ઼્દ, કેરફે મોજ઼્દ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

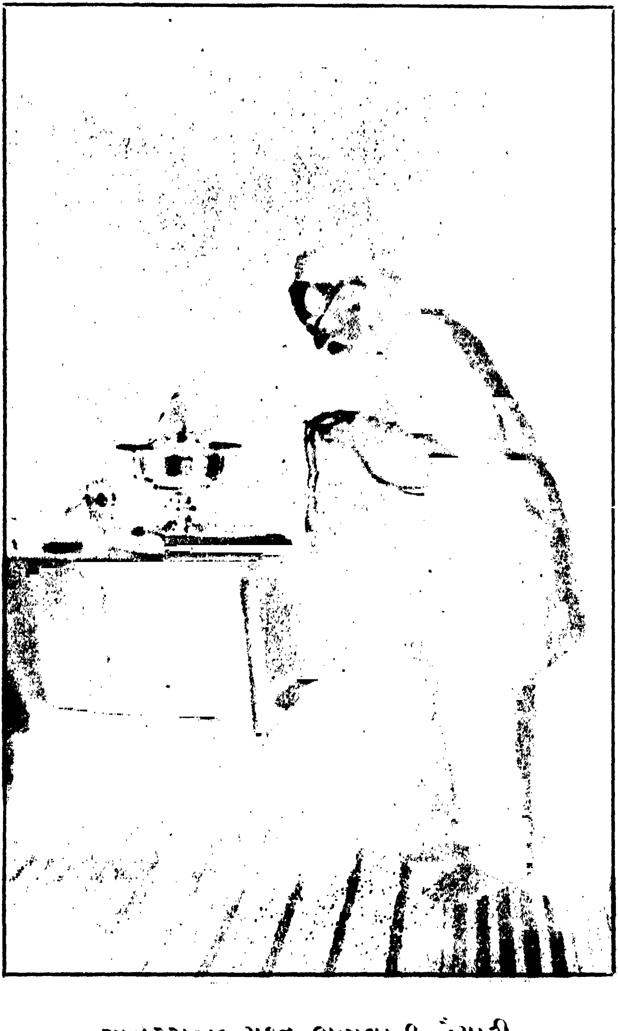
હોરમજદ યશ્ત.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ. અષૅમ વૉહૂ ૧,.

૫ નાંમે યઝ્દાંન્ અહુરમઝ્દ ખોદાએ અવજુની, ગુરજ ખરેહુ અવજાયાત. દાદારઅહુર મઝ્દ, રયોમંદ ખરેહમંદ, મીનોયાંન્ મીનો બરેતૂમ બેરસાદ. ઍઝ હમા ગુનાહુ પતિત્ પશેમાંનોમ, ઍઝ હરવસતીન્, દુશમત દુજુખત દુઝ્વર શ્ત, મૅમ ૫ ગેથી મનીદ ઉઈમ ગુફ્ત ઉઇમ કર્દ ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન્ બુદ એસ્તૅદ, ઍઝ આંન્ ગુનાહૂ, મન શની ગવશની કૂનશની, તની રવાંની ગેથી મીનોઆંની, ઉખે-અવાક્ષ પશેમાંન્, પસે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ, તરોઇ દીતે અંઘરહે મઈન્યેઉશ, હઇશ્યાવર્શ તાંમ્ હ્યત્ વરના ફ્રષોતૅમમ, સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

ફ્રસતુયે હુમતોઇબયસ્ચા, હુખ્તોઈબય સ્ચા, હવર્શ તોઈબયસ્ચા માંથ્વોઇબયસ્ચા,

અહુરમજદ યશ્ત ભણવાની તૈયારી.

પરેજગારીનું તન અને મન સાફ રાખી જે કોઈ પેદા કરનાર 'અહુરમજદ'ની યશ્ત ભણે છે તેને ખુદા હર વખતે મદદ આપે છે.

વખ્ઁધવોઇબયસ્યા, વર્શ્ત્વોઇબયસ્ચા, અ ઇબિગઇર્યાં દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા, હુખ્તાચા, હવર્શતાચા, પઇતિરિચયા દઇથે, વીસ્પા દુશમતાચા, દુજુખ્તાચા, દુજ્વર્શ તાચા, ફ્રેરા વે રાહી અમ્ંષાસ્પેન્તા, યસ્નેમ્ચા, વહ્મેમચા ફ્રેરા મનંઘહા ફ્રેરા વચંઘહા, ફ્રેરા ષ્યઓથ્ના ફ્રેરા અંઘહા ઓાયા, ફ્રેરા તન્વસ્ચિત ખખ્યાઓ ઉશતનેમ, સ્તઓમિ અષેમ, અષેમ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ. વીદ એવો અહુરત્કએશો. (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મઝ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘહુતો, ફ્નઓાથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ફ્નઓાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

યથા અહૂ વઇર્યો જઓાતા, ફ્રામે મૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત હચ, ફ્રા અષવ વિદ્વાઓ મ્રઓાતૂ.

પેરસત જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મઝ્દાંમ અહુર મઝ્દ, મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવઇતિનાંમ અષાઉમ; મિસ્ત્રાનહે ગાતવહે ખધાતહે. કત

અસ્તિ માંથ્રહે સ્પેન્તહે અમવસ્તॅમॅમ, કત વॅરॅથ્રવસ્તॅમॅમ, કત ખરॅનંઘહસ્તॅમॅમ, કત યાસ્કેરેસ્તॅમॅમ, કત વારેથ્રઘ્ન્યોતॅમॅમ, કત બએષજ઼્યોતॅમॅમ, કત તબએષો-તઉરૂવયાંસ્તॅમેમ, દએવનાંમ મશ્યાનાંમ્ચ, કત વીસ્પહે અંઘહેઉશ્ અસ્તવતો. મન અસ્તિ વીજઘમિશ્તॅમ; કત અસ્પહે અંઘહેઉશ્ અસ્તવતો. અંઘહુવાંમ અસ્તિ વી-મરॅજ઼િશ્તॅમ, આઅત મ્રॅઓત અહુરો મજ઼્દાઓ. અહ્‌માકેમ નાંમ, સ્પિતમ જ઼રથુશ્ત્ર, યત અમેષનાંમ સ્પॅન્તનાંમ. તત અસ્તિ માંથ્રહે સ્પॅન્તહે અમવસ્તॅમમ, તત વॅરॅથ્રવસ્તॅમॅમ, તત ખરॅનંઘહસ્તॅમમ, તત યાસકॅરॅસ્તॅમમ તત વારॅથ્રઘ્યોતॅમॅમ, તત બએષજ઼્યોતॅમમ, તત તબએષો તઉરૂવયાંસ્તॅમ, દએવનાંમ મશ્યાનાંમચ, તત વીસ્પહે અંઘહેઉશ્ અસ્તવતો, મન અસ્તિ વીજઘ્નિશ્તॅમ, તત વીસ્પહે અંઘહેઉશ્ અસ્તવતો, અંઘહુવાંમ અસ્તિ વી મરॅજ઼િશ્તેમ.

આઅત અઓખ્ત જ઼રથુશ્ત્રો, ફ્રાઇત મે તંત નાંમ ફ્રસ્રઇધિ, અષાઉમ અહુર

મઝ્દ, યત તે અસ્તિ મજિશ્તેમચ, વહિશ્તેમચ સ્રએશ્તેમચ, યાસ્કેર્સ્તેમ મચ, વાર્શ્રઘ્ન્યોતેમેમચ. બએષજ્યોતેમ મચ, તબએષો-તઉરૂવયાંસતેમેમચ, દ્એવ નાંમ્ મશ્યાનાંમચ; યથ અઝેમ તઉરૂવયેનિ, વીસ્પે દ્એવ મશ્યાંસ્ચ, યથ અજેમ તઉરૂવયેનિ, વીસ્પે યાતવો પઇરિકાઓ સ્ચ, યત માંમ નએચિશ્ તઉરૂવયાત્, નોઇત દ્એવો નએધ મશ્યો, નોઈત યાતવો નએધ પઇરિકાઓ. આઅત અઓત્ અહુરો મઝ્દાઓ, ફ્રક્ષ્ત્ય નાંમ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર, બિત્યો વાંથ્વ્યો, થ્રિત્યો અવિતન્યો, તૂઇર્ય અષ વહિશ્ત, પુખ્ધ વીસ્પ વોહૂ મઝ્દધાત અષ ચિથ્ર, ક્ષ્તવો યત્ અહ્મિ ખ્રતુશ, હપ્તથો ખ્રતુમાઓ, અશ્તમો યત્ અહ્મિ ચિશ્તિશ્, નાઉમો ચિસ્તિવાઓ. દસેમો યત અહ્મી સ્પાનો, અએવન્દસો સ્પનં ઘહાઓ, દ્વદસો અહુરો, થ્રિદસો સવિ શ્તો, ચથ્રુદસો ઇમત વીદ્વએશ્તવો પંચદસ અવનેમન, ક્ષ્વશ્-દસ હાત મર નિશ્, હપ્તદસ વીસ્પ હિશસ, અશત દસ બએશઝ્ય, નવદસ યત અહ્મિ

દાતો, વીસાંસ્તૅમો અહુમિ યત્ અહુમિ મજ઼્દાઑ નાંમ યજએષ માંમ્ જ઼રથુશ્ત્ર, પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસ્ો બેરૅ તાબ્યો જ઼ઑશ્રાબ્યો. જસાનિ તે અવંઘ હુએચ રફ્નંઘહુએચ, અજેમ્ યો અહુરો મજ઼્દાઑ, જમાઇતિ તે અવંઘહુએચ રફ્નંઘહુએચ, યો અવંઘહુશ્ સ્રઑષો અષ્યો; જસાઑનતિ તે અવંઘહુએચ રફ્નંઘહુએચ, યાઑ આપો યાઑસ્ચ ઉરવરાઑ, યાઑસ્ચ અષઑનાંમ્ ફ્રવ ષયો. યેજિ વષિ જ઼રથુશ્ત્ર, અવાઑ તબએષાઑ તઉરૂવયો, દએવનાંમ્ મષ્યા નાંમચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ, મઇર્યનાંમચ બિ જ઼ંગ્રનાંમ્, અષૅમઑઘનાંમચ બિજ઼ંગ્ર નાંમ્, વૅહ્રૂકનાંમચ ચથ્વરૅ-જ઼ંગરનાંમ્ હુએનયાઑસ્ચ પૅરેથુ-અઇનિકયાઑ, પૅરે થુ દ્રફ્ષયાઑ, ઑરેથ્વો—દ્રફ્ષયાઑ, ઉજ઼ ગૅરેપ્તો દ્રફ્ષયાઑ, ખ્રુરેમ્ દ્રફ્ષૅમ્ બરે નતયાઓ, અથ ઈમાઓ નામેનીશ્, દ્રનજયો ફ્રમરવ, વીસ્પાઇશ અયાંન્ચ ક્ષફ્નસ્ચ.

પાયુશ્ચ અહ્મિ, દ્દાતાચ થ્રાતાચ અહ્મિ, જ઼નાતાચ મઇન્યુશ્ચ અહ્મિ, સ્પૅનતોતॅમો; બએષજ઼્ય નાંમ અહ્મિ, બએષજ઼્યોતॅમ નાંમ અહ્મિ, આથ્રવ નાંમ અહ્મિ, આથ્રવસ્તેમ નાંમ અહ્મિ અહુર નાંમ અહ્મિ, મજ઼્દાઓ નાંમ અહ્મિ, અષવ નાંમ અહ્મિ, અષવ સ્તેમ નાંમ અહ્મિ, ખરેનંઘહ્ નાંમ અહ્મિ, ખરેનંઘહ્સ્તેમ નાંમ અહ્મિ; પૅઉરૂ દરૂશ્તોતેમ નાંમ અહ્મિ, દૂરએ દરૂશ્ત નામ અહ્મિ, દૂરએ દરૂશ્તોતેમ નાંમ અહ્મિ, સ્પશ્ત નાંમ અહ્મિ, વીત નાંમ અહ્મિ, દાત નાંમ અહ્મિ, પાત નાંમ અહ્મિ, થ્રાત નાંમ અહ્મિ. જ઼નાત નાંમ અહ્મિ, જ઼નોઈશ્ત નાંમ અહ્મિ, ફ્ષુમાઓ નાંમ અહ્મિ, ફ્ષુષો માંથ્ર નાંમ અહ્મિ, ઇસॅક્ષથ્રો નાંમ અહ્મિ, ઇસॅ ક્ષથ્રયોતેમો નાંમ અહ્મિ. નાંમો ક્ષથ્રો નાંમ અહ્મિ, નાંમો ક્ષથ્રયો તેમો નાંમ અહ્મિ.

અધવિશ્ નાંમ અહ્મિ, વીધવિશ્ નાંમ અહ્મિ, પઇતિ પાયુશ્ નાંમ અહ્મિ તબએષો- તઉરૂવાઓ નાંમ અહ્મિ,

હથવન નાંમ અહ્રુમિ, વીસ્પવન નાંમ અહ્રુમિ, વીસ્પતશ્ નાંમ અહ્રુમિ, વીસ્પ ખાથ્ર નાંમ અહ્રુમિ, પૅાઉરૂ ખાથ્ર નાંમ અહ્રુમિ, ખાથ્રવાઓ નાંમ અહ્રુમિ.

વૅરૅજિસ્રઑક નાંમ અહ્રુમિ, વેરેજિસવાઓ નાંમ અહ્રુમિ, સૅવી નાંમ અહ્રુમિ, સૂરાઓ નાંમ અહ્રુમિ, સૅવિશ્ત નાંમ અહ્રુમિ, અષ નાંમ અહ્રુમિ, બેરૅજ નાંમ અહ્રુમિ, ક્ષથ્રય નાંમ અહ્રુમિ, ક્ષથ્ર્યોતૅમો નાંમ અહ્રુમિ, હુધાનુશ્ નાંમ અહ્રુમિ, હુધાનુશ્તૅમો નાંમ અહ્રુમિ, તાઓસ્ચ ઇમાઓ નામેનીશ.

યસ્ચ મે અએતહ્રુમિ અંઘહ્રુવો યત્ અસ્ત્વઈન્તિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, ઈમાઓ નામેનીશ દ્રૅન્જયો ફ્રમ્રવ, પઇતિ વા અસ્નિ પઇતિ વા ક્ષફ્રને. ફ્રમ્રવ ઉસ્ વા હિશ્તો, નીવા પઈધયમ્નો; નીવા પઇધયમ્નો ઉસ્ વા હિશતો, અઇવ્યા ઑંઘહ્નૅમ્ વા અઈવ્યાઑંઘહયમ્નો, અઇવ્યાઑંઘહ્નૅમ્ વા બૂજયમ્નો; ફ્રા વા પૂસ હચ ગાતઑત્, ફ્રાવા પૂસ હચ

જન્ત ઑનૂ, ફ્રાવા વુસ હચ ડઘંહુઓદ અવ જસ દખ્યૂમ આ.

નોઈત હિમ નર, અંઘહે અયાંન, નોઇત્ અંઘહાઑ ક્ષપો, અએષ્મો દ્રુતહે દ્રુક્ષ્ મનંઘહો અવરેયાત; નોઇત અકવો નોઇત ચકવો, નોઈત ઈષવો, નોઇત કરેત, નોઇત વજ્રર, નોઇત વીસૅન્તિ અસાનો અવરેત.

વીસાંસતસ્ચ ઇમાઓ નામેનીશ્, પરૂ શતસ્ચ પઇરિવારસ્ચ વીસેન્તે. પઇરિ મઈન્યઓયાત દ્રુજત, વરૅન્યયાતચ દ્રવાંઈ થયાત, જીજીયૂશાતચ કયધાત, વીસ્પો મહરૂકાઅનૂચ પઇરિ દ્રવતનૂ, યનૂ અંઘ રાત મઇન્યેઓત. માંનયૅહ અહે યથ, હજંઘરેમ નરાંમ ઓયુમ નરેમ અઇબ્યા ક્ષયોઇત.

કે વૅરેથ્રૅમ જા, થવા પોઈ સેન્ગહા યોઇ હૅન્તી, ચિથ્રા મોઇ દામ અહૂમ બીશ્ રતૂમ ચીજ઼્દ્હી. અત હોઈ વૉહૂ સ્રઓષો જન્તૂ મનંઘહા, મજ઼્દા અહ્માઇ યેહ્માઇ વર્ષી કહ્માઈ ચીત.

નૅમેમ કવએમ ખરેનો, નેમો અઈર્યેને વએજહિ, નેમો સ્રઓકે મજ઼્દધા

ઈતિ, નેમો અઈપિ દાઇતયાઓ, નેમો અરેદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ, નેમેમ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, યથા અહુ વઇર્યો. (૧૦) અષૅમ વૅાહૂ. (૧૦)

અહુનૅમ વઈરીમ યજમઈદે, અષેમ વહિશ્તેમ સ્ત્રએશતેમ અમેષેમ સ્પેન્તૅમ યજમઈદે અમેસ્ચ થ્રિમેસ્ચ, અઓજસ્ચ વેરેથ્રેમચ, ખરૅનસ્ચ જવરેચ યજમઈદે, અહુરેમ મઝ્દાંમ રએવન્તેમ ખરેનંઘહન્તેમ યજમઈદે.

યેઘંહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વઘંહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘહામચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઈદે.

(બાજમાં પઢે.)

☞ અહુર મઝ્દ ખુદાએ, અવ્જુનીએ મરૂદ્દુમ, મરૂદ્દુમ સરૂધગાંન, હમા સરૂધગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઉઈમ વેહ દીને માઝ્દયસ્નાંન, આગાહી આસ્ત વાંની, નેકી રસાનાદ, અએદૂન બાદ.

(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મૅમ્ચ, અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મઝ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘહતો. અષૅમ વોહૂ (૧).

નિપાયોઇશ મષીમ ઉરૂવથેમ, યવ એ તાઇતે જરથુશ્ત્ર, ઉરૂવથાત પરો દુશ મઈન્યઆત. મા તૅમ ઉરૂવથેમ, ક્રાયવયોઇશ્ સ્નથાઇ, મા દુજ્‌ઍરતેએ, જયાનાંમ અપચ તેએ, મા ચસોઈશ. અઓમ નરૅમદાઈતીમ, યોના મજિશ તેમ, યસ્નૅમ યજાઇતે. કસ્તિ શ્તેમ યસ્નાત, ક્રાયતાત્, આહુમ યાં અસેષે સ્પૅન્તે. ઈધ અસ્તિ વૉહૂ મનો, મન દામ જરથુશ્ત્ર; ઇધ અષેમ વહિશ્તૅમ, મન દામ જરથુસ્ત્ર; ઇધ ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ, મન દામ જરથુસ્ત્ર; ઈધ સ્પૅન્ત આરૂમઇ તીશ્, મન દામ જરથુસ્ત્ર; ઇધ હઉરૂવત અમૅરેતાત. યોસ્તો મીજ્‌દૅમ અષાઉનાંમ, પરો-અસ્તિ જસૅ-તાંમ, મન દામ જર થુસ્ત્ર. વએથાચ તત્ચ કથચ, આઇ અષા ઉમ જરથુસ્ત્ર, મન ખ્રથવાચ ચિસ્તિચ, યાઇશ્ આ અંઘહુશ્ પઍાઉરૂયો બવત, યથાચ અંઘહેત, અપેમૅમ અંઘહુશ્.

હજંઘરૅમ બએષજનાંમ બએવરૅ બએષજનાંમ. હજંઘરૅમ બએષજનાંમ બએવરૅ બએષજનાંમ. હજંઘરૅમ બએષ જનાંમ બએવરૅ બએષજનાંમ.

જસ મે અવંઘહે મજ્દ, જસ મે અવંઘહે મજ્દ, જસ મે અવંઘહે મજ્દ. અમહે હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વॅરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઈન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, સ્પેન્તહેચ આરૂપઈતોઇશ્. આરમઇતિચ સ્પેન્તય, અઓથ્રાંમ્ તબએષો સ્ચિનન્દયધ્યॅમ. પઇતિ ઉષિ વારયધ્યॅમ, હાંમ્ ગવ નિહરॅજયધ્ત્રેમ, હાંમ્ જનવ જેમ્બયધ્ત્રેમ, અઇપિ દॅરેજ્વનॅમ દરેજયધ્ત્રેમ. ઇત્ અષવ મજ્દ વનત્ દ્રવન્તॅમ અષવ વનત્ દ્રુજેમ, અષવ વનત્ દ્રવન્તॅમ.

ઉષી અહુરહે મજ્દાઓ યજમઇદે, દॅરથ્રાઈ માંથ્રહે સ્પેન્તહે, ખ્રતૂમ અહુરહે મજ્દાઓ યજમઇદે, મરॅથ્રાઈ માંથ્રહે સ્પેન્તહે, હિજ્વાંમ અહુરહે મજ્દાઓ યજમઇદે, ફ્રવાકાઈ માંથ્રહે સ્પેન્તહે, અઓામ્ ગઈરીમ્ યજમઇદે, ઇમ ઉષિદાંમ્ ઉષિદરॅનॅમ, પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બॅરતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો.

આઅત અઓખ્ત જરથુશ્ત્રો. ઉપથ્વા અજેમ્. મઇરે અનુ-દધ્યાત, સ્પેન્તયાઓ આરૂમતોઇશ્, દોઇથ્રાબ્યો અવાસ્ત્રયત મઇર્યો.

☞ હજ઼ંઘરૅમ બએષજનાંમ બએવરૅ બએષજનાંમ હજંઘરૅમ, બએષજનાંમ બએવરે બએષજનાંમ, હજંઘરેમ બએષજનાંમ બએવરે બઍષજનાંમ.

☞ અહે નર્શ્ અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, યો અસ્મો ખન્વાઓ નાંમ, અધાત્ અન્યએષાંમ અષઑનાંમ, ફ્રક્ષ્તિ યજાઇ, ફ્રવરેત ગઑકેરેનહે સૂરહે મજ઼દધાતહે, ગઑકૅરૅનૅમ સૂરૅમ મજ઼દધાતૅમ યજ઼મઇદે. ઉષિ અહુરહે મજ઼દાઓ યજમઇદે, હરૅથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે, ખ્રતૂમ અહુરહે મજ઼દાઓ યજમઇદે, મરેથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે, હિજ઼્વાંમ અહુરહે મજ઼દાઓ યજમઇદે, ફ્રવાકાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે. અઑામ ગઈરીમ યજમઇદે. ઇમ ઉષિ-દાંમ ઉષિ-દરનૅમ પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફને, યસો બૅરતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો. અષેમ વોહુ ૧.) ☜ (ત્રણ વાર પઢવું.)

હામીમ યજ઼મઇદે, યાંમ આરૂમઇતીમ સપૅન્તાંમ, યેહે દાથ્રે અષહેચ, અષઑનાંમ અષ-પૅાઇર્યનાંમચ દામનાંમ. અએતત દિમ વીસ્પનાંમ મજ઼િશ્તૅમ હજ઼્દયાઈ, અહૂમચ રતૂમચ ઇમ અહુરૅમ મજ઼દાંમ, સ્નથાઇ અંઘરહે મઇન્યેઉશ

દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષમહે પ્રવીદ્રઑશ્
સનથાઇ મ્રાજયનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ
વીસ્પનાંમ દએવનાંમ, વરૅન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ.

(બાજમાં પઢે.) શિકસ્તૅ ગનાહ્ મઈન્યો,
બરૂ આહ્રૅમન લ્યાનત સદ્દહજારૂ બારૂ.

(પ્રગટ પઢે) ફ્રદથાઇ અહુરહે મજ઼્દાઓ
રએવતો ખરૅનંઘહતો, ફ્રદયાઇ અમેષનાંમ,
સ્પેંતમાન ફ્રદથાઇ તિશ્ત્રયેહે સ્તારો રએવતો
ખરેનંઘઉહતો, ફ્રદથાઈ નશ્ં અષઆનો, ફ્રદ
થાઇ વીસ્પનાંમ સ્પૅન્તહે મઇનયેઉશ્ દામ
નાંમ અષઑનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહુમાઇ રએશ્ચ. હજંઘરૅમ
જસમે અવંઘહે મજ઼્દ. કૅરૂફ઼ મોજ઼્દ
અષેમ વોહુ ૧.)

રોજ઼ નેકૂનામ રોજ પાકૂનામ રોજ઼
પાકૂ મુબારકૂ (જે રોજ હોય તે પઢે.) માહે
મુબારક (જે માહ હોય તે પઢે.) ગાહે (જે ગેહ
હોય તે પઢે) નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાન્
ફ્નઑથ્ર અહુરહે મજ઼્દાઑ, તરોઇ
દીતે અંઘરહે મઈન્યેઉશ્, હઇથ્યાવર્શ્તાંમ
હ્યત વસ્ના ફ્રષોતેમૅમ, સ્તઑમિ અષેમ
અષેમ વોહૂ (૧),

ગુરૂજ ખરૅહ્ અવજાયાત દાદારૂ અહુ
રમજ઼્દ, રયોમંદ ખરેહમંદ, મીનોયાંન

મીનો બરેતૂમ બેરસાદ્, અમાવંદ્ પીરો જગર્ અમાવંદી પીરોજગરી, દાદ્ દીને વેહ્ મા઼જદયસ્ન્, આગાહી રવાઈ ગવા ફ્રનગાંની બાદ્, હફ્ત-કેશ્વર્ જમીન્ અએદૂન્ બાદ્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્ મન્ આનો આવાયદ્ શુદન અશેમ વોહૂ (૧).

☞ દક્ષીણ દીશા તરફ મોહોડું કરીને)

દાદારે ગેહાંન્ દીને મા઼જદ્યસ્ની દાદે જરથુશ્ત્રી, નેમસ્તે અષાઉમ્ સવિશ્તે અર્દ્વીસુર અનાહિતે અશેમ વોહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંઘઉહિ મ઼જદધાતે. અશેમ વોહૂ. (૧).

અહુરેમ મ઼જદાંમ રએવંતમ ખરેનઘંહનતેમ યજ઼મઇદે. અશેમ વોહૂ (૧).

દાદાર્ અહુરમ઼જદ, રયોમનદ્ ખરેહ્ મંદ્ મીનોયાંન્ મીનો બરેતૂમ બેરસાદ્. અષેમ વોહૂ (૧).

☞ યા દાદાર્ અહુરમ઼જદ, આહરે મન્ મરૂચીનીદાર્ નગુનમ દીવાંન, બરૂબૂ દને રિસ્તાખિ઼જ, તન પસીન્ બીગુમાનમ. અષેમ વોહૂ. (૧). (ત્રણ વાર પઢવું. ☜

પતેત પશેમાનીનો-ભાવાર્થ

(તોઝેસ કરનાર કહે છે કે) તમામ નેક વિચાર, નેક સખુન અને નેક કામને મનશની ગવશની અને કુનશનીથી વખાણું છું. તમામ બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામને મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી ધિક્કારૂં છું. મારા રવાનના ફાયદા માટે મારા તન અને મારા જાનને પણ ફીદા કરૂં. સઉથી સરસ અશોઇને હું વખાણું છું.

જે ગુનાહ મારાથી શરૂઆતમાં થયો હોય–તે પછી-વિચારને લગતો, સખુનને લગતો. કામને લગતો, શરીરને કે રવાનને લગતો, તથા આ કે પેલી દુનિયાને લગતો હોય તેવા સઘળા ગુનાહથી હું પતેત કરીને પશેમાન થાઉં છું.

વધારે ખરાબ પાયાના ગુનાહ આ છે:—કોઇને ગેર ઈનસાફથી નુકસાન કરવું, કોઈને ખરાબ શીખામણ દેવી, વસીઅત પ્રમાણે ન ચાલવું, માણસો કે જાનવરોને ચોરીને વેચવાં, શકિતવાન છતાં ગરીબોની પરવરેશ નહીં કરવી, કોઇને જખમ કરવાનો ગુનાહ, જુદદીન ઓરત સાથ સોબત કરવાનો ગુનાહ વગેરે.

એ સઘળા ગુનાહને માટે દાદાર ઓરમજદની નજદીક અમેસાસપંદો, મેહેર, શરોષ, રશનેની નજદીક, આતશ, બરસમ, હોમની નજદીક, દીનના સરદાર તથા દસતુરની નજદીક હું પતેત કરી પશેમાન થાઉં છું.

મારા માએ, બાપ, બહેન, ભાઈ તરફ; અથવા ઓરત અથવા ખાવંદ સાથ, ફરજંદ, સરદાર, સગાં, નજદીકનાં, ભાગીઆ, પાડપડોશીઓ, શહેરીઓ સામે કોઈબી ગેરવાજબીથી હું ગુનેહગાર થયો હોઉં તો તે માટે પતેત કરી પશેમાન થાઉં છું

લીલા તથા સુકકા નસાને લગતા તમામ જાતના ગુનાહથી, તથા ઓરમજદની ખાહેસથી ઉલટું અને હારેમનની ખાહેસ મુજબ જે મેં વમારૂયું હોય, હું બોલ્યો હોઉ અને મેં કીધું હોયે તે સઘળા ગુનાહોથી, તથા તમામ જાતના મરગરજાન ગુનાહોથી કે જે મારેથી આતશોની સાથે થયો હોય, ધાતુઓ સાથે થયો હોય, જમીન સાથ થયો હોય, પાણી, ઝાડ પાન, સેતારા, માહ તાબ, આફ્તાબ વગેરે ઓરમજદની સારી પેદાયશો સાથ થએલો હોય તે સઘળા ગુનાહોથી હું પતેત કરી પશેમાન થાઉં છું.

અભિમાની, મગરૂરી, મુવેલાંની નાલેસી, કિનો, લુંટફાટ, ખોટા ઈન્સાફ, વગેરે ગુનાહોથી હું પતેત કરી પશેમાન થાઉં છું

મરણની વખતે મારે માટે અષેમવોહુ ભણવાને તથા મરણ આગમજ પતેત કરવાને હું ફરમાવું છું. મારા ગુજરવા પછી મારા ફરજંદો મારા ગુનાહ માટે પતેત કરે, સરોશ તથા ગેતી ખરીદ કરવાને ફરમાવે (ગેતી ખરીદ એટલે ૯ દીવસ સુધી ગુજરેલા રવાનની નયતે ઈજિશને કરાવવી.)

તમામ રાસતીનો નેક માર્ગ મેં પકડયો છે; નારાસ્તીનો ખરાબ માર્ગ હું છોડી દેઉં છું. હારેમન તુટેલો થજો; ઓરમજદ નેકીનો વધારો કરનાર છે. અશોઈને હું વખાણું છું.

પતેત પશેમાનીની સરેહ

આપણા ઇરાની ન્યાગાનોમાં એવો રેવાજ હતો કે હમેશા રાતે સુવા જતી વખતે દરેકજણ એક ટુંકી **પતેત** એટલે પશ્ચાતાપ કરતું હતું. (જુઓ હાદોખત નુસ્ક ફ૦ ૧૧ મો.)

વળી એક અશો દસ્તુરે જોડેલી એક પવિત્ર સેતાયશમાં તાકીદ કીધી છે કે દરેક જણને ઘટારત છે કે દરરોજ ખુઆબ કરવા અગાઉ એક ચિતે વિચાર કરવો કે "આજના આખા દિવસમાં મેં કેટલાક સારા વિચારો કીધા કેટલાક સારા સખુન હું બોલ્યો અને કેટલાં સારાં કામો મેં કીધાં? કેટલા ખરાબ વિચારો મેં વિચાર્યાં કેટલા ખરાબ સખુનો હું બોલ્યો; અને કેટલાં ખરાબ કામો મેં કીધાં?" (જુઓ બનામે અહુરમજદ નામની પાઝંદ સેતાયશ).

ખચીતજ આ નશિયત ઘણી ફાયદેમંદ છે, તેથી જે કાંઇ સારૂં કીધું હોય તેની યાદ કરી સંતોષ પામવો અને જે કાંઇ બુરૂં થયું હોય તેથી દલગીર થઇ ખુદાની હજુરમાં પસ્તાવો કરી તે ફરીથી નહીં કરવાનો ઠેરાવ કરવો. એ પસ્તાવાના ભણતરને **પતેત** કહેવામાં આવે છે. ઇન્સાનની ફરજ છે કે જયારેબી તેને માલુમ પડે કે કંઇ અણઘટતું કામ થયું છે ત્યારે તેણે તે ગુનાહ માટે ખરા દીલનો પસ્તાવો કરવો, તે ગુનાહ ફરીથી નહિ કરવાનો ઠરાવ કરવો અને તે ગુનાહને તોડે એવાં કામો કરવાં, તેવાં ગુનાહની ખરી તોજેશમા પતેત સમાયલી છે. જો એમ પસ્તાવો તે કરે નહીં તો તે પાપમાં વધુને વધુ ડુબતો જાય અને દુઃખી થાય. આથી ઇન્સાનને લાજેમ છે કે ગુનાહના કાબુમાંથી બને તેટલું જલદી તેણે બહાર આવવું

અને ગુનાહની લાલચોમાં ફસી પડવાથી પોતાને બચાવી લેવો. ધર્મના શિક્ષણથી ઇન્સાન ગુનાહની પાપી અસર પીછાણતાં શીખે છે ત્યારે તેનામાં દલગીરી અને પસ્તાવો પેદા થાય છે. ખરાં દીલના આ પસ્તાવાથી માણસના મનને મજબુતાઇ મળે છે અને ધીમે ધીમે તે બુરાઇના રસ્તાથી બાજ આવે છે, જેથીજ જરથોસ્તી તેમજ દરેક બીજા ધર્મોમાં ગુનાહની તોબેશ કરવાનુ ઇન્સાનને ફરમાન આપવામાં આવેલું છે.

ગુનાહ માટેની ખરાં દીલની તોબેશથી માણસની ગુનાહ કરવાની ટેવ ઉપર અંકોશ પડે છે. તે પાપ ઓછાં કરતો જાય છે. ભલાઇ માટેની તેની કાળજી વધતી જાય છે. બુરાઇને ધિક્કારતો જાય છે અને ખરાં દિલના પસ્તાવામાં ઉશ્કેરાયલા લાગણીને લીધે તે ભલાઇ તરફ વધારે જોરથી ખેંચાય છે.

આપણી પતેત પાજંદ ભાષામાં છે, જેમાંની કેટલીક બાબતો અવસ્તામાંથી અને કેટલીક પહેલવી કેતાબોમાંથી લીધી છે પતેતનો અર્થ પશ્ચાતાપ થાય છે પતેત ભણીને ગુનાહ કરનાર પોતાથી થએલા ગુનાહોની તોબેશ કરે છે અને બોલે છે કે મારે જે કામો ન કરવાં જોઇતાં હતાં તે મેં કીધાં તે માટે અહુરમજદથી હું દરગુજર ચાહું છું અને કરી એવો ગુનાહ ન કરૂં તેટલા માટે તોબાહ કરી અહુરમજદ પાસે સરી રાહ માગુ છું. વળી જે કામો મારે જરથોસ્તી તરીકે કરવા જોઇતાં હતાં તે મેં ન કીધાં તેનો પણ પસ્તાવો કરી હું એ માગું છું કે સરાં નેક કામો હું જલદીથી હાથ ધરૂં" પતેતનો આ ટુંક સાર છે.

અરદીબેહેસ્ત યશ્ત.

ક્ષ્નઑથ્ર એહુરહે મઝ્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

પ નામે યઝ્દાંન્ અહુરમઝ્દ ખોદાએ અવઝાની, ગુરૂઝ ખરેહ્ અવઝાયાદ્, અરદીબેહેસ્ત અમશાસ્પંદ બેરસાદ્, એઝ હમા ગુનાહ્, પતિત પશેમાંનોમ, ઍઝ હરવસ્તાંન્, દુશ્મત, દુઝુખ્ત, દુઝ્વરશ્ત, મેમ પ ગેથી મનીદ્, ઉઇમ ગુફ્ત ઉઇમ કર્દ ઉઇમ જસ્તે, ઉઇમ બુન બુદ્ એસ્તેદ, ઍઝ આંન્ ગુનાહ્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેથી મીનોઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશ્ની પ પતિત્ હોમ.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘરહે મઈન્યેઉશ, હઈથ્યાવર્શ્તાંમ હુયત્ વરેના ફ્રષોતેમેમ, સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો અહુર-ત્કએષો.

(જે ગેહ હોય તે પઢે)

ફ્રસસ્તયએચ. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશતહે. અઇર્યમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મઝ્દધાતહે, સઓકન્તાઓ વંઘહુયાઓ વોઉરૂ દોઇથ્રયાઓ, મઝ્દધાતયાઓ અષઓન યાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

યથા અહૂ વઇર્યો જ્ઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

મ્રઓત્ અહુરો મઝ્દાઓ, સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, આઅત્ યત્ અષ વહિશ્ત, ફ્રદઇથાશ સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, સ્તઓતરેચ, જ્ઓતરેચ, ઝ્બાતરેચ, માંથ્રનચ, યશ્તરેચ, આફ્રીતરેચ, અઇબિ જરેતરેચ, વઘંહાંન્ ક્ષએત રઓચાઓ, ખ્વનવઇતીશ્ચ વૅરેજો, અહ્માકેમ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, યત અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. આઅત્ અઓખ્ત જરથુશ્ત્રો, મ્રઇધિ બા વચો, અર્શ્વચો અહુર મઝ્દ, યથ તે અંઘહેન્ અષ વહિશ્ત ફ્રદાહીશ સ્તઓતરેચ, જ્ઓતરેચ, ઝ્બા

તરેચ. માંથ્રનચ. યશ્નરેચ. આઇીતરેચ,
અઇબિ જરેતરેચ, વંઘહુાંન્ ક્ષએત રએ
ચાઓ અન્ઘઈરીચ, વંરેતે, યૂખ્માકેર
યસ્નાઇચ વહમાઇચ યત અમેષનામ
સ્પેંનતનાંમ. આહિર ફ્રશ્રઑમિ. અષેમ
વહિશ્તેમ, યેજી ફ્રશ્રઑમિ, અષેમ વહિ
શ્તેમ, આઅત અનયએત્રાંમ, અમેષનાંમ
સ્પેંતનાંમ, હુવાપઑનેમ ઇમ પાઇતિ
મજ઼્દાઓ હુમતાઇશ. ઈમ પાઇતિ મજ઼્
દાઓ હુખ્તાઇશ, ઈમ પાઇતિ મજ઼્
દાઓ હ્વર્શતાઇશ ગરો નમાનેમ અહુ
રહે હુવાપઑનમ. ગરો નમાનમ
ઉરૂયો અસ્તિ અરાત્રઑયો, નએચિશ
દ્રવતાંમ અયેને, પઇતિશ ગરો નમાનેમ
રવાહૂ અષાયઑનેમ, ચિથ્રેમ અહુરેમ
મજ઼્દાંમ. જનઈતિ વીસ્પએષુ અંઘરો
મઈન્યુશ. અહુમાઇ યાથ્વાંમ પઇરિકનાં
મ્ચ, અઇરયમનેમ માંથ્રનાંમ, મજ઼્શ્તેમ
માંથ્રનાંમ, વહિશ્તેમ માંથ્રનાંમ, વહિશ્તો
તેમેમ માંથ્રનામ, સ્રએશ્તેમ માંથ્રનાંમ.
સ્રએશ્તોતેમેમ માંથ્રનાંમ, દરેજ઼્રેમ,
માંથ્રનાંમ, દરેજ઼્રોતેમેમ માંથ્રનામ,
વારેથ્રઘનીમ માંથ્રનાંમ વારેથ્રઘ્નયોતેમેમ

માંથ્રનાંમ, બએષજેમ માંથ્રનાંમ. બએષજયોતઁમ માંથ્રનામ. અષો બએષજો, દાતો બએષજો. કરતો બએષજો, ઉર્વરો બએષજો. માંથ્રો બએષજો. બએષજનાંમ બએષજયોતેમો, યત્ માંથ્રેમ સ્પેંતેમ બએષજયો: યો નરશ અષઁઓનો, હચ ઉરુથ્વાંત્ બએસજયાત, અએષો જી અસ્તિ, બએષજનાંમ બએષજયોતેમો.

યસક અપ હ્વરત, મહરક અપ હ્વરત, દએવ અપ હ્વરત, પઈત્યાર અપ હ્વરત, અષમઓઘ અનષવ અપ હ્વરત, મશ્યો સાસ્ત અપ હ્વરત. અજિ ચિથ્ર અપ હ્વરત, વેહરકો ચિથ્ર અપ હ્વરત, બિજનગરો ચિથ્ર અપ હ્વરત, તરોમત અપ હ્વરત, પઈરિમત અપ હ્વરત, તફનુ અપ હ્વરત. સ્પઝગ અપ હ્વરત, અનાઈત અપ-હ્વરત, દુઝ દોઇથ્ર અપ-હ્વરત. દ્રઓગો-વાખ્શ દ્રઓજિશ્ત અપ-હ્વરત, જહિ યાતુમઈતિ અપ-હ્વરત.

જહિ કખરેધઈતિ અપ-હ્વરત. વાતો પઓઉર્વો-અપાખ્તર અપ હ્વરત, વાતો પઓઉરવો અપાખ્તર અપ-નસ્યત.

યસ્ચ મે અએતએષાંમ યત અજિ ચિ થ્રનાંમ, યો જનત અએષાંમ દએવનાંમ, હજ઼ંઘરાઇ હજ઼ંઘરો પઇરિ, બએવરાઇ-બએવનો પઇતિ. યસ્ક જઈનતિ, મ હરક જઇનતિ દએવ જઇનતિ પઇ ત્યાર જઇનતિ, અષ્ટમઓઘ અનષવ જઇ નતિ, મષ્યો-સાસ્ત જઇનતિ, અજિચિથ્ર જઈનતિ, વેહ્રકો ચિથ જઇનતિ, બિ જ઼ંગરો-ચિથ્ર જઈનતિ તરો મત જઇ નતિ. પઇરિમત જઇનતિ. સ્પજ઼્ગ જઇ નતિ, અનાક્ષત જઈનતિ, દુજ઼્દાઇથ્ર જઇનતિ.

દ્રઓગોવાક્ષ દ્રઓજિશ્ત જઈનતિ, જહિ યાતુમઇતિ જઇનિત. જહિ કખરં ધઇનિ જઇન્તિ, વાતો પઓરૂવો અપા ખ્તર જઇનતિ, વાતો પઓઉરૂવો અપા ખ્તર અપ નસ્યત યસ્ચ મે અએતએ ષાંમ, યત બિજ઼ગરો ચિથ્રનાંમ. યો જ નત અએષાંમ દએવનાંમ, હજ઼ંઘરાઇ હજ઼ંઘરો પઇરિ, બએવરાઈ બએવનો પઇતિ, પઉરૂવ-નએમાત પતત દ્રયઓરૂ, દએવનાંમ દ્રઓજિશ્તો, અંઘરો મઇન્યુશ પઓઉરૂ-મહૂરૂકો.

અદ્દવત અંઘરો મયન્યુશ્ પૉઉરૂ-મેહ્રૂકો. આયોચ મે બઘ અષ વહિશ્ત, યસ્કનાંમ્ યસ્કોતૅમ જનાત, યસ્કનામ્ યસ્કોતૅમ તઅએષયાત્, મહ્રૂકનાંમ્ મહ્રૂકોતૅમ જનાત્, મહ્રકનાંમ્ મહ્રૂકોતૅમ તએષયાત્, દએવનાંમ દએવોતૅમ જનાત્, દએવનાંમ્ દએવોતેમ તઅએષયાત્, પઇતયારનાંમ પઈતયારોતેમ જનાત્, પઈતયારનાંમ પઇતયારોતેમ તઅએષયાત્, અષૅમઓઘ અનષવ જનાત્, અષૅમઓઘ અનષવ તઅએષયાત્, મયો સાસ્ત સાસ્તોતેમ જનાદ, મયો સાસ્ત સાસ્તોતેમ્ તઅએષયાત્.

અજ્ઝિચિથ્ર—અજ્ઝિચિથ્રોતેમ જનાત્; અજ્ઝિચિથ્ર અજ્ઝિચિથ્રોતેમ્ તઅએષયાત્, વૅહ્રૂકો ચિથ્ર વૅહ્રૂકો ચિથ્રોતેમ જનાત્ વૅહ્રૂકો ચિથ્ર વૅહ્રૂકો-ચિથ્રોતેમ તઅએષયાત. બિજનગોચિથ્ર બિજનગરો ચિથ્રોતેમ જનાત, બિજનગરો ચિથ્ર બિજનગરો—ચિથ્રોતેમ તઅએષયાત; તરો મત જનાત્, તરો-મત તઅએષયાત; પઇરિમત જનાત, પઇરિ-મત તઅએષયાત; તરુનુ તરૂનોતૅમ જનાત્, તરૂનુ તરૂનો

તેમ તબએષ્યાત્, સ્પઝ્ગ—સ્પઝ્ગો
તેમ જનાત, સ્પઝ્ગ—સ્પઝ્ગોતેમ તબ
એષ્યાત; અનાક્ષ્ત—અનાક્ષ્તોતેમ જનાત,
અનાક્ષ્ત અનાક્ષ્તોતેમ તબએષ્યાત; દુઝ્
દાઇથ્ર દુઝ્દાઇથ્રાતેમ જનાત, દુઝ્દાઇથ-
દુઝ્દાઇથ્રાતેમ તબએષ્યાત. દ્રઓઘોવાક્ષ
દ્રઓજિશ્ત જનાત, દ્રઓગોવાક્ષ દ્રઓ
જિશ્ત તબએષ્યાત. જહિ યાતુમઇતિ
જનાત, જહિ યાતુમઇતિ તબએષ્યાત;
જહિ કખરધ્યઇનિ જનાત. જહિ કખર
ધઇનિ તબએષ્યાત; વાતો પઓઉરૂવો—અપા
ખ્તર જનાત. વાતો પઓઉરૂવો—અપા
ખ્તર તબએષ્યાત્.

અપ નસ્યાત્ દ્રુક્ષ, નસ્યાત્ દ્રુક્ષ, દ્રવાત્ દ્રુક્ષ, વીનસ્યાત્; અપાખ્ત્રે અપ નસ્યેહિ મામરન્ચઇતીશ્ ગએથાઓ અસ્તવઇતિશ્ અષહે મરેન્ચન્તે.

અહે રય ખરેનંઘહુચ, તેમ યઝાઇ સુરૂનવત યસ્ન અષેમ વહિશ્તેમ સ્રએશ્તેમ, અમેષેમ સ્પેન્તેમ ઝઓથ્રાબ્યો. અષેમ વહિશ્તેમ સ્રએશ્તેમ, અમેષેમ સ્પેન્તેમ યજમઇદે. હઓમ યો ગવ બરેસમન, હિઝ્વો દંઘહંઘહુ, માથ્રચ વચચ

ષ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાષ્યયસ્ચ અરધ્રુખધએઇ ब्યયસ્ચ વાધ્રૂઝ્જિબ્યો.

યંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યસ્ને પઇતી વંઘહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુર મજ઼્દ ખોદાએ અવજુની મર્દૂમ, મર્દૂમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઉઇમ્ વેહ્ દીને માજ઼્દયસ્નાંન, આગાહી આસ્તવાંની, નેકી રસાંનાદ્ અએદુન્ બાદ્.

(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો. (૨)

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમચ, અઓજસ્ચ જ઼વ રેચ આફ્રીનામિ, અષહે વહિશ્તહે સ્રએશતહે, અઇર્યમનો ઇષ્યેહે, સૂરહે મઝ્દધાતહે, સઓકયાઓ વંઘહુયાઓ વાઉરૂદોઇથ્રયાઓ, મઝ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

☞અહુમાઇ રએશ્ચ. હજ઼ંઘરેમ. જસમે અવંઘહે મઝ્દ. કેરફે મોઝ્દ. અષેમ વોહુ ૧.

રોજ઼ નેકુનામ રોજ઼ પાકુનામ રોજ઼ પાકુ મુબારકુ (જે રોજ હોય તે પઢે.) માહે મુબારક (જે માહ હોય તે પઢે.) ગેહ (જે ગેહ

હોય તે પઢે.) **નમાજ઼ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્, સ્નઓથ્ અહુરહે મજ઼્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘરહે મઇનયેઉશ્, હઇશ્યા વર્શ્તાંમ, હુયત્ વસ્ના ક્ષ્‌થ્રેતેમેમ, સ્તઑમિ અ ષૅમ વોહુ (૧).**

ગુરૂજ઼ ખરેહ્ અવજાયાદ, અરદીબેહેશ્ત અમેશાસ્પંદ બેરસાદ, અમાવંદ પીરોજ઼્ગર અમાવંદી પીરોજ઼્ગરી, દાદ દીને વેહ માજ઼્દયસ્નાંન્, આગાહી રવાઇ ગવાદીનગાંની બાદ, હફ્ત-કેશ્વર જ઼મીન્ અએદુન્ બાદ, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્ મન આનો અવાયદ શુદન અષૅમ વૉહુ (૧).

☞ (દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને પઢે.)

દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ઼્દયસ્ની દાદે જ઼રથુશ્ત્રી, નૅમસતે અષાઉમ સેવિશ્તે, અરદ્વીસુર અનાહિતે. અષૅમ વૉહુ ૧. નેમો ઉરૂવઇરે વંઘઉહિ મજ઼્દધાતહે. અષૅમ વોહુ (૧).

અષૅમ વહિશ્તેમ સ્રએશ્તેમ અમેષૅમ સ્પૅનતેમ યજમઇદે. અષૅમ વોહુ (૧).

અરદી-બેહેશ્ત અમેશાસ્પંદ બેરસાદ. અષૅમ વૉહુ (૧).

નીરંગે દાદારે જેહાંનદાર.

(અરદીબેહેસત યશત પઢયા પછી પઢવાની નીરંગ)

દાદારે જેહાંન્દાર, તવાંના ઓ દાના, ઓ પરૂવરૂતારૂ ઓ આફ્રીદેગાર, ઓ કૅરૂફેગરૂ, ઓ અવક્ષીદારૂ, આહુરૅ મન્ હિચ નાદાંન, ઓનતવાંનદ્ બહિચ ચીજ઼્ નશાહેદ્. અહુરમજ઼્દ દાદારી, આહુરૅમન્ મરોચીનીદારી. દાદારૂ પાકૂ આહરૅમન્ નાપાકૂ, આહુરેમન્ ખાકૂ શવદ્, આહુરૅમન્ દૂરૂ શવદ્, આહુરે મન્ દફે શવદ્, આહુરેમન્ શેકસ્ત શવદ્, આહુરેમન્ હલાકૂ શવદ્, અવલ દીન્ જરૂથોશ્તી પાકૂ, અહુરમજ઼્દ બૂલંદ્ કુની, બેહુ અવજુની. અશૅમ વૅાહૂ (૧).

(ઉપલી નીરંગ તણ વાર પઢવી.)

અરદીબેહસ્ત યશતની બંદગી કરતું ચીત્ર.

બુઝરોગીનાં ઘડપણમાં અરદીબેહસ્ત યશતની બંદગી કરી તે મહાન ગેબી બાપ પાસે મીનોઈ જહાનમાં ગરોથમાન બેહસ્તનું સુખ માગે છે.

(જુઓ પાસેનું ચીત્ર)

હોરમજદ યશ્તનો ભાવાર્થ.

જરથોસતે દાદાર અહુરમજદને પુછ્યું કે અએ ઘણાજ વૃદ્ધિ કરનાર હોરમજદ! "માથર સપેનત" નો કયો ભાથ સૌથી વધુ હિંમત આપનારો, ફતેહ આપનારો, ઓરેહમંદ, અસરકારક, તંદરૂસ્તી આપનાર, દેવોની ખરાબીને તોડનાર, તથા મન અને જીવને ઘણોજ પાક કરનાર છે?

ત્યારે હોરમજદે જવાબ આપયો કે, અએ સપિતમાન જરથોસ્ત! હમો અમેસાસપંદોનાં નામ.

ત્યારે જરથોસ્તે કહ્યું કે અએ અશો હોરમજદ! તારૂં જે નામ સૌથી સરસ, અસરકારક, તંદરસ્તી આપનાર, તથા પાપી માણસોની ખરાબીને તોડનાર છે તે મને કહે.

ત્યારે અહુરમજદે જવાબ આપ્યો કે મારૂં પહેલું નામ, અશો જરથોસત "હું હઈયાત છું." બીજું નામ–ટોળાવાળો. ત્રીજુ–સર્વ વ્યાપક, ચોથું–સૌથી સરસ અશોઈ, પાંચમું-અશોઈના તોખમની તમામ નેઆમત. છઠું–અકકલ, સાતમું–અકકલવાળો, આઠમું ડહાપણ, નવમું–ડહાપણવાળો, દશમું–આબાદી અગીઆરમું–વૃધિ કરનાર; બારમું–અહુર, તેરમું–ઘણોજ ફાયદો કરનાર, ચઉદમું–દુશમન વગરનો, પંદરમું–અજીત; સોલમું–માણસોનો હિસાબ તોલનાર શતરમું–તમામ જોનાર; અઢારમું-તંદરૂસતી આપનાર; ઓગણીસમું–પેદા કરનાર, વીસમું–મહાજ્ઞાની નામવાળો.

માણસોની, જાદુગરોની, જુલમગારોની વગેરેની ખરાબીઓ તોડવા માટે આએ નામો મનમાં યાદ કરીને રાત દીવસ તું મોટે સાદે ભણ.

દાદાર અહુરમજદ કહે છે કે હું બનાવનાર છું, પોષણ કરનાર છું, જાણનાર, તંદરૂસતી આપનાર, અશો, આશ્રવન નામ વાળો, ઘણોજ મરજી પ્રમાણે રાજ કરનાર અને રોશનીવાળો છેઉં.

મારાં આ નામો ઉઠતાં અને બેસતાં, કુશતી બાંધતા ને છોડતા દેશમાં જતાં કે દેશમાંથી બહાર જતાં દીવસે કે રાતરે હર વખતે હર જગયાએ પઢે કે જેથી પઢનારને કશું નુકસાન કે ઈજા થાએ નહીં,

અએ જરથોસત! તારી સાથ દોસતી ધરાવનાર માણસને ખરાબ વિચારવાળા દુશમનથી તારે હંમેશાં બચાવવો જોઈએ. આએ બહમન મારી પેદાયશ છે, અરદીબેહેશત મારી પેદાયશ છે, શેહેરેવર મારી પેદાયશ છે, અસપંદાદ મારી પેદાયશ છે. ખોરદાદ અને અમરદાદ, જેઓ બીજી દુનીયામાં જનારા અશો નો બદલો છે, તેઓ મારી પેદાયશ છે.

સપંદાદની મારફતે બદ માણસોની ખરાબીને તમો કાપી નાંખો, તેમના બેઉ હાથોને સાથે બાંધો, ધુટણોમાં બેડી ઘાલો,

માથ્ર-સપેન્તને સમજવા માટે અહુરમજદની હુશિયારીને હમો વખાણીએ છીએ; માથ્ર-સપેનતને યાદ કરવા માટે હોરમજદની અકકલને હમો વખાણીએ છીએ; માથ્ર સપેનતને ભણવા માટે હોરમજદની જબાનને હમો હખાણીએ છીએ.

અહુરમજદ યસ્તની સરેહ.

તમામ જગતનો સાહેબ અશોદાદાર અહુરમજદ છે. તેણે પૃથ્વિ આસ્માન અને તમામ મહાભારત જગતને પેદા કીધુંછે, અને તેમને તે એકલોજ ટકાવેછે. કુદરતની

ચીજો અને તેના કારોબાર પરથી આપણા વિચાર કુદરતના બનાવનાર તરફ જાએછે, જેની સેતાયસ કરવાની દરેક ઇન્સાનની ફરજ છે અશો ખુદાનું સૌથી વધુ માન પામેલું નામ 'અહુરમજદ' છે. એનો અર્થ બુલંદ દાનેશધરાવનાર હસ્તિનો 'સાહેબ' થાયછે. ડહાપણથીજ ખુદાએ આખું જગત યોજયુંછે અને ડહાપણથીજ ખુદા જગત ઉપર રાજય ચલાવેછે, એથી ડહાપણ પરવરદેગારનો સર્વોતમ અને સર્વોપરી સદગુણ છે.

દુનિયાનો તમામ કારોબાર, આસમાન, સેતારા, આફતાબ વગેરેની બનાવત અને ચલન સઘલું ડહાપણપરજ ચાલેછે. વળી ગ્રશોદાદાર અહુરમજદ અનંત જગતની દરેક ચીજની તમામ અને ખરી હકીકત જાણે છે. તે ગયા વખતનું, હાલના વખતનું અને આવતા વખતનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન ધરાવેછે, અને તેની મિનોઇ નજરમાં તમામ રાસ્તી પ્રગટ પડેછે.

આવા અદભુત ડહાપણ ધરાવનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ જેટલીબી કર્યે તેટલી થોડીછે.

'**યશત**' એટલે જરથોસ્તી ભણતરમાં જેની સ્તુતિ ગાવી હોય અને યાદ કરવી હોય તેનું કીર્તિકથન અથવા સેતાયશ નામું. દરેક યસ્તમાં જેની યસ્ત હોય તેની હકીકત ઘણું કરીને આવેછે. કેટલીક વખતે તેના હમકારો યાને સાથીઓની અને તેને લાગતા બીજાઓની પણ હકીકત આવેછે

અહુરમજદયશતમાં અહુરમજદનાં નામોની યાદથી

મળતાં ફાયદા વિષે કથનછે. અહુરમજદની સાથના હમકાર **દેપાદર, દેપમેહેર** અને **દેપદીન** છે.

'યજેષ માંમ જરથુસત્ર પપ્રાતે અસ્નિ પઇતિ ક્ષફને'

(હોરમજદયસ્ત ૬૦ હમો૦)

અર્થ—"(અહુરમજદ કહેછે) ઓ જરથોસ્ત! તું મને આરાધતો રહેજે દર દિવસે અને દર રાત્રે."

આપણા જરથોસ્તીઓની ઘણીખરી જીંદગીઓ '**ક્ષ્નઓથ્ર અહુરએ મજદાઓ**'—(અહુરમજદની ખુશનુદી થાઓ)—ની ઉત્તમ દોઆ સાથ શરૂ કરવામાં આવે છે! કારણકે અહુરમજદે આ ગેતીની તથા પેલી મીનોઇ દુનિયા પેદા કીધી છે! તે સર્વવ્યાપક, અને સર્વ શકિતવાન સાહેબછે તેથી તે મહાન શકિતની ખુશનુદીમાં કુલ જગતની અને તમામ પેદાયશોની આબાદી ચાહવાની બહોલી દુઆઓ જરથોસ્તી જીંદગીઓ ધરાવે છે જે આ ધર્મનો ઉમદા ખવાસ બતાવેછે.

બીજી મહાન ખુદાઇ શકિત તે **વોહુમન** (બહ્મન) ભલું મન છે અશો ખુદાની એ ભલી શકિતથીજ તેણે આપણને જોઇતી દુનિયાની ચીજો પેદા કીધી છે! એ ભલાં મનથીજ તેણે આપણાં સુખના સર્વ સાધનો તૈયાર રાખી મુકયાછે, અને એ ભલામનથીજ દુનિયાના તમામ ચીજોની રહેબરી થાયછે. આપણામાં બહમન યશત અવસતાની રહી નથી, પણ કહેછે કે અહુરમજદ યસતની યછવારે આવેલો "નેપાહઉશ મસીમનો" બહમન યશતનો બચેલો ભાગ છે.

અરદીબેહેસ્ત યસ્તનો ભાવાર્થ—

સ્પીતમાન જરથોસ્તે કહ્યું કે અએ હોરમજદ, તમો અમેસાસપંદોની આરાધના માટે તથા ખુશીઓ ગાવાને માટે અરદીબેહસ્તને ભલી અને ચલકની રોશનીઓનો તથા પ્રકાશીત કામોનો સ્તુતિ કરનાર, ઇજનાર, તથા આફરીન કરનાર તરીકે તારી ઇચ્છા મુજબ હું પસંદ કરૂ છું, જે અમેશાસપંદને અહુરમજદ નેક વિચાર, નેક સખુનો અને નેક કામોથી પોષણ કરે છે. ગરોથમાન ઓરમજદનું પોતાનું મકાન છે. ગરોથમાન અશો માણસો માટે છે.

'અઇર્યમન' નામની બંદગી જે માથ્રવાનીઓમાં સઉથી મોટી, જોરાવર, તંદરૂસ્તી અને ફતેહ આપનારી છે તે અંગ્રેમઇનયુશના તમામ જાદુગરોને તથા પરીએને મારેછે. (વઇદો પાંચ જાતના હોય છે):—અશોઇથી સાજું કરનાર ઇનસાફથી સાજુ કરનાર, શચીવઇદ, ઝાલાપાલાથી સાજુ કરનાર, અને માથ્રવાણીથી સાજુ કરનાર, એમાં પવિત્ર માથ્રવાણી ભણીને સાજું કરનાર બધા વઇદોમાં ઘણોજ તંદોસતી આપનાર છે, જે બધા માણસને ભીતરથી સારાં કરે છે.

અએ દરદો ! તમો નાબુદ થાઓ; અએ મોત તમો નાબુદ થાઓ ; અએ દેવો અએ માણસોની ઉપર જુલમ કરનાર, અએ મગરૂર માણસો તમો નાબુદ થાઓ.

અરદીબેહેસ્ત મારે માટે સાંપની તોખમમાંના દેવોમાંના હજાર ઘણા હજાર, તથા દશ હજાર ઘણા દશ

જાર મારે છે. દરદને મારે છે. મોતને મારે છે. ચુગલી ખોરોને, દુશ્મની રાખનારને તથા બદનજરવાળાઓને મારેછે.

પુર મરકીવાળો અંગરેમેન્યુશ ચીરડાખને બોલ્યો–અફસોસ ! મારા દરદ લાવનારાઓને **અષ વહિષ્ટ** નો ભાગ મારી નાખશે મોત લાવનારાઓને મારી નાખશે. દેવોને, નાપાકોને, આસમોગને જુલમ કરનારાઓને મારશે.

દરૂજ નાશ પમો, નાસી જાઓ, દફે થાઓ; અએ દરૂજ અવાખ્તર તરફ તું દફે થઇ જા, કે જેથી અશોઇના હાડમંદ મુલ્કો માર ખાવા લાયક નહીં થાએ.

અષ વહિષ્ટ તેના તેજ અને પ્રતાપને લીધે સઉથી સોહામણો અમેશાસ્પંદ છે તેને સંભળાય તેવી ઇજશ્ને હું ઇજું ને ક્રિયાની બેટોથી હમો (મોબેદો પાસે) ઇજાએ.

અર્દીબેહેસ્ત યસ્તની સરેહ—

જગતની તમામ ચીજો ઉપર ખુદાઇ કાયદો અમલ ભોગવેછે. અને કુદરતની સરવે ચીજો એ કાયદાને અનુસરીને સુધારા વધારા માટે ઉપયોગ કરે છે. એ કાયદો તે ‘ **અષ** ’ અથવા ‘ઉત્તમ સંપૂર્ણતાનો કાયદો’ છે.

વળી જે કોઇ ઉત્તમ અને સંપૂર્ણ કાયદા મુજબનું હોય તે પવિત્ર હોવું જોઇએ; તેથી ‘ **અષ** ’ પવિત્રાઇની બુલંદ ખાસિયત ધરાવે છે.

એ પવિત્રાઇ ખીલવવાનું કામ તમામ જગતમાં ‘મિનોઇ આતશ’ (energy) બજા લાવે છે; અને એ ‘મિનોઇ આતશ’ થીજ તમામ ખાકી જીંદગી નાભે છે, અને આગળ વધે છે; અને એથીજ સર્વે ચીજોના દરસ્તી ટકી શકેછે.

એ 'મિનોઇ આતશ' ને 'અષ વહિસ્ત' અથવા '**અર્દીબેહેશત**' કહેવામાં આવે છે: 'અર્દીબેહેશત' એ આતશના યજદ આદરનો એક હમકાર છે, અને એનો અવસતા શબ્દનો અર્થ ઉત્તમ પવિત્રાઇ થાય છે.

અર્દીબેહેશત યશતમાં-ઉતમ અષોઇ, 'અર્યમન ઇષ્યો' એટલે લગનની પવિત્ર ઘર સંસારની જીંદગી, પાંચ જાતના વૈદ્ય અને '**અષ-વહિશત**' નામની બંદગીનું વર્ણન છે.

અર્યેમન નામની બંદગી તે "અઇર્યેમા ઇશ્યો" નામનો યજશનેનો ૫૪ મો 'હા' સમજવો. પરણતાં જોડાંને આશીર્વાદની દુઆ દેતાં એ મજકુર હાનો અર્ધો ભાગ ભણવામાં આવે છે. 'અર્યમન' એ એક ફરેસતાનું નામ છે, જે સુખ-શાંતી આપનારો, દોસ્તી કરાવનારો તથા મનમાંથી જાદુ તથા પરીને લગતા ખોટા વિચારો કાઢીને આરામ આપનારો ફરેસ્તો છે.

આ યશતમાં દુઃખ દર્દો નાબુદ થવાના, પાપો, દુર થવાના, ખરાબ ખસલતના પ્રાણીઓના નાશ થવાના અસરકારક કલામો છે, જેથી આ યશત હંમેશા **તંદરૂસ્તી** માંગવા માટે અને ખાસ કરીને બિમારોની બિમારી દુર કરવા માટે પઢવામાં આવે છે. અવસતામાં દુઃખ દર્દો સારા કરનારા જે પાંચ '**બએષજ**' (ડાકતરો) ગણાવ્યા છે, તેમાં **માંથ્રો બએષજો**" માથ્રવાણી ભણીને મનને શાંતિ અને આરામ આપનાર તબીબ ને **બએષજનામ બએષજયોતેમો** "વઇદોમાં સઉથી વધુ તંદરૂસતી આપનાર" તરીકે ઓલખાવ્યો છે.

નીરંગનું પીકચર અને તેની સમજ.

આખી રાતની ઉંઘમાંથી આળસ અવાચી સાથે સડવારનાં જાગ્રત થતાં જે પ્રથમ ક્રીયા જરથોસતી ધર્મ પ્રમાણે દરેક જરથોસતીઓએ કરવી જોઈએ તેની સમજ મોટા માય પોતાની બાળક બેટીને આપતાં કહે છે કે—

નીરંગ લેવાની જરૂરીયાત અતીશય છે જે લેનાં સાથે દીલમાની તમામ આળસ દુર થાય છે વળી અંગ્રમીતોની ખરાબ શકતી જે આપણી આસપાસ ભમતી રહી ખરાબ વિચારો આપણને સુચવે છે તે "શીકશતે શએતાન"નાં પવિત્ર કલામો નીરંગ સાથે ભણવાથી દુર થાય છે અને તેથી આપણને આખા દીવસોમાં ખરાબ વિચારો મુદલ આવતા નથી તેથી આપણે ખરાબ કામો કરી શકતાં નથી. અને આપણે તેથી ભલાંજ કામો કરી શકયે છીએ જે તરો લેવાનું મોતેબર કારણ છે.

કેહવામાં આવે છે કે ગાય બળદ અને ગોધાઓનો ગઓમજ (તરો) કાંય વાપડવામાં આવે છે? તો તેનો જવાબ એ છે કે કુદરતે બનાવેલા ગ્રહોમાં ભરેસપતી ગ્રહ ગણો બળવાન છે અને તે ગ્રહ બનાવતી વેળાએ 'ગાઓ' ઉપર તે સાહેબની પસંદગી વધુ ઉતરી હતી અને તેથી ગાઓની દરેક ચીજ માનવીનાં ઉપ્યો

ગમાં આવે છે જે વિષે પુરાણાં હિંદુ શાસ્ત્ર વેદમાં અને માહઐાખતાર નીયાએશમાં ગાયને ઘણી માન સાથે આરાધી છે. વળી આજની ડાકટરી તપાસમાં (બીજાં જાનવરોનું નહી પણ) ગાઓનું મુત ઘણું અકસીર જણાયુ છે જેમાંથી કારબોલીક એસીડનું તત્વ મળે છે. આતો તનની સફાઈ વિષે છે પણ મનની (અંતકરણની) સફાઇ રાખવા જે નારંગ મોબેદ સાહેબો તરફથી પાવામા આવે છે તે 'નીરંગ' ઉપર બે બરશનુમવાળા દસતુર સાહેબો રાત દીન ૧૮ દીવસ ભણતની ચાલુ પવિત્ર ક્રીયાઓ કરે છે, ત્યારે તે નીરંગ તઈયાર થાય છે જેની પછવાડે એક હજાર રૂપયાથી વધુનો ખરચ બેસે છે જે નારંગ કેટલો ગુણકારી હોવો જોઈએ, તે દીનદાર જરથોસતીઓ સારી પેઠે સમજે છે.

વળી નીરંગની ક્રીયા વાના તો અગીઆરી આતશ બેહરામો પાયા વગરના ઘર સમાન થઈ પડે છે જે ઘણાં સાહેબો સમજતા નથી છતાં ધર્મનાં કામની આડે આવે એ મુદલ પસંદ કરવાજોગ નથી.

એક બીજી બાબદ ખાસ ધ્યાનમાં લેવાની છે તે એ છે કે પાવત આતશ ઉપર ગ.એ.નુ 'છાન' સુકવીને બાળવામાં આવે છે, તે એટલુંજ બતાવે છે કે ગાઓ સર્વે પ્રણીઓમાં પવિત્ર છે અને એ પ્રાણીઓને પવિત્ર બનાવવાનું કુદરતનું કામ ખોટું જોવામાં આવતું નથીજ.

(સમાપ્ત.)